

özgür gelecek

16-31 OCAK 1994 SAYI: 20 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

HALK ORDUSUNDA KÜLTÜREL ŞEKİLLENME ÜZERİNE	12-13. sayfa
MAOİZM KONFERANSI KATILIMCILARIYLA RÖPORTAJ	10-11. sayfa
TUZLA DERİ İŞÇİLERİNDEN EYLEM HAZIRLIĞI	8. sayfa
ÖNCÜ PLASTİK İŞÇİLERİ KISKAÇ ALTINDA	8. sayfa
KORE YARIMADASINDA KRİZ	23. sayfa
GECEKONU HALKINDAN PROTESTO	7. sayfa
EVLİLİK VE AKRABA İLİŞKİSİ	21. sayfa
MEKSİKA'DA KOYLÜ İSYANI	24. sayfa

Nilüfer ATAV

"Nilüferler ölmez!"

■ TIKKO gerillası Nilüfer ATAV, 3 Ocak günü, faşist TC ordusu tarafından Artvin-Borçka'da katledildi. Nilüfer ATAV'ın naaşı, 200 civarında bir kitle tarafından TKP/ML bayrağına sarılarak toprağa verildi. Cenazenin bu şekilde sahiplenilmesini hazmedemeyen polis, Ankara Temsilcimiz Badegül ATAV'ın evini bastı, Ankara büromuzu da mühürledi. Temsilcimizi ve birçok okurumuzu gözaltına alan polis, 21 Ocak'a kadar "gözaltı süresi" aldı.

4. Sayfa

TIKKO gerillaları karakol bastı

■ TKP/ML-TIKKO gerillaları, 4 Ocak günü Dersim'in Altinyüzük (Şakak) Karakolu'nu bastı.

4. Sayfa

TKP/ML yargılıyor:

■ "Uyuşturucu ticareti, fuhuş ve benzerleri burjuva düzenlerinin ayrılmaz parçalarıdır. Partimiz uyuşturucu ticaretini bir insanlık suçu olarak kabul ederek, bununla mücadele etmeyi görev bilir." 5. Sayfa

ASKERE GİTMEK YAYGINLAŞIYOR;

Firarlar kitleleşiyor

■ Devlet ve ordu halkın gözünde güvenilirliğini yitiriyor. Gerilla savaşı karşısında acze düşen TC yenilgi psikolojisiyle hata üstüne hata yapıyor.

■ TC askerlerini aldattı! Zorla askerlik yaptırdığı yetmiyormuş gibi, bir de verdiği sözde durmayınca tepkiler açığa çıktı. Halka karşı savaşmak istemeyen ve haksızlığa tepki duyanlar firar ediyorlar. Askerler, faşizme hizmet için değil, halka hizmet için savaşın, halk ordusuna katılın!

3. Sayfa

Halk çocukları zorla askere alınıp halka karşı savaşılırken kodamanların çocukları keyif yapıyor.

Kamu çalışanları yeniden sokaklarda

■ 13 Ocak günü, bütün Türkiye'de memurlar iş bıraktı. 500 bin kamu çalışanı 1 günlük grevle, ekonomik-demokratik taleplerini dile getirdi. Memurlar fiili kazanımlarından daha geri yasa tasarsını reddettiler.

■ Ankara'da polis memurları vahşice topladı ve yaklaşık 100 kişiyi gözaltına aldı. İzmir'de ise kitleyi dağıtamadı. Malatya'da 40 kişi gözaltına alınırken, Kayseri ve İstanbul'daki eylemler olaysız geçti. 14. Sayfa

Zafer bir kez daha tutsakların

■ Çeşitli cezaevlerindeki kararlı devrimci direnişler zaferle taçlandı. Devlet ne derse desin, 27 Temmuz Genelgesi'nin fiilen uygulanması tutsaklar tarafından durduruldu. Gaspedilen haklar tek tek geri alındı.

6. Sayfa

Rosa ve Karl yüzbinlerle anıldı

■ 15 Ocak 1919'da Nazi'ler tarafından katledilen Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht, Almanya'da 100 bin kişinin katıldığı bir gösteri yürüyüşüyle anıldı. İki devrimcinin yattığı mezarlığa yürüyen kitle, Alman emperyalistlerini ve burjuva basını şaşırttı.

7. Sayfa

Okurdan

TMK ve tartışılan laiklik

Boyaly basında sıkça karşılaştığımız haber laikliğe karşı olan düşüncelerin terörle mücadele kanunu (TMK) kapsamında çıkarılması doğrultusunda TBMM'ne bir önerge verilmesidir.

Laikliğe karşı olan düşüncelerin yargılanmasının TMK'den çıkarılması doğrultusunda hükümette anlaşmazlık söz konusudur. Çıkarılmak istenmesinin nedenlerinden biri şenatı savunan güçlerin faaliyetlerini daha sağlıklı bir şekilde sürdürmelerine zemin hazırlamaktır. Bir taraftan emperyalizmin desteklediği islami sermaye güçlendiği müddetçe şariat talepleri de gerçekler arasında yoğunluk kazanmaktadır. Bugün bizzat devletin içindeki güçlerin yoğun olarak islami hareketler tarafından yönlendirildiği bilinmektedir. Özellikle bu hareketler devlet tarafından yönetimi organlarına yerleştirilmekte ve iktidar hedeflenmektedir. Devlet (kendi deyimiyle laik devlet) bu duruma sessiz kalmakta ve bugün propogandasını yaptığı sözde laik politikasıyla çelişmektedir. Parlamento içerisinde laikliği savunduklarını iddia eden partiler (SHP, CHP, DSP) havaya zıplamakta laik devleti yıktırmayız, ödün vermeyiz tutukları atmaktadırlar. Hangi laikliği yıktırmazlar? Olmayan bir şey yıkılabilir mi? TC tarihinde laiklik hiçbir zaman uygulanmamıştır ki yıkılsın ya da yılmaya çalışılsın. Laik düzenin kahraman savunucusu yeni zeytin dalı Murat Karayalçın SHP'nin özellikle son dönemlerde Sivas ve olaylarıyla sarsılan prestijini yeniden kazanma çabası içersine girmiştir. Bunu yaparken de en önemli aracı laikliği sonuna kadar kullanma amaçındadır. Ama inandırıcı olmamaktadır. Çünkü yakınmalarına karşı tüm SHP'lilere şu sorunun sorulması gerekir. Kendinize gelin muhalefet değilseniz iktidar ortağısınız

yakınmayı kime yapıyorsunuz, hükümet sizsiniz. Tabii bu arada hem muhalefetteki partiler hem de iktidardaki partiler laiklikten ödünün çok önceden verildiğinin, belirleyici olanın sermaye olduğunun ve yavaş yavaş emperyalizm destekli islami sermayenin iktidara oynadığının farkındalar, ama faşist politikaların gereği tüm siyasi partiler laiklik aldalmacılığıyla halkımızdan oy toplamak için oyunlarını sahneliyorlar.

İkincisi TMK kapsamının genişletilmeye çalışılması doğrultusunda devletin harekete geçmesi. Bu yeni düzenleme sadece devrimci demokraları içine alacak nitelikte olmakla kalmıyor en sıradan insanı dahi suçlayabilmek, cezalandırabilmek için düzenlenmeye çalışılıyor. Artık herkes suçlu konumunu kazanıyor. Elbette bizlere göre düşünce suçlusu olamaz ama devletin bakış açısıyla yasalar konusunda az da olsa yumuşak davranıldığı tabakalarda TMK'ya alınarak bu ufaklık lütufta ortadan kaldırılmaya çalışılıyor (devletin bu lütufta bedavaya vermediği aşınadır.) Yani kısacası insan olmaya çalışan, devletin yozlaştırıcı batağına karşı direnen herkes TMK'ca suçlu ilan ediliyor. İşte o zaman belki de hayatınızda hiç sormadığınız ya da sormaya cesaret edemediğiniz bir soruyu kendinize sorarsınız... Neden? Demokrasinin bu kadar da fazla artık.

Bizim için belirleyici laikliğin uygulanıp uygulanmaması değildir. Laiklik uygulanırsa dahi ezen-ezilen çelişisini ortadan kaldırmayacaktır. Bizim davamız sınıfsaldır. Demokratik Halk Devrimiyle başlangıcını yapacağımız kesintisiz devrim sürecinde laikliğe ya da benzeri tampon politikalara ihtiyaç duyulmayacaktır. Ben özellikle bu konuya halkımızın üzerinde oynanmaya çalışılan oyunları bir nebze de olsa açığa çıkarmak için ele aldım. Laiklik ayrı bir yazı alanıdır. Yaşadığımız ülke koşullarında alternatif tek düşünce MLM ışığında DHD, sosyalizm ve komünizmdir. Devlet

hangi yasaları koyarsa koysun bizleri yolumuzdan döndürmeyecek ve halkların hakkı mücadelesi ezen-ezilen çelişkisi ortadan kalkana kadar devam edecektir. Sınırsız, sömürsüz bir dünya için MLM saflarında örgütlü mücadeleyle.

Bir Özgür Gelecek okuru

Adı konulmadık bölge uygulaması

Elbistan, Maraş iline bağlı ilçelerdendir. En büyük köyünün nüfusu 75 bin dolayındadır. İlpeye bağlı ova ve dağlık köy sayısı 150'dir ve bir o kadar da mezarası vardır. Bölgemiz adı konulmadık dağın üstü hal bölgesi uygulaması içerisindedir. Devlet etnik kökeni de körükleyerek kendi yararına faydalanmaktadır. Süni köylerde koruculuğu yaygınlaştırmakta, özel tim ve Denizli'den getirdiği zırhlı birliklerle Nurhak, Cela, Çililik gibi bölgelerde sayılan 4 bin bulaş asker, panzer, tank, top, helikopterle dağları, taşları, ormanları bombalamaktadır. Devrimci-demokrat yapıya sahip köylüleri, mezraları boşaltmakta halka laral tipi görülmedik işkenceler uygulamaktadır. Tabii bunlar sadece o bölgedeki köylüleri mi? Köyde görev yapan öğretmenler de onlar için çiban başı haline gelmiştir. Hele köylülerin sevdiği bir öğretmene ve hele de Eğitim-Senli ise durumu daha da kötüdür! Son zamanlarda Denizli'den gelen birliğin komutanı binbaşı yüzbaşılara köy öğretmenlerine karşı daha da acımasızca saldırmakta, onları potansiyel suçlu görmektedir. Devlet içine düştüğü çıkmazdan kurtulabilmek için çırpındıkça biraz daha dibe doğru batmaktadır. Ustaların da dediği gibi burjuvazi kaybedeceğini anladığı zaman katliamlara varan saldırılar düzenler halka karşı. Çünkü halk onların gözünde potansiyel suçludur. Ah şu halk herşeyi boyun eğseydi de ölümü göze alan saldırılar

düzenlemeselerdi burjuvazinin kalelerine. Ne iyi olurdu o zaman, şu pasabıkların forslu apoletleri de hep parlak kalırdı.

Elbistan'dan bir Özgür Gelecek okuru

Uşak'da İP çarpıtması

2.1.1994 tarihli Aydınlık gazetesinde "Uşak'ta sosyalistler İşçi Partisi'nde birleşti" başlığı altında gerçeklerin tamamıyla çarpıtıldığı bir yazı yayınlandı. Uşak Partizan ve Özgür Gelecek okurları olarak yapılan yanlışlığı düzeltmek ve bunlara gereken cevabı verebilmek için bu yazıyı kaleme alma görevini hissettik.

Yazının bazı bölümleri şöyleydi: "İşçi Partisi II Örgütü farklı kökenlerden gelen sosyalistler tarafından kuruldu. Kuruluşta TKP/ML, HK, Dev-Yol, Dev-Sol ve TDKP gibi hareketlere sempati duyan insanlar görev aldı." Bir dönem devrimci-demokrat insanlar değilse ettirip polise katlettiren Aydınlık gazetesi geçmişteki tavrını yeniden gündeme getirdi. Yalnız bu tutukları bir şey var devrimci dostunu düşmanını gününbirlik seçmez. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, dağınık ve örgütsüz olan bu insanlar İşçi Partisi'nin güya sağlıklı olan çatısı altında toplanmaya karar verdiler.

Biz Partizan ve Özgür Gelecek okurlarının, İşçi Partisi'ne bakış açımız düzen partilerine bakışımızdan farklıdır. Bu yüzden ne İşçi Partisi çatısı altında birleşme ne de İşçi Partisi'nin ideolojisini benimseme gibi bir durumumuz yoktur. Solun, Aydınlık gazetesi konusundaki tavrını yeniden düzenlemesi gerekir. Bunun için Aydınlık yeterli malzemeyi geçmişte olduğu gibi bugün de kendisi veriyor.

Uşak Partizan-Özgür Gelecek okurları

NİLÜFER

ATAV

Özgürlük yürüyüşünün kızıl güllü Nilüferi, Düşrünün toprakları kanıyla kızlaştı, kızlaştıracak. Karadeniz dağları,bozkırı yangınlaştıracak. Amadulu toprağı sizlerle gülvatanlaştıracak. Devrim hamuruna katbğin emek Kavga formunda pişecektir. Baş koyduğün davan sensiz de sürecektir. Artvin/Borçka'da şehit düşen Nilüfer Atav'ı saygıyla anıyoruz.

Partizan-Özgür Gelecek

Nilüfer ATAV

Kavganın ateşini yüreğinde hiç söndürmeyen Nilüfer dostumuz Artvin-Borçka'da şehit düştü. O'nun taşıdığı bu insan aşığı yüreklerimizde yanıyor ve yarıncaktır.

Ankara Büro çalışanları
Badegül Atav, Nebahat Polat
Murat İnceler

Sevdanın kusturuzuna sevdalanmak
Bedenini yüreğinin ateşiyle istemek
Halk için meşale olup yanmak
Kan ve alınları ile yeniden bir ülke inşa etmek
Gerekirse umudlu mavzerin namlusuna dayanmak
Ve cefakarla işkencedeyken gülmek
Bize mahsustur.

Nilüfer ATAV

vaştı ve bu uğurda şehit düştü. "Bu köhnemiş düzeni yıkalım" çağrım çağrımız, kavgan kavgamızdır. Sana ve tüm devrim şehitlerine sözümüz odur ki Kadim-erkeğiyle onurlu ve özgür bir toplumu yaratacağız.

Yeni Demokratik Kadın Derneği

Kavgan kavgamızdır!

Burjuva-feodal değer yargılarını yerle eden ve zincirlerini kopararak özgürleşen Nilüfer Atav tüm emekçilerin ve dünya halklarının özgürlüğü için savıştı ve bu uğurda şehit düştü.

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Kemal BOZTAŞ Vakıflar Bankası Nuruosmaniye şubesindeki Yurtiçi ve Yurtdışı hesapları kapatılmıştır. Bundan sonra, Hasan BÜYÜKDERE, Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Yurtdışı Mark hesabı: 3001530-5 Avusturya şilini: 3001531-3 Yurtiçi: 94597-2 hesaplarına yatırılması ücunle duyurulur.

Özgür Gelecek

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka mekubuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No: 16/2 Sultanhahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırın. Mekubuzun fotokopisi ekledir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırın. Mekubuzun fotokopisi ekledir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LIMITED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazıtları Müdürü: **Bülent ÖZDEMİR**, Genel Yayın Yönetmeni: **Aydın HANBAYAT**,

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanhahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212) 516 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: İbissayın arkası, Pınar Pasajı, İshani Kıs457 Kartal/İSTANBUL Telefax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 60-12 Maltpe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR: Mehmet Aga Mah. 853. Sok. Özyurtsever İshani Kat:2 No:212 Konak Tel: (0232) 4 419 309,

ÇUKUROVA: Ataturk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz 103. Sokak Seven Ap. Kat:1 Daire:1 Tel: (0322) 4 573 760 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yarı Sarıbeyoğlu İshani K:2

NO 64 Telefax: (0422) 322 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İshani Kat:6 No: 605 Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı Köfçüoğlu İshani Kat:3 No:83, Avrupa Temsilciligi: Basel Halkeri

Etilen Str. 58-4057 Basel SCHWEIZ ABONE KOŞULLARI: Yurici, 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap

No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya şilini: 3001531-3, Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK,

Baskıldığı Yer: GÜL OFSET Dağıtım: YAY-SAT

Asker gitmiyor-firar ediyor!

TC ordusu çözülüyor ve halk artık askeri gibi askerliğin vatan savunması olmadığını anlıyor. On yıllardır, "vatan borcu" ve "vatan savunması" adı altında, güya, vatani işgal edecek, mandasına dıca- cak emperyalizme ve uzantılarına kar- şı vatani koruyucular gibi ordu bes- leyen, halktan çocuklarını alan ve fa- sist disiplin altında kişiliğini ezen, ken- di çıkarma uygun kafa yapısı şekillen- dirilmeye çalışan egemen sınıflar artık bu oyunu rahatlıkla oynayanıyorlar. "Vatan koruyoruz" derken aslında va- tanın emperyalizme satıldığı, ülke kaynaklarının emperyalist sömürgeci- lere peşkeş çekildiği geniş kesim tara- fından henüz görülemedi de, ordu- nun, düzene baskaldırın Kürt ulusuna ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkın öncüsü çağdaş İpartaküsterlere karşı savaşğını, giderek büyüyün belli bir kesim görüyor, yaşıyor.

"Askerliğini yapmaya kız venilme- diği, adam sayılmadığı" vb. şeklindeki feodal kültür şekillenmişliğinin yanın- da, resmi ya da özel işyerlerinde işe girmeye zorluklarla karşılaşan insan- lar, bir de, vatani koruduğu şeklinde "yurtsever" duygularla dolu olarak he- yecanlı askere gidiyorlardı. Üstlerinin hakaretlere, küfür ve aşağılamalarına, fiziki ve psikolojik ezilmelere kalla- nıyorlardı. Ve herşeyi, sayılı gün olan terhisine endeksleyip, yeniden "adam olmuş" duygularıyla evine işine dönu- yordu.

Belli oranda, kabul edilmiş toplumsal zorunluluğa dayanan bu oğru, esas olarak da yasal ve cebir zorunlu- luğa dayanıyordu. Asker kaçaklarının "kaçaklığı" her yerde karşısına çıkabili- yordu.

Oyle ki, hakta, bunun "zorunlu gö- rev" olduğu şeklindeki kabullenmişlik nedeniyle, grevleri askerlerin müda- hale ettiği işçi, köyünde jandarma baskısı ve cebriyle yaşayan köylü, oku- lu kışlaya çevrilen öğrenci, manafesi yeniden işgal edilen geçekondulu vb. toplumun hemen hemen tüm kesimi askere karşı çıkma noktasında belli bir "koruyucu" duyguya hareket edi- yordu. Çünkü "sorunu askerlerle de- ğildi, onlarda kendisi gibi halk çocukla- rıydı ve zorunlu olarak yapıyorlardı" vb. Gerçekten de halk çocuklarıydı ama burada haklı olan işçi, köylü, öğ- renci, geçekondulu olduğuna ve as- kerler halk yararına değil, egemen si- niflar adına halka karşı bir konumda olduğuna göre, sömürücülerin bu oyu- nu engellemeneydi.

Özellikle gerilla savaşının gelişme- siyle tablonun aldatıcılığı kırıldı. As- kerler emekçi halklara ve halkı savaş- lara karşı savaşıyorlardı. Faşizme hiz- met ediyorlardı. Vatan savunması yapmıyor, vatanın salimasını koru- yor, buna karşı çıkılan vuruyorlardı. Gerçek tablo işte bu kadar acık, aci- masız ve baksızdı.

Bu haksızlığı ortaya çıkaran silahlı mücadele ve gerilla savaşı oldu.

Kürt ulusunun Kendi Kademi Tayin Hakkı mücadelesinde Kürt gerillaları ve Kürt köylülerini kalleme görevini, sınıfsal kurtuluşu ve sömürsüz bir dünya mücadelesini yürüten çeşitli milliyetlerden işçi-köylü gerillalarını ve emekçi halkları süslüyor, ezme, iş- kence yapma, evini tarlasını yakma, hayvanlarını öldürme, tutsak düşmüş savaşçı ve militanlarına işkence yap- ma, bezasvinde tutma vb. görevlerini üstlenen askerler, yani egemen sınıfların maşa olarak kullandığı askerler ancak sile bir direniş ve karşı saldırı- ya karşılaştıklarında düşünmeye baş- ladılar. Yanıtsız kalan sorular, bunali- mler hergün biraz daha yoğunlaştı. Gerilla kuvvetlerinin en elverişsiz ko- şullarda dışıyla-tımadığıyla direnmes- karısında sorular ve korkular birbirini kovaladı. Halk çocuklarının alese at- ırken kompradorların ve yönetici bü- rokralarını zöppe çocuklarının neden askerlik yapmadıklarını sorgulamaya başladılar. Faşist disiplin ve şiddet hakaret de bu bakıma arttırdı.

Demokrasie geçiyoruz söylemleri ve görüntü oluşturma zorunluluğu kar- şısında askerlik süresini daha yeni üç ay indirmişlerdi. Paralı askerlik siste- mini çıkararak da, "vatan borcu" aldat- macasının açığa çıkmasına yol aç- mışlardı. "Vatan borcu değil, parası olmayanın cezası" konumuna düş- müştü askerlik.

Bu koşullarda askere gitmeme, fi- rarlar ve askerlerde psikolojik rahat- sızlıklar iyice arttı. Devrimci-demokrat pozisyonlar bir kemi, aygını tepalaş- frararak sadece Kürdistan'da savaşa gitmeme şeklinde ele alsın da-bir bü- tün olarak askere gitmeme, askere

oğru yollanma tavırları da etkili oldu. Ordu ve askerlik sadece Kürt ulusuna karşı savasta silah sikanlar olarak de- ğil, bir bütün olarak değofendirdi ve bugün de meyvesini verdiği gibi siste- me karşı tavır aldı.

Devlet ve ordu halkın gözündeki gü- venliliğini hergün biraz daha yitiryo- du. Gerilla savaşı karşısında askeri açlık ipensinde bulunan TC aynı za- manında ekonomik ve sosyal sorun ve mücadeleler karşısında bunaliyordu. Her alanda bunalmışlardı, çözülme, moral bozukluğu yaşıyorlardı. Yenili- yorlardı. Yenili psikolojisi hata üstü- ne hataya sürükledi onları.

Önce, askere gitmeyenlere, firar edenlere ve yüksek okulla okuyan öğrencilere yönelik tedbirler ve askere götürme kararları toplumda tepki alınca bunu gevşetmek zorunda kaldılar. Hem "zaten kaçak olan birsi- ni yakalayıp sirtına asker elbiselerini giydiren 'hadi desen bile ne kadar sa- vaşacak?' "Halkın tepkisi egemen si- niflara bunu anlatmıştı. Ama bu kez de, nasılsa birkez gelmiş, zaten ele- rinde olan ve emir altında bulunanlara yöneldiler.

TC, bir anlamda, askere gidenle, üstelikle bütün kurallarını kendisinin koyduğu sözleşme denebilececek kural- ları ihlal edince, bugüne kadar biriken tepki su yüzüne çıkmaya başladı.

Gumhurbaşkanından, başbaka- nına, bakanlarına kadar farklı gerek- celerle savunulan 72/4,73/1 ve 2. ter- fiplerinin terhis sürelerinin uzatılması, topluları pallandı. Faşist disiplinle yaratı- lan korku nedeniyle askerlerin sesiz kalacakları, kendilerine boyun eğ- cekleri düşünülüyordu. Ancak faşizm bunda da yanıldığını görecektir. Daha ilk günleri yaşanmasına ve henüz res- mi kanallarla orduya tabii edilmeme- sine rağmen orduyan İrarlar artmıştır. İntihar girişimleri, protesto eylemleri yaygınlaşmaktadır. Hatta Özgür Gün- dem gazetesinin yazdığına göre, Te- kirdağ, Beşiktepe kırsalında, firar eden askerler ve protesto yürüyüşü yapılması yanında aynı zamanda iş- leri için TKP/ML-TIKKO, PKK ve DS İmsali pankartlar asılmıştır. Doğu da, Batı'da, Ege'de, hemen her alanda tepkiler yoğunlaşmaktadır. Subayları vurulması, işyana kalkışmaması ya da intihar etmemesi için askerlere memnilerin verilmediği de haberler arasındadır. Karşı çıkılacak olgunun, sadece gerillalara karşın sikkmaya git- memek değil, aynı zamanda o kurşu- nu üretmemek, taşınmamak, diğer do- nanımilar hazırlanmamak ve ülkenin di- ğer alanlarındaki askeri görevleri de yapmamak olduğu bu olayda anlaşıl- mıştır. Askerlerin tepkileri sadece T. Kürdistan'ında değil, her tarafta or- taya çıkmaktadır. Ve iyi olan da böyle- sirdir. Yayılan haberlere göre, TC or- dusunun en büyük dağı komando tu- gaylarından birisi olan Hakkari dağı Komando tugayından 40 komando as- ker firar etmiştir. Diyarbakır'da Türk ve Kürt askerler birbirlerine girmiş, çatış- ma çıkmıştır. Trakya'dan Ege'ye, An- kara'ya kadar birçok yerde askerlerin eylemleri gündemi işgal etmektedir.

Bu tablonun baki aygının olmama- sı önemli bir eksiklik olacak ve halk nezdinde sadece "korkudan kaçıyor- lar" demagojisi yaparak egemenler kendilerine haklı bir yer bulabilecek- lerdi. Ve en önemlisi de, sistemin ken- disini sadece bir parçasıyla teşhir ola- caktı. Burada elini birkez daha çü- eim ki, sorun sadece T. Kürdistanı'nda yapıp yapmama değil, faşizme asker- lik yapıp yapmama sorunudur. Süreç de bu yaklaşımı haklı çıkarmıştır.

Neredeyse toplumun tamamına yak- nını ilgilendiren ve bunca önemli olaylara yol açan konu nedense boyalı basın ilgisini çekmemektedir. Efendisinin sesi olan boyalı basın, halkın tepkisi karşısında efendisinin sesi bile olamadığını, savunmadığını, diğey yandan basıncılık-haberçilik görevini günlük gazete olarak sadece Özgür Gündem ve Aydınlik'ın yaptığını görüyoruz.

İllardır halka, devrimci-demokrat- lara ve aydınlarla yönelik uygulanan faşist cebir ve baskılara ses çıkarma- yan, görmezden gelen boyalı basın, İnter-Sitar'ın 5 gün kapatılma kararına (ki, onun da hiçbir ciddiyeti olmamıştır. İnter-Sitar, Tele On adı altında yayını- na hiç ara vermeden devam etmiştir) ve HBB'nin iki programcısının 3-5 gün

tutuklu kalmasına karşı vaveyla ko- parmıştır. Demokrasi, İnsan Hakları, fikir özgürlüğü ancak o günlerde akl- larına gelmiştir. O da, gerçekten mu- halif olmaya özgürlük değil, uçaklık yaparken, kısmen özgyi aşma anla- mında bir özgürlüktür.

Olaydan oy avcılığı amacıyla yarar- lanmak isteyen ya da hatanın düzeltil- mesini saik veren bir kısım egemen sınıf partilerini bir yana bırakırsak; as- kerlerin, asker ailelerinin, devrimci-de- mokrat kamuoyunun, insan hakları kuruluşları ve çeşitli DKO'lerinin bu uygulamaya karşı seslerini yükselt- meleri halk güden açıpandan iyi bir or- tam yaratılmıştır. Geniş halk kesimleri açısından orduyunun, askerlerin ve hak- sızlığın ne olduğunu görme ortamı el- venişli bir konuma gelmiştir.

"Askerlik sözleşmesi" denebilececek taahhütlerin yerine getirilmemesi;

"Kazanılmış hak" denebilececek söz-leşme hükümlerinin ihlal edilmesi;

Terhis gününe endekelenmiş psiko- lojik hazınlık;

Yeni yasalarını organize etmek üze- re düşünmüş iş vb. hazırlıklar;

Faşist disiplinle kişiliklerinin ezilme- si, küfür ve hakaretle maruz kalmalar;

Kompradorların büyük toprak ağa- ları, asiret reisleri ve devlet büyükleri- nin çocuklarının neden askerlik yap- madıkları;

Parası olanın askerliği satın alması olayı;

Asker öülerine ve ailelerine saygılı davranılmaması; ölen ya da yarala- nan askerlerin haklarının verilmemesi;

Ama en önemlisi de, kimin için as- kerlik yaptıkları ve kimlere karşı niçin savaştıkları sonucu vb. nedenler bu- gün askerlerin tepkilerinin nedenleri- dir.

Bir yandan düzenli orduyla gerilla savaşının üstesinden gelemediklerini kabul ederek özel ordu kurarken sim- di askerlerin terhis sürelerini uzatıyor ve savaşı sürdürmelerini istiyorlardı. "Acemi askerlerle olmaz, tecrübeli as- ker lazım" derken de yalan söylüyor- lardı. Zira "tecrübeli" denilenler bugü- ne kadar zaten savaşın içindeydiler. Ve gerekli gördükleri sayıda kuvvet "tecrübeli" olarak ellerinde vardı.

Çevre ülkelerdeki tehditlerin arttığı gerekçeleri de yalandır. Emperyaliz- min onayını almadan ya da keşkitma- sı olmadan bir savaşın çıkması sözkou- nusuna değildir. Şu anda aniden ortaya çıkan bir savaş durumu ya da tehdit de yoktur. Ama eğer çıkacak bir savaş sözkonusuydu bunun, terhisleri uzatı- lan sayıda askerler nedeniyle engel- lenebileceğini düşünmek olsa olsa sağlığın dikalası olacaktır.

Ancak, görünen odir ki, hükümet,

çevre ülkeleri kışkırtarak ve karşılıklı polemik ortamları yaratarak kendisini haklı çıkarma taktiklerini de başvu- rmaktadır. Bu oyuna da dikkat edilme- li, açığa çıkarılarak teşhir edilmelidir.

Sorun TC'nin kendine güvensizliği- dir. TC'yi yöneten ordu ve Genel Kur- may yenilgi ve kendine güvensizlik psikolojisine girmiştir. Seçimler afele- sinde böyle büyük risk taşıyan kararı onaylayan hükümet de, hem aynı psi- kolojide girmiş hem de ülkenin gerçek yöneticisinin direktifini uygulamış ol- maktadır.

Ne kadar çok sayıda asker olursa, ne kadar çok savaş araçları olursa kendini o derece güvende hisseden komprador patronlar ve büyük toprak ağaları devleti, şimdi asker sayısının çokluğunun değil niteliğinin önemli olduğunu da artık anlayacaktır. Zira gö- nüllü ve inanglı savaşçı herşeyden üstündür. Bugüne kadar bol asker sayısına ve büyük büyük silahlarına karşın, küçük çete kuvvetleri karşın- da başarısız olan ve yenilgiyi tatmaya başlayan faşist ordu, halkın neiere ka- dr olduğunu yaşayarak öğrenecektir. Faşist disiplin ve cezai yaptırımlarla değil, gönüllülük temelinde dayanan savagçılıkla savaşın kazanılacağını çeşitli milliyetlerden Türkiye halkları kanıtlayacaktır.

Hırcınlık ve kinle, öldürülen gerilla cesetlerine işkence yapılması, ceset- lerin kolu-bacağı kesilerek, parçalanı- rak ya da kadın gorilaların çirliçiplak teşhir edilmesi de faşizme has bir dav- ranıştır. Hiç bir, ama hiçbir vahşet ve katliam haksızlık haklı yapamaz ve hak- sızlığın karşısında emekçileri sonsuza dek susturamaz. Yapılan katliam ve ölümlere karşı uygulanan vahşet sade- ce ve sadece faşist diktatörlüğün tari- hin çöplüğüne atılmasına hizmet ede- cektir. Ölümlere bile (hem de dinden imandan bolca söz ederek) saygısız- ca ve canice davranışların tutunacak dalı kalmamıştır. Artık olan "Mili Şef" de kurtaramaz. Tarih hükmünü ver- miştir, hüküm uygulanacaktır. Kürt ulusu kendi kademi tayin edecek, tüm milliyetlere eşit hak sağlayacak ve çe- şitli milliyetlerden Türkiye halkı kendi kurtuluşunu elleriyle yaratacaktır! Zor- la disipline ettiği askerlerin ve de halk- ın üzerine vahşice girmesi karşısında kimse çaresiz değildir. Dönem çok de- ğişmiştir. 12 Eylül'deki kısıtlı olanaklar genişlemiştir. Ülkeyi terkette bir al- ternatif olmaktan çıkmış, savaşçı al- ternatifler toplum bazında da kendisini kabul etmiştir. Artık çeşitli milliyetler- den halkın ve gençlerin yüzlerini dön- dükleri Dersim'ler, Kaçkarlar, To- ros'lar vardır. Ve faşizmden hesap sorulmaktadır.

Cesedinin üzerinden tankla geçen gerilla Deniz SON. Emekçi halkı aldatmak için dinden-imandan, ölüye saygıdan çok fazla söz eden faşist egemen sınıflar; gerilla cesetlerinin çeşitli organlarını keserek, tahrip ederek cani duygularını da tatmin etmeye çalışıyorlar. Halk düşmanı faşist caniler, devrimci adaletin gazabından kurtulamayacaktır.

"Artvin'den bir ses, Nilüferler ölmez"

Ankara/Özgür Gelecek- 3 Ocak günü Artvin'in Borçka ilçesinde, karışık alanda devlet güçleri ile girdikleri çatışmada 2 TIKKO gerillasının şehit düştüğü öğrenildi.

Kesin olmayan bilgilere göre, yakalanan bir milisim ifadesi doğrultusunda TIKKO'ya ait bölgedeki sığınaklar ele geçirildi.

Henüz doğrulanmayan bilgilere göre, gerillaların köyde kaldığı evin salıba ilçeye giderek gerillaların itibar etmişti. Bunun üzerine operasyona başlayan jandarma ve özel tim, sadece bu operasyon için köyün kardan kapalı olan yollarını açarak köye girdi.

Burada çıkan çatışmada Nilüfer ATAV (Serda) yaralı olarak yakalandı ve özel tim tarafından esarete ve ardından kalbine doğru yakın mesafeden sıkılan iki kurşunla infaz edildi. Adli tıp otopsi raporu da bu duruma doğruluyor.

3 Ocak günü Nilüfer'in cenazesini alan ailesi, aynı çatışmada şehit düşen diğer TIKKO gerillasının da cenazesini almak istiyor, fakat henüz ailesi bulunamadığı için cenaze verilmiyor.

"TIKKO ŞEHİTLERİ OLUMSUZDUR"

Nilüfer Atav'ın cenaze töreni 9 Ocak '94 günü Ankara'da yapıldı. Yaklaşık 150-200 kişinin katıldığı cenaze töreninde Nilüfer'in ailesi, dostları ve yoldaşları vardı. DEP Botanik Milletvekili Nazım Toprak, Belediye İş 1 Nolu Şube Başkanı Veli Doğan ve İşçi Partisi Ankara İl yöneticileri de törene katıldılar. Şehit devrimciler için yapılan cenaze töreni, onlar için son görev değildi. Bu törende Nilüfer için yapılan son görev olamazdı-olmadı da. Yaşamı boyunca hiçbir eylemde kaçınmayan Nilüfer'in cenaze töreni de, devlete karşı harçlarını hak ettiğinden, devrim andı içilen bir eylem oldu. Nilüfer de TKP-ML bayrağına sarılı tabutu ile, arkadaşlarının omuzlarında katili bu eyleme.

Dünyasını vatanı geçeceği cenaze namazı kılınmayan Nilüfer Atav'ın tabutuna saat 13'de Karşıyaka morgundan alan kitle, burada tabutu TKP-ML bayrağına sarıp, kızıl karanfillerle süsledikten sonra oluşturulan kortejle yürüyüşe başladı.

Kortejin en başında Nilüfer'in büyük bir kumruş istüne işlenmiş ve kızıl karanfillerle donatılmış bir resim vardı.

Hemen arkada Nilüfer'in ailesi ve diğer TIKKO şehitlerinin anaları yürüyordu. Anaların ardından büyük pankartta "TIKKO Gerillaları Ölümsüzdür" yazısı okunuyordu. Bu pankartın ardındaki kitle ise Nilüfer yoldaşı taşıyordu.

Nilüfer hangi şehit yoldaşının ardından yas tutmuştu ki, O'nun arkasından yas tutacakları. O, her şehit haberi de düşmanı olan kimin biraz daha pekiştiriyor ve mücadelesine biraz daha sıkı sarılıyor. Şimdi yoldaşları da yas tutuyor. O'nun mücadelesine sahip çıktıklarını haykırmışlardı. Gerçi, herkes biraz buktu, içlerinde bir sızı taşıyorlardı, ama biliyorlardı ki, anaları "Yaşamın Partimiz TKP-ML", "TIKKO varur, Karadeniz kızlaşıyor" ve "Patron Ağa Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız" sloganları Nilüfer yoldaşın bedeliydi.

Artvin-Borçka'da yaralı yakalanan Nilüfer, esarete ve ardından

Nilüfer ATAV'ın cenazesi TKP/ML bayrağına sarılarak toprağa verildi.

kalbine sıkılan iki kurşunla infaz edilmiş, katiller beliydi ve sloganlarla ilan edildi: "Nilüferin Katili Patron Ağa Devleti". Yağlı bir anıma sığınışın tiren boyunca dinmedi. "Gerç kizlas, gerç erkekler kizlanlardan hesap sorulsun" "onlar öldürür biz doğururuz", "ölenlerin kanı yende kalmayacak" diye duygularını dile getirdi "Ciller'in, Türkeş'in, İnönü'nün, Erbakan'ın yakasını yapışalım, evlatlarımızı öldürüyorlar, askerle ölüme yolluyorlar" diyerek katilin kitleyi daha dayanışmaya çağırıyor.

Mezar ziyaretine gelen insanlar ve mezarlık işçileri bu değışik cenaze töreninin gelişmesini ilgilie izliyorlardı. Ağıtık olmadıkları bir cenaze töreniydi. Dillerde dua yerine sloganlar, ellerde kızıl karanfiller ve göğüslerde, "Selam Olsun Halk İçin Doğulşenlere, Silah Ede Toprağa Düşenlere-Nilüfer Yoldaş Ölümsüzdür" yazılı Nilüfer'in resimleri vardı.

Hepimizin yakından tanıdığı ve sevdiği Nilüfer'in annesi Mercan Ana da en az Nilüfer'in yoldaşları kadar vakar bir şekilde yürüyordu ve devlete lanetler yağdırıyordu.

Bu arada Nilüferden file korkanlar da aldıkları yoğun öylemlerle oradaydılar. Bir otobüs çevik kuvvet di-

şanda beklerken, onlarca sivil de kirlenin her hareketini fotoğraflıyor ve videoya alıyordu.

Mezar yerine gelen kitle burada öncelikle Nilüfer yoldaş ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Ardından devrim andı için kitle, burada da marşlara ve sloganlara devam etti. Her ne kadar bedeni toprağı düşse de "Artvin'de Bir Ses Nilüfer'ler Ölmez" sloganı, O'nun mücadelesinin devam ettiğini duyuruyordu, bu arada katillere de bir mesaj vardı: "Kızıl Ordu TIKKO katillerin peşinde".

Mezari başında Nilüfer için konuşmalar yapıldı. O'nun kişiliği anlatıldı. Gerillaya katılarken, Ankara'da kızandığı parayı son kurusuna kadar harcıyıp yoldaşlarına kızak, gömlek götürdüğünden bahsedildi. Ve Nilüfer yoldaş demiydi ki, "Bu evden kızıl gelinlikle çıkacağım". Herkes biliyordu ki O' yigit bir Partizandı. Nilüfer'in mezarı başında konuşma yapan zhlisi Badegül Atav, "O inançları uğruna savaştı ve inançları yolunda şehit oldu. O dostluğun, yoldaşlığın, kaygının en boyutlarına yaşadı. Nilüfer benim millet kışım da, kardeşimdir, canıyoduşumdur. Bir yanım Nilüfer'i kaybetmenin acısıyla doluyken, bir yanım huzurlu. Çün-

ki o inançları uğruna öldü ve bugün dostları, yoldaşları arasında parti bayrağına sarılı olarak gömülüyor. O da bunu istedi. Eğer böyle olmasaydı yareğim hep buruk kalacaktı" diyerek özünde şehit cenazelerine, onlara yarışı bir şekilde sahip çıkmanın devrimci bir görev olduğunu ve bu görevi yerine getirmeyenlere kendilerini tekrar tekrar sorgulamaları gerektiğini de mesajını veriyordu.

Ardından tabuttan çıkarılan Nilüfer'in bedeni TKP/ML bayrağına sarıldı. Yoldaşlarının ellerinde de TKP/ML bayrakları vardı. Kızıl bayrağı sarılı olarak toprağı verilen Nilüfer'in mezarı, 300 şehidin anısına 300 kızıl karanfille süslendi. Nilüfer kızıl gelinlikle toprağı verildiği ama aynı kızıl bayrak yoldaşlarının ellerinde hain dalgalanıyordu.

Daha sonra kitle, aynı yerde bulunan TKP/ML/TIKKO şehidi Hasan Cabar'ın ve Erol Karataş'ın mezarını ziyaret etti. Burada da bir saygı duruşu ve konuşma yapıldı.

Kilnenin geri döndüğü araçlar uzun bir süre onlarca sivil oto tarafından takip edildi. Otobüslerden inen ve gruplardan ayrılanlardan gözaltına alınarak öldü, aynı gün verbest bırakıldılar.

KATİLLERDEN EV BASKINI

Faşist TC'nin silahlı uçakları, Nilüfer'in cesedini teşhir etmekle, kendileri teşhir olmuştular. Bağımsızlık, Halk Demokrasisi ve Sosyalizm kavramında şehit düşenlere sahip çıkılmaması görmek, onları daha bir kudurganlaştırıyordu. 12 Ocak günü, Ankara Temsilcimiz Badegül Atav'ın evini arına bahanesiyle basan katiller sürüsü, evde bulunan temsilcimiz Badegül Atav', eşini Kamil Eser'i ve Eser'in yeğeni Zeynep, Nestihan ve Nazlı Çöğürçü'yu "gözaltına" aldılar. Polislin, cenazeye katılanlar video ile saptadıktan sonra operasyonu başlattığı ve birçok insan "gözaltına" aldığı gelen haberler arasında. Ayrıca biz baskıya girerken Ankara Büromuz'a karakol kurulduğunu, büroya gelen muhabirimiz Nebahat Polat'ın gözaltına alındığını, büromuzun da mahurlendiğini öğrendik.

Artvin'in kızıl gülü -SERDA (Nilüfer ATAV) yoldaş kimdir?

Bir yoldaş anlatıyor:

1970 Yüce doğmuş olan Nilüfer yoldaş, devrim düşüncelerinde daha çok yaşta tanıştı. Yaşı ilerledikçe, bilgisini artırarak TKP/ML düşüncesine tanıştı ve kısa sürede benimsedi. Akat bir TKP/ML taraftarı oldu.

Güçlü vücut ve insan iliklerindeki sıcaklığı, onun kısa sürede dostları ve diğer devrimci çevrelerle birleşmelerine sağladı. Düşünceleri olarak okuyor, bitkinin kutlu sanat faaliyetlerine de katılarak, kendisinin gelişmek için yoğun çaba harcıyordu. Bulunduğu ilde (Ankara il), yoğun olarak DKO faaliyetlerinde bulunuyordu.

Kısa sürede açık çevrelerin, öğrencilerin ve işçilerin avınlık bir parçası ve katilimsi olmuştu. Nerede bir haksızlık varsa, o artık oradaydı. Uzun süre bu şekilde faaliyet devam etti. Devrim ve halkın davasına daha fazla katkı sağlamak isteğiyle yüreği, gerilla salılarına katılma arzusuyla yanıp tutuşuyordu.

Bu durumu tanıdığı insanlara en kısa zamanda uzun bir süre yanıt alamadı. Fakat bir defasında daha zorlayıcı oldu. Kararı kesindi. Kendi deyimiyle "Ne olursa olsun, gerilla faaliyetine katılacağına" diyor ve başka da birşey söylemiyordu.

Şehit dönüştüğünden ve kokumusuşundan ötür, savagı orta yerinde beklemeyi seçti. TIKKO'ya katılmak için TKP/ML'ye başvurdu. Başvurusunun durumu değerlendirildiği gün, onun en mutlu günü oldu. Hemen hazırlanma başlandı. Silahsızlık, gizliliği bekliyordu. İste e belkolan gün gelip çatırdı. Harşey kesindi. Pandeyi vermişti artık. Gözaltına alınması ve kısa süre sonra arkadaşları ile birlikte kurmuştu. Gerçek hazırlıklar yapıldıktan sonra yola çıktı. Bilgiye yaklaşıpça daha bir heyecanlanıyor ve büyük sevinç duyuyordu.

İlk gidişte, bitkinin oksiköleninden dolayı, gerilla ile ilgili kuramıdı. Hiçbir zaman karerliliğini yitirmeyen Nilüfer yoldaş, yaşanan bir sıra olumsuzluktan sonra, Elim 1993'de yeni faaliyet alanına ulaştı ve büyük bir coşkuyla TIKKO gerillanın içerisindeki yerini aldı.

Yıllar yılı özlemini çektiği yasasını içtiydi. Kararı, fedakar ve ikbal tavrlarıyla kısa sürede ömek bir gerilla olmuştu. O artık Artvin'in kızıl gülüydü. Sempatik ve ömek davranışlarıyla köylüler tarafından sevili birimsenmişti. Ağıtık mücadele tohumları yeğirmeye başlamış ve kısa sürede, köylüler tarafından insanat bir insan olmuştu.

Kiş için barmak hazırlıklarını yapıldığı ve kendisinin nöbetinde olduğu bir gün, düşmanın yoğun kuşatmasını fark edip, hemen mevçilere geçmeye başlamış; anarın neye uğradığını anlayamayan düşman, diğer yoldaşları da mevçilerde saklanmasıyla panikleyerek geri çekilmeye başladı. Bu durumdan yararlanan gerilla, çatışma bölgelerini terk etmiş. Bir gün sağlığı bir şekilde geri çekilmesini, Nilüfer yoldaş, mevçilerdeki yerden düşmanı sürekli kurşun yağmuruna tutarak sağlatmıştı.

Bu çatışmada bir günün ayrı düşen Nilüfer yoldaş, yoldaşlarıyla yeniden ilişkiye geçmek için hiç zaman kaybetmedi. Bunun için tüm kantar ve yöntemlerini kullandı.

Düşmanın bölge üzerindeki yoğun askırlığı ve saldını olmasına rağmen; 3 Ocak 1994 günü sabaha karşı, Artvin'inin Borçka ilçesine bağlı Uğur höyüğündeki Mahallesi'nde, düşmana karşı çatışmada şehit düştü.

Nilüfer yoldaş, TIKKO üyesiydi.

TKP/ML-TMLGB'den yoğun eylemler

Haber Merkezi- Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist)'e bağlı Komünist Gençlik Örgütü Türkiye Marksist-Leninist Gençlik Birliği, 93'ün Aralık ayı içerisinde yoğun eylemler gerçekleştirildi.

TMLGB militanları, 23 Aralık 1993 günü, Maraş katliamının yıldönümü nedeniyle, İstanbul'daki yaklaşık 20 banka şubesine molotof kokteyli atarak katliamı protesto ettiler. Molotof kasırgası sonrası, bankaların mil-

yarlıca liralık hasara uğradığı öğrenildi.

Ankara'da, bu eylemlerden 4 gün sonra, Başkan Mao'nun 100. doğum yıldönümü nedeniyle 7 banka şubesine molotoflandı.

28 Aralık 1993'te ise, İstanbul/Fatih'te korsan gösteri yapan TMLGB militanları, yolu yakarak kestikten sonra, civardaki Pamukbank şubesini molotofladılar. Yaklaşık 50 kişiden oluşan militanlar, "Maraş Katliamı-

nın Hesabı Sorulacak!" sloganını attıktan sonra, civardaki Yapı Kredi, Halk Bankası ve İmar Bankası şubelerini molotoflayarak büyük ölçüde tahrip ettiler. Bu gösteride "Maraş Katliamını Unutmadık, Hesabını Soracağız! TKP/ML-TMLGB" ve "Başkan Mao'nun Yolunda Her! TKP/ML-TMLGB" imzalı iki pankart açıldı. Başkan Mao ile ilgili pankart, korsan gösteri bitiminde yola asıldı. Gösteri sırasında, polislerin hava ateş açtığı görüldü. Sıkı güvenlik önlemlerine rağmen, polis gösteriye katılmaya cesaretini gösteremedi.

Mao Zedong'un 100. doğum yıldönümü nedeniyle yapılan eylemler Ocak ayında da sürdü. 6 Ocak günü, yaklaşık 10 kişilik bir grup Gözipe Devlet Malmze Ofisi mevçisinde yol kesti. Araba lastiği yakarak ve zemini molotoflayarak yolu ateşe veren militanlar, yol üzerindeki üst geçide TKP/ML-TMLGB imzalı "Yaşamın Marksizm-Leninizm-Maoizm" yazılı pankart astılar. Bu eylemde, ulaştırması E-5 karayolu 20 dakika felç edildi. Burada da, polisler çevrede yoğun öylemler aldıkları ancak korkudan yaklaşmadığı görüldü.

TIKKO karakol bastı

Haber Merkezi- TKP/ML, TIKKO gerillaları, 4 Ocak günü Dersim'in Altiyüzük (Şakak) köyü Jandarma karakolunu bastı. Yoğun kış şartlarına rağmen TC askerlerine sık sık darbeler indiren gerillalar, bu kez de 10 askeri safdışı bıraktılar. Olayla ilgili olarak yerel kaynakların verdiği kesin olmayan bilgilere göre, gerillalar Altiyüzük Karakolu'nun suyunu keserek, baradaki askerleri zor durumda bıraktılar. Daha sonra da karakola baskın düzenlediler. Çatışma sırasında Dersim'in çeşitli bölgelerinden karakola gönderilen takviye birlikleri de, gerillalar tarafından pusuya düşürüldü. Pusus sonucu çok sayıda askerler gerillalarca öldürüldüğü de yerel kaynakların verdiği bilgiler arasında.

Karataşçılar TDP taraftarlarını kurşunladı

Haber Merkezi- 15 Aralık günü, afişe çıkan 4 TDP (Türkiye Devrim Partisi) taraftarı, Dursun Karataş yanlıları tarafından kurşunlandı. Paris'in Strasbourg Saint Denis semtinde, Serap Kolukirik'i annesiyle birlikte afişleme yapan TDP taraftarlarını Bedri Yağar yanlıları sanan Karataş yanlıları, tabancayla üç el ateş ettiler. Saldırı sonucu TDP taraftarlarından biri ayakta yaralanırken, bir diğerinin bacağına kurşun sıyrıldı. Olaydan sonra bir duyuru yayınlayan TDP taraftarları şöyle dediler: "Olaydan 3-4 gün sonra yaptığımız araştırmaya s. muca, bize saldıranın Dursun Karataş taraftarı olduğu ortaya çıktı. Bunun üzerine Dursuncularla görüşmeye gittik. Dursuncular bizden özür dileyerek, yanlışlık yaptıklarını, aslında Bedricileri hedeflediklerini bize aktardılar. Bizim afişe çıktığımız aşkım, Bedriciler de afişe çıkmıştı. Biz saldıranı uğradıktan sonra, haber alıp gızlenmişlerdi. Devrimcilerin görevlerini bırakıp birbirlerini öldürmeleri çok acı bir olaydır. Güçlerini birleştirip faşist cuntaya karşı kullanmak yerine, birbirlerine karşı kullanıyorlar ve böylece faşist cuntaya hizmet etmiş oluyorlar."

5 TDKP militanı katledildi

Haber Merkezi- 8 Ocak günü, Dersim'in Mazgiri ilçesine bağlı Hezîrge köyünü basan faşist TC güçleri, Türkiye Devrimci Komünist Partisi (TDKP) mensubu 5 militanı katletti. Sabah saat 9.00 civarında başlayan ve öğlen saat 15.00 civarında sona eren çatışma sırasında, TC güçleri bomba kullandılar. Bu bombalamalar sonucu aralarında militanların katıldığı ev de dahil olmak üzere köydeki üç ev tahrip oldu. Katledilen TDKP militanlarının isimleri şöyle: Hamdullah Berk, Kemal Uçdul, Haskar Kılıç, Salih Akyol ve Mahmut Sönmez.

Bu çatışma sırasında faşist TC ordusunun verdiği kayıplar hakkında kesin bilgi edinilemedi. Ancak yerel kaynaklara göre en az 5 asker, TDKP militanları tarafından öldürüldü. Çatışmada katledilen Salih Akyol'un cenazesi, Ovacık'ta kitleleş bir kuthmla toprağı verilirken, esnaf olayı protesto etmek için kepenk kapattı.

"Uyuşturucu ticareti, fuhuş ve benzerleri burjuva düzenlerinin ayrılmaz parçalarıdır"

Ön Açıklama : Gazetemize PTT kanalıyla gelen Türkiye Komünist Partisi (Marksist-Leninist) Merkez Komitesi (mucal bildirisi), güncelliğinden ve öneminden ötürü asyene yayımlıyoruz.

Zafarla ısıldayan köylü gerilla savaşımızın yanı sıra şehirlerdeki eylemlerimiz ve daha da önemlisi, işkencehanelerdeki yoldaşlarımızın aidiyetinde bulunan Keedi'lerinde yeniliğe uğratan baş eğmez komünist tutumları, halkımıza moral ve güven aşılamak, egemen sınıfların partimize karşı topyekün saldırısına geçirdi.

Partimiz TKP/ML'nin gelişmesi ve yoğun eylemliliği egemen sınıfları acze düşürerek, bir yandan partimize karşı (ülki saldırılarına) arttırarak, diğer yandan da içine bir şekilde düzenlenen senaryolarla karşı çabalarında bulunmaktadırlar. Örneğin, Hürriyet gazetesinde MIT kaynaklı haberlerle KSK PKK ile sivil çatışmaya girdiğimizi, bu çatışmalardan birinde süzümüne PKK'li komutanlardan Doktor Baran'ı yaraladığımızı, kalk partimizi uyuşturucu kaçakçılığı ile ilgili göstermeye çalıştılar. Onlara bununla yapmak istedikleri, devrimci kitlelerin partimize duyduğu güveni zedelemek, güvensizliğe sevk ederek düzenlerine bağlamaktır. Kara çalma yöntemi sömürücüleri için yeni bir şey olmadığı gibi sadece ülkemiz burjuvalarına özgü bir olgu da değil. ABD emperyalizmi ve Peru'daki Fujimori yönetimi de Peru Komünist Partisi için aynı iddialarda bulunmuştu. Ve halen de bulunmaktadır. Uluslararası düzeyde bunun değişik örneklerine rastlamak mümkündür.

Partimizin 20 yıllık onurlu mücadelesine tarih ortadadır. Buna dost da, düşman da bilir. İnsanlığın kurtuluşu için mücadele eden partimiz, uyuşturucu ticaretini bir insanlık suçu olarak kabul eder. Bununla mücadele etmeyi bir görev olarak kavrar. Uyuşturucu ticareti yapan mafya gibi kurumlar emperyalist, kapitalist burjuva feodal sistemle-

rin yarattığı ve bunlardan ayrı düşünilemeyecek kurumlardır. Ülkemizde Demokratik Halk Devrimi ile emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm tasfiye edilecek, durmaksızın sosyalizme geçilecektir. Demokratik Halk Devrimi ile, mafya gibi kurumlar da sistemden kaynaklanan diğer tüm pislikler gibi, tarihin karanlıklarına gömülecektir. Komünizme kadar bu mücadeleyi tekrar tekrar gerçekleştirecek olan kültür devrimleriyle sürdürecektir bu tüm pislik yuvalarına karşı amansız olacaktır. Komünizmin kitabında halka zararlı olan hiçbir şey yer yoktur. Pragmatizm, Makyaizm kan emici egemenlerin felsefesidir. Onlar, emetlerini koruyabilmek için her yolu mübah görürler; sahtekarlık, yolsuzluk, yuşturucu kaçakçılık, fuhuş onların en karakteristik özellikleridir. Mafya, onların devletlerinin ta kendisidir. Asil Nadirler, Yahya Demireller, İnci Babalar, Ergün Gökneler, Ahmet Özallar, Cema Özenlerle kol kola olanlar kimlerdir?! Fuhuş beldinginin patroniçesi olan Manukyanlarla övünenler kimlerdir?! Bununla beraber yazılı medyanın fuhuşu, yolsuzluğu, çürümüşlüğü örgütlenmesinin hizmetine sokanlar ve örgütleyenler kimlerdir?! Çok düşünmeye gerek yok. Hiç kuşkusuz bütün soruların yanıtındaki adres: kan emici komprador patron ağa devlettir.

Komünistler açık ve dürüstlerdir. Hile, aldatma, yolsuzluk, pragmatizm ve Makyaizmin amansız düşmanlarıdır. Kullanıcıları araçların insanlığın kurtuluşunu gerçekleştirecek olan komünizm anaçına uygun olmasına özel ve bilinçli bir ilana gösteriler. "Araç her şey, amaç hiç bir şey" düşüncesine siddetle karşıdır. Dolayısıyla, kullandıkları araçlar da, amaçları olan komünizm gibi temizdir. Emekçilerin kurtuluşu için mücadele edenler, emekçilere zarar verecek tüm tutumlardır. Özenle kaçınırlar. Halkın bir tek iğnesine zarar vermezler. Onun dayandığı bir tek

güç vardır: Halkın Gücü! Dünyayı değiştirmede emekçi kitlelerin bu kudreti, yaratıcı ve kahredici gücü her şeyi yeter de artar. Puran gücüne tapınlar, sömürücü burjuva egemen sınıflardır. Sermaye onların anasıdır. Ki bu sermayenin her güzenğünden kan ve rin akmaktadır. Her kuranda emekçilerin kanı ve canı vardır. Sermaye düzenine karşı mücadele eden partimiz, halkın gönüllü katkalarına değer biçer. Uyuşturucu zehirinden, yolsuzluklardan ve benzerlerinden gelecek her şeyi elimiz tersiyle iter. Bakmaya bile tenezzül etmez. Öyle trilyonlar varsa onların olsun!

Devrimci bir yarıktan toplumdaki açığı ki Çin seddi ile ayırmazlar. Düzenlen kaynaklarını olumsuzluklara ya veya bu şekilde devrimci sınıflara yansınır olmasının birinci safında olan partimiz, bu tür olumsuzluklara asla müsamaha etmez. TKP/ML'li olmak, halkın hizmetinde olmak demektir, halkın çıkarlarını her şeyin üzerinde tutmak demektir. Sömürü ve zulüm düzenlerine karşı komünizm için hiç bir fedakarlıktan, zorluktan kaçmamak, bin kılıç darbesiyle parçalanmaktan korkmamak demektir ve emperyalist, kapitalist sistemin tüm pisliklerine karşı alternatif olabilmek demektir. Partimiz bu anlayışla hareket eder. Hiç bir kara çalma, dına ve alçaklık bu geçeği çarpıtmaz, gölgeleyemez!

31 Aralık 1993

-Yaşasın KSI Perspektifiyle Yürütülen Köylü Gerilla Savaşı!
-Uyuşturucusuyla, Fuhuşuyla, Yolsuzluğuyla, Ruşvetiyle ve Bütün Kurumlarıyla Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Devleti!
-Yaşasın Partimiz TKP (ML) ve Önderliğindeki TIKKO, TMLGB!

TKP/ML MK
Türkiye Komünist Partisi
(Marksist-Leninist)
Merkez Komitesi

Demirkaya: "Karalamalarının sebebi korkmaları"

Haber Merkezi- Hacı Demirkaya, 8 Aralık 1993 tarihinde Küçük-yalı'daki evinin tespit edilmesine üzerine, ev çıkışında gözaltına alınmış. Gayrettepe "Emniyeti"nde, filistin askısı, diz askı, ayaküstü askı, askı süzümüne elektrik verme, meydan dayığı, vücudun çeşitli bölgelerine çiplik kablo sararak elektrik verme, kafaya elektrik verme, kafaya sarıklı darbe, emsal organına sikma ve burkma, falaka, iç organları sikarak ezme, her askı sonrası saatlerce soğuk su altında tutma ve ardından kılma gibi soğutucu bir aldetin önünde bekletme, fiziki işkence süresi dışında bir hafta civarı ayakta tutularak uyku kesme bırakma vb. işkencelere tâbi tutulmuştu. Demirkaya işkencecilerin hiçbir sorusuna cevap veremeyerek tavir koyup, şube süzümüne açlık grevine girmiş, polislin hesaplarını boşa çıkartmıştı. Daha sonra, 20 Aralık 1993 günü İDGM tarafından tutulmuştu.

Demirkaya, tutulduktan sonra Sağlıkçılar Özel Tıp Cezaevine, erlesi gün de Bursa Özel Tıp Cezaevine götürüldü. Bu süreç içerisinde, burjuva basında Demirkaya ve TKP/ML TIKKO hakkında birçok karalayıcı haber çıktı. 24 Aralık 1993 tarihinde, yazılı bir basın açıklaması yapan Demirkaya, bu karalamaları şöyle anlatıyor: "Fajist diktatörlüğün ücretli katil sarileri, burjuva basını vasıtasıyla, özkede beni, benim nezdinde de partimizi karalamak amacıyla Hollanda'ya 130 kilo eroin kaçırıldığı ve bundan 34 milyar elde edildiği, bu paranın Nihat Doğan adıyla bankada açıldığı bir hesap numarasına aktarıldığı ya-

Hacı DEMİRKAYA

zılarak adı ve ilçeye iftira yapılmaktadır. Bu tamamen aşağılık bir iftiradır. Düşmanın Komünist ve devrimcileri karalama ve yıpratma çabaları yeni bir yöntem değildir. Mücadele gelişirken daha çok basırcıların bir yönünde."

Demirkaya yazılı açıklamasında, "Düşman ve basını, bu iddiala bulunurken en ufak bir kana ileri sürmemektedir." derken, şunları da ekliyor: "Sorgu süzümüne, bize buna ilişkin en ufak bir soru bile sorulmuş değildir. Benimle hiçbir siyasi ilişki olmayan ve benimle bağantısı olduğu iddia edilerek getirilen kişilerde, de böyle bir bilgi olması söz konusu olmadığı gibi, onlara böyle bir şey sorulmuş değildir.

Eroin iddiasıyla şubeye getirilmiş, tanımadığımız ve onun da bizi görmediği bir kişi, bize dahil edilmeye çalışılmış ve iddiaya maruz tutukları süzümüne kişiyi bırakmışlardır. Senaryosunda başarıya ulaşmayan düşman, denetimindeki burjuva basını vasıtasıyla teşhir ve yıpratmaya başlıyor."

Demirkaya, TKP/ML ve TIKKO hakkında da şunları söylüyor: "Partimiz gerçek Marksist-Leninist Maoist bir partidir. Bütün MLM partileri (hatta diğer devrimci örgütler bile) anlayış olarak uyuşturucu ve dolayısıyla ticaretine de kaşıcıdır. Bu nedenle anlayış olarak karşı olduğu bir işi yapması mümkün değildir. Komünistler kitleleri uyuşturmaya değil, tersine uyanıtma ve harekete geçirmeye çalışırlar. Bu, bizi düşmandan ayıran temel bir farktır. Partimiz kurulduğundan bu yana böyle bir ticaret yapmadığı gibi gelecekte de yapmayacaktır. Bunu halkımız ve devrimci çevreler bildiği kadar düşman da biliyor.

Egemen sınıfların burzuan basını bu yalan ve karalamalarının altında yatan gerçek, partimizin gerek birliğini pekiştirme, gerek askeri gücü TIKKO'nun bu yıl yüzde yüzün üzerinde gelişme göstermesi ve yeni gerilla alanlarına kalıcı yerleşmesi, askeri araç-gereç ihtiyaçlarının temininde sistemli bir zidişatın gözlemlenmesi ve bunun sonucu gerilla eylemlerinin nitelikli ve üst boyutta saldırı hazırlıkları içinde bulunmasının ve yine kırdaki kitle desteğinin daha bilinçli ve daha hızlı gelişmesinin düşmana verdiği korkunun sonucudur."

Dolaysızca

Ferhat Ali

Emperyalist düzensizliğin düzeni

"Yeni dünya düzeni", emperyalist düzensizliğin düzenidir. Bundan nefes ve dış alanlarını "sükunet" ortasında "barajlı" yönelimlerle telen edilmiş anlatılmaktadır. Bu, II. emperyalist paylaşım savaşının sonrasındaki düzenler, kurulan düzenin yeniden kalıba döşemesiydi. Düşünce dünyasının tüm yönüne kaynaşan sınıfların "güçlüğü", "uzlaşım" ve "barajlı" biçimde çözümlenmesiydi.

Bu mümkün müydü?

ASIR

Gecmiş tarihsel sürecin tanıklığına basırcıların öze. Kıssaca zaman tüneline girilince: Önce iki kutuplu dünya vardı: ABD ve Sovyetler Birliği. Sonra tek kutuplu: ABD. Önceki, dünyamız iki kutuplu, ABD önderliğinde, emperyalist blokta, Sovyetler Birliği ve müttefikleri modern-revolyonist blok arasında gelişiyordu. Sovyetler Birliği ve müttefikleri alanında vuku bulan sını ve köklü değişiklikler ve kurulu modern-revolyonist düzenlerin dolaysızca emperyalist kapitalizme (klasik kapitalizm) evrilmesi ile Sovyetler Birliği pazar paylaşımında hahıruy atı. Böylece ABD en güçlü rakibinden "kurtuldu". Dünya tek merkezli çerçeveye oturdu. Zaman tüneline giriyorsanız:

Dünyada temel kuvvet odağı ABD ile artık ABD bu durumda yaratanarak, dünyaya tek başına hâkim olmaya başladı. Kendi önderliğinde, müttefikleri aracılığıyla ve hem de Rus-Bosyal emperyalizminin her yere değenmiş mayınlarına parçalanarak artık dünyayı yeniden şekillendirebildi. Ama bu nasıl olacak? Sovyetler Birliği ve Doğu-Avrupa'daki köklü değişiklik önemli bir başarıydı, yeni koşullar yeni dengeler, yeni ölçüler yeni yapılandırmaları gerektiriyordu. Bu takdirde dünyamız düzeni bozulmuştu. Dengeler altüst olmuş, tek bir dünya savaşı için ve sonrasında rayına koyulmuş düzenin tuzakları değişmişti. Genç bir pazar alanı yeni emperyalist sahiplerini bekliyordu. Doğu-Avrupa, Balkanlar, Ortadoğu, Kafkaslar, Arya Pasifik yakasında her şey hareket halindeydi ve belirsizlik hüküm sürüyordu. Unutulmaz ki, dünyanın iki süper devletinden biri hahıruy almıştı ve bunun dünya çapında etkisi ve yarattığı boşluk fevkalade muazzamdı.

Evet, bu boşluk doldurulmalıydı. Ve bu boşluk ve II. Dünya Savaşı sonrası düzenlerin, dünyanın bu yeni döneminde yeniden kalıba döşemesi görevi, tek kutuplu dünyanın lideri ABD'ye düşüyordu. Tamam böylesi bir tarihsel kesitte ve tam da S. Birliği'nin dışı barajlı bir ilimle gelişiminin doğduğu ve gerekli olarak saldıran stratejisini terk ettiği bir süreçte ABD önderlik "yeni dünya düzeni" senaryosunu açtı. Yağma ve talan "işbirliği" yoluyla olacaktı. Başkaldırı ve aygıtı doğurular anında anlatılarak boğulup, sökülcekti. ABD önderlikli emperyalizm, emineki sivilizasyonla dünyayı düzene sokacaktı. Ve işte böyle "yeni dünya düzeni".

Mümkün müydü bu diye sormuştum. Ve yanıtlamıştım apaçık: Asla! Emperyalist "yeni dünya düzeni" dünyamızın dinamik gelişmelerine parçarak düzenlenişe dönüştürülen geri kalamaz. Ayrıca dünyada bir "düzen" değil, düzensizliğin sonucudur. Özel mülkiyete dayalı düzenin hüküm sürdüğü, serbest piyasa mekanizmalarının egemen olduğu yerde düzenlenmiş düzenlenemeyeceği ortadadır.

"Yeni dünya düzeni" gündüzün karaya oturmuştur. Evet, emperyalistler arazi ligliğinde her ne kadar "işbirliği" geçişine uzama daha fazla öze çakmışsa da, bunun hesabı böyle sürüp gitmesi düşünülemez. Ve böyle düşüncemize çok büyük bir yanlış olur. Buna böyle düşünmemek, yüzyıldaki ölçülerde takılıp kalmak ve sınırlı gelişim bir biçimde etkide bulunmakla birlikte nesnel gerçekliği belirleme için edici olan zemindeki güçleri ve ölçüler görmek demektir. Ölçülerin gelişimini beyin için asıl ölçüler, derinde varlığını ve için için kaynaşan güçlerdir.

"Yeni dünya düzeni" ayakta kalamaz, çünkü II. emperyalist savaş sonrası kalıba sığmayan, yeni bir denge talep eden emperyalistler arazi liglikler güdük araçlarıyla kalıba döşülmeden yeniden bir yapılandırma mümkün değildir. Emperyalistler arazi sığmaya ve uylama ölçülerini sağlım bir zemine üstünde değildir. Ve emperyalizmin doğası gereği dalaş asilardır. Emperyalist güç odakları, güçlerini ortaya koymaktan asla çekinmeyeceklerdir.

Bir yandan, devlet güçlerinin gelişmesi ve sermaye birikimi arasında, öze yandık, mali sermaye için emperyalist ve nefes bölgelerinin paylaşımından mevzuat emperyalistlerin ortadan kaldırılması konusunda kapitalizmin bulduğunda yerde savaştan başka araç var mıdır?

Dün olduğu gibi, bugün de Lenin'in bu çözümlerine doğrudur. Barajlı, işbirliği ve yalınlaşma emektir. Gündüzün yaşasın bölgeleri savaşları altında emperyalistler arazi gelişmelerin özeldir. Yalınlaşma Arzada çıkan emperyalistlerdir. Bölgeliler güçler yalnızca emperyalizminin mağdurlarıdır. Bu demektir ki, emperyalistler arazi savaş, dolayısıyla değil, dolaylı yollarla ve emperyalist çevre gelişiminde açık ya da gizli olarak ama tek tek parçalarca devam edebilmektedir. Bosna-Hersek, Kafkaslar, Ortadoğu vb. en somut örneklerdir.

Bu demektir ki, emperyalist "yeni dünya düzeni" emperyalistlerin kendi aralarındaki pazarlar uğruna savaşında şekillenen çelişkiye parçarak gündüzün düzensizliğe dönüştürülmüştür.

"Yeni dünya düzeni" ayakta kalamaz, çünkü dünyayı köye bilim anlatılmamasına bangir bangir başlıyor. Bir kupta, toplumsal düzenin emperyalistler tarafından gaspedilmesi sonucu yaratan sermaye birikimi, öteki kupta, buna karşılık eden savafta birikimi. Bu savafta tüm dinamikleri orta perde durmaktadır. Ve açılım ve saldırgan sınıfların hâkimden proletaryaya özerk bölgeleri bu duruma kalıncı yapıyorlar. Bu demektir ki, "yeni dünya düzeni" burjuvazi-proletaryaya sınıfsal gelişimini ortas edemediği gibi, buna daha da çabucaklandı.

Emperyalist düzensizliğin düzeni, bu dinamik çelişmeye çarpıp yitilmekten kurtulamaz. Kapitalist ülkelerdeki gelişmeler, bu gelişimin izni kazanmasından önceki gündüzün veriyor.

"Yeni dünya düzeni" ayakta kalamaz, çünkü edilen halkların mücadelesinin emperyalizmin bağında yarattığı güçlükler tüm yalınlaşmaya ayaktadır. Rakip emperyalistlerin pazarları öze geçirme uğruna savaşmaları ve rakiplerini süzümüne mücadelesinden çok daha beklen, çok daha güçlüdür. Eriler halkların emperyalizme karşı yitirmekten mücadele, gündüzün en esel geçirdiği. "Yeni dünya düzeni" hergünkü pratikte, yaşasın devrimci eylemlerinde bu gelişmeye çarpıncıdır. Ne Peru'da yitmeden halk savaşının sivilizasyonu, ne Ortadoğu'daki emperyalist savaşın ve ne de dünyanın diğer kurtak alanlarında sınığın veren gerilla savaşları "yeni dünya düzeni"ni dinlemektedir. Kızıl halkların sesi dünya dalaş yayılmaktadır.

Yaşam, "yeni dünya düzeni" ile, dünyamızın dinamik gelişmelerini ortasında değil değil olduğunu kanıtlayıyor. Toplumun, toplumsal evrimleşmesi, sınıfsal gelişim "yeni dünya düzeni"nin manyetik alanının dışında gelişiyor. Toplumsal yaşamın odağı sınıf mücadelesidir. Maazallah yeni bir salımla eğilim varan sınıf mücadelesi, emperyalist "yeni dünya düzeni"ni süte düşmüş sinek gibi derinliklere gömmeye asla çekinmeyecektir.

Gökükbenin altında sömürüye dayalı düzenler varolduğu "yeni dünya düzeni" yalnızca düzensizliğin düzeni olarak varlaşabilir. Ve daha gündüzün emperyalizmin kendi şekillendiği "yeni dünya düzeni"nin düzensizliği altında pasulaya sağarmıştır. Bu çelişkilik ortasında proletaryaya, tüm gücüyle tarihsel süreçte dönüştürüldü rolünü göstermekten asla çekinmeyecektir. Bu asla unutulmamalıdır.

Özgür Gelecek yine toplatıldı

Haber Merkezi - Gazetemizin 19. sayısı da, İDGM tarafından toplatıldı. Toplatmaya gerekçe olarak, 2. sayfadaki "Alternatifin Alternatifsizliği", 3. sayfadaki "Türkiye Doğan Güreş'in Çiftliği Değildir", 4. sayfadaki "TKP/ML-TKKO'nun Son Eylemlerine ve Şehit Düşenlere İlişkin Mektup" ile "Dersin'de Üç Öğretmen Ortak Açıklama Yaptı", 5. sayfadaki Ferhat Ali imzalı "Karikatürleştirilmiş Halk Savaşı" ile "TIKKO Krizini da Savıyor" ve "TKP/ML Merkez Komitesi Açıklama Yaptı", 19. sayfadaki "Dost Eli Dost Kanına Buluşmaz", 20. sayfadaki Kavga'nın Güncesi'nde "TKP/ML-TKKO propagandası yapıldığı" yazılan gerekçe olarak gösterildi. Konuyla ilgili olarak bir basın açıklaması yapan Sorumlu Yazışmaları Müdürümüz Bülent Özdemir, "...Tarih, Sosyalist Basın'ı, yaşamın toplumsal ve sosyal gerçekleri yazmakla görevlendirmiş ve yetkilendirmiştir. Hiçbir güç, Sosyalist Basın'ın bu yetkisini kullanmasını ve bu görevini yerine getirmesini engelleyemez," dedi.

Baskılar bizi yıldırılmaz

Kayseri/Özgür Gelecek - Sosyalist basına yönelik olan baskı ve kısıtlama davaları sürerken, Kayseri temsilcimiz Hüseyin Bektaş hakkında yasadışı örgüt üyesi olmak ve propagandasını yapmak suçlarından dava açılarak, 3713 sayılı yasanın 7/2 maddesinde belirtilen süre içinde (şiddetli) gerekçesiz 1 yıl hapis ve 50 milyon da para cezası verildi. Temsilcinin verilen ceza ile değerlendirildi: "Bana verilen ceza genelde sosyalist basına yönelik olan baskıların bir parçası esas olarak da açtığını Özgür Gelecek Kitabevi'ni kapatılmamasının acizliğinin bir arıdır. Ceza da kullanılan deliller ise çok konuk. Sadece açtığımız Özgür Gelecek Kitabevi'nin içine astığımız posterler, sattığımız dergi ve kitaplarla örgüt propagandası yaptığımız (!) Tabii aynı davada açılan örgüt üyeliği suçundan da beraat ediyoruz. Daha önce de Temmuz ayında Kayseri Anadolu Fuarı'nda temsilcimizin açtığı Özgür Gelecek Kitabevi, polisün tüm baskı ve yıldırma çalışmalarına, hatta o dönem temsilcimiz Hüseyin Bektaş'ı bir buçuk ay tutuklamasına rağmen kapatılmamıştı."

Adana'da sosyalist basın bürolarına polis baskını

Adana/Özgür Gelecek - Devrimci Proletarya, Barikat ve Mücadele dergilerinin Adana büroları birer gün arayla polis tarafından basıldı. 28 Aralık '93 günü Devrimci Proletarya'ya baskın düzenleyen "terörist mücadele" ekipleri burada bulunan kitapları ve dergilerin eski sayılarını el koydu. Barikat Dergisi'ne düzenlenen baskında büromun arşivine de el konuldu. Mücadele bürosuna yapılan baskında ise 4 kişi gözaltına alındı ve tutuklandı. Bu baskılar, Özgür-Der'de iki muhbirin açığa çıkarılması ve teşhir edilmesinin ardından oluyordu. 7 Ocak günü İçişleri Yolu muhbirlerinden biri Adana siyasi polisi tarafından gözaltına alındı ve muhbirlik teflihi yapıldı.

Elazığ Eğitim-Sen üyesi öğretmenlere kitlesel sürgün

Malatya/Özgür Gelecek - Sendika üyelerine yoğunlukla sürgünler gündemde. İlk kitlesel sürgün Elazığ Eğitim-Sen üyeleri üzerinde uygulamaya sokuldu. Konuyla ilgili görüştüğümüz Eğitim-Sen Elazığ Şube Başkanı Cafer Demir, 120'nin üzerinde sürgün beklenildiğini; 50 öğretmen için sürgün kararı çıktığını, 19'u için bu kararın kesinleştiğini belirtti.

Cafer Demir "Teşkilatçı engellemek, kamuoyu oluşturmamasını engellemek için sürgünler tek tek açıklanmaktadır" diyor.

Sürgünü çıkan öğretmenlerin sürgün gerekçeleri devlet memurları yasasının Atama ve Nakil Yönetmeliği'nin 28. maddesine dayandırılmakta.

Atama ve Nakil Yönetmeliği'nin 28. maddesine göre

a- Bir devlet memurunun adli idari, inzibati bir soruşturma geçmesi, bu soruşturma sonucunda o il sınırları içerisinde görev yapmasının sakıncalı görülmesi,

b- 2 yıl üst üste başarısız sicil olması.

Tayin adı altında yapılan sürgünlerin Atama ve Nakil Yönetme-

liği'nin 28. maddesine uyup uymadığını sordüğümüzda, Cafer Demir "Hiç birinin durumları bu maddeyle uyumluluk arz etmiyor. 19 öğretmen 4'ü hariç. Bu 4 öğretmen gözaltına alınmış, tutuklanmış ve beraat etmişler. Atamaları yapılmış yine mahkemece beraat kararı verilmiş. Yani devlet kendi mahkemelerinin kararlarına uymuyor."

Cafer Demir, sürgünlerin esas nedeninin "Elazığ'da var olan demokratik potansiyeli eritmek-sindirmek, Eğitim-Sen'in çalışmalarını zayıflatmak olduğunu" belirtiyor.

Bu süreç içerisinde CHP, SHP, ANAP, RP, İP gibi kimi siyasi partilerle görüşmeler yapılmış. Bu görüşmeler sonucu yukarıda adı geçen partiler, sürgün kararlarını olumsuz ve anti-demokratik bulduklarını, bu karara müdahale edeceklerini belirtmişler. Ayrıca SHP ve CHP konuyla ilgili ortak açıklama yapmışlar. Ayrıca Başkan Cafer Demir'in hazırladığı konuyla ilgili rapor SHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Murat Karayavaş'a da iletilmiş.

Sürgünler genelde Karadeniz illerine (Yozgat, Amasya, Aksaray, Trabzon, Rize, Samsun, Ordu) çarptırılmış.

Cafer Demir, sürgünlerin artarak devam edeceğini ve bunun yalnızca Elazığ'la sınırlı kalmayacağını, diğer bölgelere de sıçrayacağını belirtiyor. "Çünkü" diyor, "Sorun demokratik mücadeleyi bastırarak engellemektir. Düzen faaliyetlerimizden rahatsız olduğu için böyle bir uygulamaya başvurdu. Ayrıca bu baskılar sadece Eğitim-Sen'le de sınırlı kalmayacaktır. Diğer sendikalara da vassıyacaktır." Yani anlayacağınız şimdilik piyango Elazığ Eğitim-Sen'e vurdu. Yarı yayılarak birçok yere birden vuracaktır kuşkusuz. Tabii güçlü bir örgütlenme, tepkiler geliştirilmezse.

Sürgünden payını alanlar içerisinde 18-24 yıllık öğretmenlerde var. Başkan Demir "Sözde toplumsal çıkarları doğrultusunda yapılan sürgünler birçok aile ve öğrenciyi zor durumda bırakmıştır insanların yaşamı alt-üst olmuştur." diyor.

Cafer Demir Eğitim-Sen Genel

Merkezi'ni sürgünler karşısında tepkisiz ve duyarsız kalmakla eleştiriyor.

Ayrıca, tüm DKÖ, basın, siyasi partiler ve kamuoyuna da bir çağrı da bulunuyor.

"Tüm DKÖ, basın, siyasi partiler ve kamuoyu bu anti-demokratik uygulamalara dur demek zorundadırlar. Elazığ Şube ve Yöneticilerine sahip çıkılmalıdır. Bu karar keyfi, anti-demokratik ve siyasi bir karardır. 28. madde gerekçesi gerekçesizdir-tutar-sızdır. Bir insan suç işliyorsa Kastamonu'da da işler. Bu uygulama göya ülke çukurları gözetilerek yapılmış. Ancak, tam tersine, sosyal yasantiya, öğrenciyi zarar verecektir; birçok aileyi mağdur bırakacaktır. Demokrasinin temeli örgütlü yaşamdır deniliyor; şeffaflıktan bahsediliyor; ama insanlar örgütsüzleştirilmeye çalışılıyor; şeffaflık adı altında karanlık var, baskı var. Devlet doğal tepkisini gösteriyor, biz de doğal tepkimizi göstereceğiz. Biz demokratik mücadelenin bir parçası haline geldik."

"Direnişimiz ve kavgamız zafere kadar sürecektir!"

Sağmalcılar Cezaevi'nde bulunan TKP/ML-TKKO davası tutsakları 27 Temmuz Genelgesi'nin iptali için yaptıkları açık grevine ilişkin değerlendirmeyi aynen yayımlıyoruz:

Can ve kan pahasına kazanılan mevizler faşist TC, ve uskurları tarafından gaspedilmek istendi. Fakat komünist ve devrimcilerin yüksek fedakarlık devri üzerine inşa ettikleri birlik, dayanışma, direniş serisi ile karşılaştı.

27 Temmuz '93 tarihinde faşist TC'nin ve MGK'nın kuklalarından olan Adalet Bakanı Seyfi Oktay tarafından kamuoyuna, milletlere uygun genelgeler dizisine bir yenisinin eklendiği açıklandı.

Bu faşist genelge ile amaçlanan ortadaydı. Daha önceki teşebbüslerinin bir devamı olarak yeniden komünistlerin-devrimcilerin birbirlerinden teçrit edilmesini ve güçlerinin dağıtılmasından sonra zorla, zulümle siyasi kimliklerinden arındırarak, pasif, edilgen, kızıksız birer birey durumuna getirmek.

Bütün bu amaçlanan hedeflere değil bir komünist, devrimci yurtsever insan olmanın onurunu taşıyan herkesin tavırsız kalmayacağı kesindir.

Peki bizim bulunduğumuz Sağmalcılar Cezaevi'nde bu genelgeye kendisine devrimciyim, devrim yapmaya soyundum, bu halka öncülük yapıp sorunlarını çözeceğim diyenlerin tavrı ne oldu? Bu konuda ne yazık ki üzülerken hepsi adına olumlu cevap veremiyoruz. Bu sorulara cezaevi konseyinde yer alan beş örgüt (TKP/ML, TİKB, HEO,

HKG, EKİM) dışındakiler tavırsız kalmayı tercih etmişlerdir. Unutmayın onurlu bir yaşam ancak onurlu bir mücadele ile korunabilir. En başta bu sorunun direkt muhatapsız durumunda olan cezaevindeki tutsaklardan bazı örgütlerin hem de örgütsel "tavır" olarak tavırsızlığı seçmeleri tarafımızca kabullenilecek, hoşgörüle karşılanacak bir durum olmaz. Hatta bu konuda göstermiş oldukları "Bu eyleme gitmek boştur, hiçbir şey elde edilemez, boşuna enerji tüketiyorsunuz" şeklindeki "ilesteklerine" zaferinizi teşekkür ediyoruz! Bu konuda sorunun direkt muhatapsız olmayan ailelerimizden bizlere içine girmiş olduğu dayanışma ve harcandıktan önce öğretilendir. Ailelerimize gösterdikleri yakın ilgi ve izerlerine değişim yapma konusunda gösterdikleri devrimci duyarlılık hepimize unutulmuyacak güzel bir mücadele örneği olmalıdır.

Kendi sorumlularında bize dayatılan 27 Temmuz Genelgesi ve bu genelgeye karşı takınmış olduğumuz süresiz açık grevi süresince yapılan özgün eylemler... Düşmana karşı takınılan tavırdan, posterilen dayanışma, direnişçi ruh, tutarlılık ve ciddiyet, olayın önemini düşmana hissettirme temelindeki yaklaşımlarımız sonucu genelgenin pratik sonuçlarıyla birlikte kaldırılmasıyla sonuçlanmıştır.

Cezaevlerinin birer mücadele alanı olduğuna ve devrimle-karşı devrimin çatıştığı, kavganın hem de en zorlu, en çetin alanlarından biri olduğuna unutulmamak gerekir. Çetindir; çünkü bu alandaki devrim

savaşçılarının elindeki tek silah inançları ve iradeleridir. O halde bu alandaki mücadelede sınırları, sınırları değil dışını ne kadar sınırlı olsa da bizlere düşen bu sınırları zorlamak ve hep daha iyiye, daha güzel yürümektir. Ve bu zor olmalıdır. Biz komünistlere-devrimcilere düşen de bu zoru başarmaktır. Bu zoru başarmamız inanca ve coşkusuya 16 Aralık '93 tarihinde dört devrimci dost güle birlikte uzun zorlu yürüyüşü başlattık. Başlamış olduğumuz bu çetin zorlu yürüyüşün amacı, 27 Temmuz tarihinde cezaevlerine (özelde Sağmalcılar Cezaevi'ne) yönelik faşist genelgeyle amaçlanan, siyasi tutsakları birbirlerinden teçrit etme, avukat, ortak savunma, görüşme hatta mahkemeye çıkma gibi en doğal haklarımızın edene tutsakları daha uzak yerlere sürgün etmeye yönelik faaliyetlerini boşa çıkarmaktır. 12 gün süren açık grevi sonucu bakanlığa geri adan atılarak genelgenin geri çekilmesi ve ileri sürülen haklarımızın yeniden kazanılması ile sonuçlandı. Eylemin bitirildiği akşam şubeden getirilen PKK'li arkadaşlarımızın tekrar Özel Tip'e konulması ile zafere kazanılana kadar hiçbir tavır takınmamış olan cezaevindeki PKK'li arkadaşlar konseyi tavır takınmak için toplantıya çağırırken el altından faydacı bir yaklaşımla şubeyi işgal etmesi bir olumsuzluktu. Fakat eylemi sonuçlandırıp mevizleri kazanımlar olarak konseyle birlikte takınılan tavır sonucunda idaresinin tavır teşhir edilip, izlemiş oldukları iki yüzlü politika deşifre edilmiş ve Özel Tip'teki ar-

kadaşların Bürokratik engeller ve şilesiyle bir gün sonra getirilebileceği" şeklindeki teminat sonucu işgal sona erdirildi. İkinci gün Özel Tip'ten gelmesi gereken arkadaşların getirilmemesi sonucu süresiz açık grevine katılan beş siyasi hareket ile diğer hareketlerin katılımıyla şebeke tekrar işgal edildi. Ve arkadaşların getirilmesi sağlandı. Diğer cezaevlerindeki arkadaşlarımız da tekrar 27 Temmuz'dan önceki uygulamaya uygun olarak parça parça Sağmalcılar'a nakillerinin yapılması teminatının yenilenmesi ile eylemimizi zafere sonuçlandırdık. Bugün başta Bursa Cezaevi olmak üzere şubeden geçen arkadaşlarımızın direkt Sağmalcılar Cezaevi'ne getirilmesi bütün haklarımızı kazanmış olmanın onurunu yaşıyoruz.

Sonuç olarak; dost ve düşman günü bilmelidir ki, nasıl bugüne kadar her türlü baskıya, zulme ve haksızlığa karşı her zaman her koşulda en önde aktif mücadele ve direniş cevap verip onurlu kimliğimizi korumasını bildikse bundan sonra da aynı sebatı, coşkuyu ve inanca taşıyarak daha büyük mücadelelere ve direnişlere hazır olduğumuzu, huzleri kazanmış olduğumuz mevizlerden hiçbir gücün koparıp alamayacağını, kanımızın son damlasına kadar savaşçı mevizlerimizi daha ileri mevizler durumuna getirmenin mücadelesini vereceğiz.

Direnişimiz ve kavgamız zafere kadar sürecektir!

Zafere bir kez daha direnenlerin oldu

Sağmalcılar Cezaevine götürülecekleri sözüne hem bakanlık hemde baskıya boyun vermesi üzerine açık grevi sona erdirdiler. Her ne kadar genelgenin iptali edildiği resmen kamuoyuna açıklanmasın rağmen, pratikte iptal edilmiş ve hiçbir değişiklik yaşamamış. Önemli bir gelişme olmadı. 27 Kasım günü süresiz açık grevi başlatmışlardı. Açık grevinin 11. gününe gelindiğinde cezaevi idaresinin vurdurduğu karşıya açık greviyle birlikte sayım yürüten tutsakların cezaevi idaresi cezaevinin doğal sorunlarını görüşme yoluna çıkmaya çalıştı. Bu aşamada açık grevi bitiren tutsaklar, bunun eksik bir karar olduğunu açıklıyorlar. Açık grevinin sonlandırılmasından bir süre sonra, diğer cezaevlerinde genelgenin iptal doğrultusunda başlatılan açık grevlerine, 16 Aralık tarihinden itibaren bir kez daha başlayan tutsaklar, bu eylemi başarıyla sonuçlandırdı. Sağmalcılar Cezaevi'nde yapılan anlaşmanın dışında, Bursa Cumhuriyet Başsavcısı'yla, temsilcilerin görüşüp anlaşmaya varmaları ve yeni yılın ilk haftasında Sağ-

dan Arhan TOPRAK ve Ahmet KILAVUZ'un da aralarında bulunduğu 12 kişi yeniden 14 Aralık günü açık grevine başlamışlardı. Eylem sürecinde açık grevine katılan 10 tutsak ile katılmayan 9 tutsak çetilli cezaevlerine sürüldüler. Cezaevi'nden iki kişiyi daha katıldığı açık grevi, 5 Ocak günü tutsakların taleplerinin kabul edilmesi üzerine basınıyla sona erdi.

Yozgat E-Tipi Cezaevi'ne sürgün edilen siyasi tutsaklar 29 Aralık '93 günü bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamanın altında TKP/ML-TKKO, TKEP, dava tutsaklarının imzaları bulunuyordu. Yozgat Cezaevi'nde tutsakların karşı karşıya olduğu başlıca sorunlar; köçürülmesi, sosyal kültürel, sportif etkinliklere olanak verilmemesi, aynı davada olan tutsakların birarada olmasının engellenmesi, dışardan gelen ziyaretlerin içeri verilmemesi, keyfi üst aramalar, basın yayın organlarına ve mektuplara getirilen yasaklama ve çekindesurlandırma. Tutsaklar 42 madde halinde sıraladıkları taleplerini iletme amacıyla süresiz açık grevi-

ne başlamışlardı. TKP/ML-TKKO, DS, TKEP'i tutsakların başlattıkları açık grevi, 21. gününde idareyle yapılan görüşmeler sonucu cezaevi yönetimi tarafından kabul edilerek sona erdirildi. 11 Ocak günü sona eren açık grevi tutsakların zafere sonuçlanmıştı.

Aydın Cezaevi yönetiminin keyfi uygulamalarını protesto etmek için tutsakların büyük çoğunluğu görüşme çıktı. 5.1.1994 tarihinde TKP/ML-TKKO tutsakları cezaevi yönetiminin keyfi uygulamalarını ve Müslüm Elmazın bir an önce mahkemeye çıkarılması için başlattıkları açık grevi sürüyor.

Hastahane evraklarında değişiklikler, mektupların bekletilmesi, götürülen ziyaretlerin alınmaması, görüşmede zorluk çıkarılması, basına verilmesi gereken metinlerin cezaevi yönetiminin el kontrolüne engellenmesi tutsakların başlıca sorunları. Ayrıca tutuklu yakınlarına yapılan ajanlık ihkalleri de sorunun diğer yanını oluşturmaktadır.

Buca Cezaevi'ndeki 350 PKK tutuklusunun ki aydır sünlüklerken avukat ve ziyareti gönlüne çıkama eylemi cezaevi yönetimine varlan anlaşma ile son buldu.

Gecekondu Halkının Birliği'nden ekmeğe zammina protesto

İstanbul/Özgür Gelecek-Devlet son dönemlerde girdiği çıkmaz yaşamın her alanında sürdürdüğü hak gasplarıyla, ekmeğe, su ve diğer temel gıda maddelerine yaptığı zamlarla aşmaya çalışıyor. Devletin bu saldırgan politikalarına karşı halk örgütlü tepki veriyor. 13 Ocak günü Eminönü'nde bulunan İstanbul Ticaret Odası önünde toplanan yaklaşık 100 kişilik bir grup son yapılan ekmeğe zamının ve tüm zamları protesto etti.

Ailbeyköy Gecekondu Halkının Birliği'nin düzenlediği olduğu eylemde halk, zamları protesto ettiklerini belirterek, İTO'nun zamları desteklediğini açıkladı: "İTO acaba asgan ücretle çalışan yüzbinlerce emekçinin sadece bir ailenin ekmeğe giderini karşılayacak duruma geldiğini bilmiyorlar mı?" diyen gecekondu halkı, "Soframızdan Elinizi Çekin", "Bütün Zamları Geri Alınmaz" yazılı pankartları açtı. "Zamlara Haya", "Suskun Toplum İstemiyoruz", "Halkımız Saflara" sloganlarını atarak Eminönü meydanına yürüyen grubu polis engelledi. Polise gösteri-

ciler arasında tartışma çıktı. Grubu dağıtmak isteyen polis havaya ateş açtı.

Göstericiler bu baskıya rağmen dağılmamakta diretinince, polis zorla 7 kişiyi gözaltına aldı. Bu sırada çevrede bulunan halkın polisi yuhladığı gözlemlendi.

Olaydan sonra Gecekondu Hal-

kının Birliği, basın açıklaması yaparak olayı kınadı. En küçük hak arama mücadelesine tahammülü olmayan devlet düzenini protesto ettiklerini belirten birlik, "Bu tür baskılara karşı yılmadan mücadelemizi duyuruyoruz" dedi.

Rosa ve Karl anıldı

Almanya/Özgür Gelecek- 15 Ocak 1919'da Nazi'ler tarafından katledilen Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht, her yıl olduğu gibi bu yolda anıldı. 9 Ocak 1994 Pazar günü anma töreni için çeşitli kurum ve kuruluşlar, gençlik örgütleri, öğrenci dernekleri çağrı yapmıştı. Bu çağrıya uyum yaklaşık 100.000 insan (resmi kayıtlara göre 80.000 kişi) Pazar günü saat 10:00'dan itibaren ellerinde kırmızı gül ve karanfyllerle, anma yeri olan Friedrichsfelde Mezarlığı'na akın akın gelmeye başladılar. Almanya'nın dört bu yarımdan gelen insanlar "Piese der Vereinten Nationen" da yapılan mitingden sonra mezarlığa kadar süren yürüyüşe geçtiler. Çeşitli pankartlar taşınan yürüyüş korteji zaman zaman çevrede biriken halk tarafından alkışlarla karşılandı. Kitlenin mezarlığa girmeğe başlamasıyla birlikte enternasyonal marş söylendi ve yunruklar sıklıkla, bu görkemli yürüyüş karşısında gerek Alman emperyalistleri, gerekse de burjuva basını başkına dönmüştü. Rosa ve Karl'ı anma toplantıları bu yürüyüşle sonuçlandı. Alınmaya'na bir çok yerinde bu iki büyük devrimci çeşitli etkinliklerle anıldı. Bu etkinlikler içerisinde yine 15 Ocak 1994 tarihinde Wiesbaden'de yapılacak yürüyüşe kalabalık bir kitle beklenmekte. Rosa'nın da dediği gibi: "Vardık, Varız, Varolacağız".

Telgrafli protesto

Samsun/Özgür Gelecek- İnsan Hakları Derneği Samsun Şubesi tarafından 2 Ocak günü bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada cezaevlerindeki tutukluların her türlü insani haklarının ellerinden alınarak tecrit politikası uygulanması kınandı. "TC, girmiş olduğu ekonomik ve siyasi çıkmazdan şiddet yoluyla çıkmayacağını en büyük cevaplarından birini cezaevlerindeki direnişle almaktadır. İnsan Hakları Derneği olarak, bu insanların haklarına TC'nin bir an önce cevap vermesini bekliyoruz. Ayrıca, idamların bir daha gündeme gelmemek üzere kaldırılmasını talep ediyoruz." denilen basın açıklamasından sonra, yaklaşık 60 kişilik bir kitle PTT'ye giderek, Adalet Bakanlığı'na, aynı işbirlikli telgraf çekene eylemi yaptı.

İzmir'de Çakmur-Grand Plaza dalaşı

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Yüksel Çakmur ve Grand Plaza arasındaki "kapama-açma" dalaşı aylardır sille gelmekte. Bu dalaş, İzmir halkının karşı karşıya kaldığı birçok sorunun karartılmasında kullanılmasına karşın, kendi aralarındaki çelişkinin amansız bir teshirine yol açtı. Çakmur'un kantinleri çığneyerek başlattığı Galleria inşaatının duvarlı çevrelerini girişini sonucunda dardırulması Çakmur'un ipliğini pazara çoktan çıkarıncıydı. Bunun üzerine otele yöneticileri "Bundan önceki kiracı zamanında böyle sorunların yaşanmamasının nedeni, Çakmur'un daha önce avanta almamasıdır. Şu anda ise o kapının kapanması sonucunda telaşa kapıldı." diyorlar. Çakmur ise karşı tarafı bu iddiaları kanıtlamaya çağırıyor.

Bu kör döğüşü böylece sürüp gidiyor. Adalet Bakanlığı karar-

sağı!...

Turizm Bakanlığı "Kapanma!" diyor. İçişleri Bakanlığı "Açılın!" diyor ve böylece bu çıkar dalaşı epey süreceğe benziyor.

İzmir'deki ezilenler ve emekçi halkın hiçbir çıkarının olmadığı bu dalaştaki bütün giderler, halkın kassasından harcanıyor. Bilbortlara harcanan paralarından utun da görünmeyen milyonlarca lira bu iş için harcanmış, harcanacak.

Grand Plaza'nın çevresine üçüncü yabancı ve yerli sermayedarların ve çıkar peşinde koşanların kumarhane üzerindeki bu kazanın, ezilenlerin çıkarlarını ilgilendiren hiçbir yanı yok. Üstelik, belediye emekçileri ve otel emekçileri, burjuvaların çıkarları doğrultusunda karşı karşıya getirilerek sınıf kardeşliğini bozma amaçlanıyor. Yani devler güreşirken ezilen çimenler olmaktadır. Emekçileri bu tartışmaları bütünden biirinceye kadar bu kör deve gışleri süreceğe benziyor.

Kağıthane direnişi 1 yaşında

İstanbul/Özgür Gelecek- Kağıthane Belediyesi işçileri işten atılmasının birinci yıldönümü nedeniyle 8 Ocak günü bir topları düzenlediler. İstanbul Belediye-İş Kağıthane İşçi Lokali'nde yapılan toplantıda işçi temsilcilerinin yaptıkları konuşmalarda; bir yılın dolduran Kağıthane direnişinin özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya, hak gasplarına ve sendikalaştırmaya karşı yürütülen bir mücadele olduğu vurgulandı. Toplantıya yaklaşık 300 kişi katıldı. Konuşmaların ardından bir yıl süren direnişin çekilen fotoğraflar gösterildi. Ankara yürüyüşü, İstanbul ve

8. Asliye Hukuk mahkemesi kararı bozarak oteli tekrar açtı. Yüksel Çakmur, yargıncı takdir yetkisini kılıfına kılına kullanarak kasten hukuka aykırı karar verdiğini iddia ederek 8. Asliye Hukuk Mahkemesi yargıncı Yusuf Ziya Aras'ı Adalet Bakanlığı'na şikayet etti.

Kumarhane ruhsatının ilk kiracıya ait olması ve şu andaki kiracının ruhsatının olmaması Çakmur'u haklı çıkarıyordu. Bunun üzerine otele yöneticileri "Bundan önceki kiracı zamanında böyle sorunların yaşanmamasının nedeni, Çakmur'un daha önce avanta almamasıdır. Şu anda ise o kapının kapanması sonucunda telaşa kapıldı." diyorlar. Çakmur ise karşı tarafı bu iddiaları kanıtlamaya çağırıyor.

Bu kör döğüşü böylece sürüp gidiyor. Adalet Bakanlığı karar-

sağı!...

Turizm Bakanlığı "Kapanma!" diyor. İçişleri Bakanlığı "Açılın!" diyor ve böylece bu çıkar dalaşı epey süreceğe benziyor.

İzmir'deki ezilenler ve emekçi halkın hiçbir çıkarının olmadığı bu dalaştaki bütün giderler, halkın kassasından harcanıyor. Bilbortlara harcanan paralarından utun da görünmeyen milyonlarca lira bu iş için harcanmış, harcanacak.

Grand Plaza'nın çevresine üçüncü yabancı ve yerli sermayedarların ve çıkar peşinde koşanların kumarhane üzerindeki bu kazanın, ezilenlerin çıkarlarını ilgilendiren hiçbir yanı yok. Üstelik, belediye emekçileri ve otel emekçileri, burjuvaların çıkarları doğrultusunda karşı karşıya getirilerek sınıf kardeşliğini bozma amaçlanıyor. Yani devler güreşirken ezilen çimenler olmaktadır. Emekçileri bu tartışmaları bütünden biirinceye kadar bu kör deve gışleri süreceğe benziyor.

Özgürce

İsmail Yıldız

İnter STAR'a ciddiyezsiz ceza

Yüksek Seçim Kurulu, 28 Aralık '93'te değiştirilen seçim yasasını dayanak alarak İnter Star televizyonunun 3 gün süreyle yayını durdurdu. Değiştirilen yasa, seçim sürecinde ayasın partilerin reklamlarının yayımlanamayacağı hükümünü içeriyordu. Oysa İnter Star TV, hem reklam yayını hem de günün (ve dinstiğün) yorucusu Engin Arda'ın dilinden bu yasaklara uymayacaklarını açıkladı. Yayın durdurma kararına rağmen, önce, durduramayacaklarını söyleyen İnter Star'cular, postinden, hem izleyicileri desteğe çağırdı hem de Tele On logosuyla yayınına devam etti. Sadece logonun değiştirilmesi sorunu çözüldü. Bu anlamıyla yayın durdurulmadı ama aynı zamanda İnter Star'a da ceza uygulanmış oldu. Ne iş yapıyor da kebab! Ancak bunun çok açık bir hile olduğu da ortadaydı. YSK buna göndü, ancak "yapacak bir şey de yok"tu. Kuyruğu dik tınma anlamına gelecek bir karar daha aldı. Bu karar-

da, "Tele On TV'nin de seçim yasalarındaki kurulları tabi olduğu" belirtiliyordu. Hiçbir şey demeyiş olmanın Türkçesi olan bu "karar" sadece tavırsız kalınmalığına sesini uyardırarak çıktı. Olay üzerine hükümet, sanki daha 9-10 gün önce yasayı kendileri çıkartmamış gibi, satıplandı, üzerinden atı. Diğer bir kısım partiler de yasanın çıkışından haberi olmadan çamaşıra basım ögütüldü vb. savanalarıyla demokrasi koruyucusu kesilerek puan toplamaya çalıştılar.

Olayın bir boyutu sudur. Emperyalizme göbeğinden bağımlı kompradonların ve büyük toprak ağalarının çıkar birliğini temsil eden lağız TC devletine mahalelet demek olan devrimci-demokratik anlayış ve mücadeleye hiçbir izin vermemektedir. Yasal zıtlarla örülü ortam, yasal, yasadışı ya da yarı-yasal zorbalıklarla da bütünleşmekte, zulüm balyozu ses çıkaran devrimci-demokratların tepesine indirilmektedir. Gazete, dergi, broşür, kitap, zif, vb. çıkarıcı için tüktilenler, yıllarca ceza alan, işkence gören, kalledilen insanlar vardır. Bilim adamlarına da toplumbilimsel incelemeleri nöbetiyle cezalar verilmekte, tutuklanıp cezaevine konulabilmektedir. İsmail Beşikçi ve "Paradigmanın İllası" kitabının yazarı Prof. Fikret Başkaya'ya verilen ceza son örneklerdir. Devrimci-sosyalist basın örgütleri yazışmaları müdürlerine yitirilmiş vatan hapıs ve anıya'lara vatan para cezaları verilmektedir. Yayın organları, yazışları müdürlerini peşpeşe dizip, boğan safı doldurmada yüzüze burulmuşlar.

Bütün bunları milyonlarca emekçi insan, sıradan halk bilmiyor olabilir ama televizyoncular ve basıncılar bütün hepsinden de haberdardır. Ancak bugüne kadar ne İnter Star, ne Engin Arda, ne de diğer demokrasi hayranları buna karşı durmamış, halkı direnme çağırınmamış. Tam tersine polisün düzenlediği açıklamaları kamyonuna "doğru" olarak açıklanmışlardır. Basını gösterirken, "İkinciye de yazın" diyen komisariat tutuklulara, "Çay mı içkin edeceklerdi" diyen basın mensupları olmuştur. Yine işkenceci yeni çıkması bitkin haldeli tutuklulara "banaya bakmana ayı!" vb. sözlerle hakaretlerde bulunabilmektedir.

Günü vuran Engin Arda, aynı olanaklara sahip olmayan emekçi halk aleyhine alıp tutarak, yalan yanlış belgileri de aktararak bugüne kadar emelca program yapmıştır. Dinekliliğin sınırsız olmasının kanıtlarını eski selcu (solcu sözcüğüyle yarıyana gelme de eskimışlerden o kadar çok nefret ediyorum ki) Engin Arda'ı sindir halka ve onun devrimci-demokrat çocuklarına karşı saldırganlığına diğerleriyle yarışıyor. İğnecir, bu yarış oldum otası sağır ve karşı devrimciler arasında değil, hep dönekler (yani karşı devrimciler) arasında olmaktadır. Daha bu yaz, belediye işçilerini grevi süresinde işçi düşmanı yosunlar yapıyor, yalvarlar söyleyerek işçileri halkın gözünde rencide etmeye çalışıyor hatırladılar.

İşte, gerçek bir yüzü buldu. Boyalı basın ve TV, faşizmin borazanı ve halk düşmanı ajanlarıdır. Onların siri ve düşmanlığı halka döktür. Demokrasiyi halk düşmanı olma güzergahında görmeleştirir.

MGK'sı, hükümeti, YSK'ı vb. bilimam faşist kurum ve kuruluşlarıyla bu cepheye yer alarak halk gücünü bombardımana tutmaktadır. Silahların çapı ve emniyeti de olsa bu böyledir.

Diğer yüzüne gelince: Birincisi, Engin Arda ve Star TV, ucuz kahramanlık yapımaktadır. "Bizimci" çevirdiler, saldırbildiler, ama bazı susturamazlar" diye tahnı satarken herhalde "it it isırmaz" ödeyisine güveniyordu. Oysa bu dalaşı, bir parça fazla kemik kapamak için tahsilatı bile kullanıldı. Nitekim Star TV'nin iddiası da budur; onlar İSKİ olayının üzerine gidip, kasei vb. depire ederek isırmışlar, hükümetin soldan payandan, koltuk değneği SHP'de onlara ceza verdirerek ısırmış!

Ayrıca, "bizimci" çevirdiler, saldırbildiler, bazı susturamazlar" vb. uyduruk kahramanlık edilmeleri nedense, topluma deli gömmeği yitirmeye çalışıyor emelca sınıf kesimlerini bile (şimdiki gibi, saygı gösteriyor görülmüşünü verip, birfing veriyorlar vb. yaklaşımları yapmadılar) her-zotca zahtırap altına alan lağız cuntaya karşı göstermişlerdir. Tehlikesiz zaman ve konularda kahramanlık kolıvda ama buna da kahramanlık değil soytarlık denir. (Tıpkı Demirel'in de ödu karşısında iki kez şapkasını alıp kaçmasına karşın, sonraki süreçte, darbe olmayacağını garantisinin kendisi olduğunu söylemesi gibi.) O günlerde Star TV, yoktu, ama bayramımızın başka olanakları vardı ve yaratabilirlerdi. Kaliteli, uzaya gitmeye de gerek yok, şimdi, Anti-terör (gerçek işçileri devletle) yasasını kade bir ajütlaştırılmasına, önceden yarı-ili solak ve ev infazlarına, gözaltında kayıplara, işkencelere, isten çıkartılmalara, peşpe sıralanmış zamlara karşı ne yapmışlardı? Yasa yoksa, bir stümriçiveye yaslanıp öbür somüracı aleyhine konuşmalar, yazmalar... yaptıklarını hepimiz biliriz.

İkincisi, Hükümetin kendine güvenisizliği, yapığını sahiplenememesi ve rüzgarda dalgalanması bu olayda birkez daha görülmüştür. Hükümet belkemektedir! Sadece bir yüzüne takmış olsa da, yarım demokrasi maskesini bile hakkıyla taşımaktan uzaktır.

Üçüncüsü, bazı akıldaneler, üstelik de yine faşist yasaların hükmüne uymuş emekçilerin "üçü yasaları uy, uygula, sonra da değiştirmek için yasalar çerçevesinde mücadele et!" gibi hiçbir işe yaramayacak, bugüne kadar da yararamamış önerileri bu olayda epeyce ses getirdi. Yasaların için ve nasıl çıkarıldığını bilmezcesine konuşan bu baykırımız şu üstüne yazı yazılmasını önermiş olmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, yasalar uygulandığı sürece değil, uygulanmadığı sürece değiştirilir. Halk yararına söylemler taşıyan ya da kısım olarak yararlanabilen yasalar hep bu sürece izlenmiştir. Önce toplum o olayı yasaların rağmen yaşamına geçirmiş, yasanın değiştirilmesi ancak ondan sonra gelmiştir.

Dördüncüsü, esas olarak halkın yönetilmesi, sömürülmesi ve susturulması için kullanılan yasalar aynı zamanda kendi içindeki dalışı da dalaşı bir düzeyde tutmaktadır. Bu sınır aşılığında yaptırımların da gündeme gireceği bu olayda görülmüştür.

Ancak, bu olaydaki yaptırım, yaptırım ya da ceza sözcüğüne hakaret anlamını taşımaktadır. Zira, küçük bir logo değişikliği dışında hiçbir değişiklik olmamıştır. Yayın engellenmek bir yana, ilginç daha da artmıştır. Ortada yaptırım ya da ceza yoktur. Sonrasında yapılan YSK açıklaması da boş gevcezik ve zevahiri kurtarma manevrasından başka birşey değildir.

Besicisi, YSK bir yargı organı ve ceza kurumu olmamasına rağmen ceza verilebilmiş ve bu da infaz edilmiştir. Bazi, ruhoyla teslim olmuş ve güya yasaların değiştirilmesini amacıyla olanlarda buna benzer "yargı kararı" yaptırım takmış ve YSK'nın kararını mahkeme karar düzeyine çıkartmışlardır. Bu "yolda" birimiz gördükçe, nihai tutanakların fiziki tutanaklardan daha beter olduğunu birkez daha hatırlıyorum ve alımı çirayorum.

Köylülerden müteahhite: "İstedğin gibi hesaplaşalım"

Tokat/Özgür Gelecek- Karakaya köyüne köprü yapımı için, DSI'nin açtığı ihaleyi 100 milyon liraya Süleyman Telik adlı kişi alıyor. Köprü yapımında Karakaya, Ormandibi, Küçük Almas ve diğer çevre köylüler işçi çalıştırılıyor.

Köprü yapımında çalıştırılan köylülerin ücretleri ödenmiyor. Ücretleri ödenmeyen köylüler gazetemizi ziyaret ettiler. Olayı anlattılar.

Konuyla ilgili görüşüğümüz Süleyman Telik: "Bize yapım için net 95 milyon lira vermeleri gerekiyordu. Biz yapımı başladıktan belli bir süre sonra DSI işçi gönderdi. Bunların ücretlerini DSI tarafından karşılanacağını söyledik. Ancak yapım sonrası DSI köprüyü "birlikte yaptık" gerekçesiyle 43 milyon lirayı kestirdi. Kendi çalıştırdığımız köylülerin ücretlerini ödemememizin nedeni budur. Ancak borcumuz bizindir. En kısa zamanda ödeyeceğiz." diyerek durumu kurtarmaya çalıştı.

Bundan sonra görüşüğümüz DSI müdürü Süleyman Telik adlı müteahhidi yalanlayarak şöyle dedi: "Emniyet işçiliği yapımına üzerine, kurum olarak olaya el koyduk. Ücretleri devlet tarafından ödenen işçileri övüyor. Müteahhit kendi çalıştırdığı işçilerin parasını ödemeyerek bizi hedef gösteriyor."

Süleyman Telik, daha sonra ücretlerini sommaya giden köylüleri; "Gazeteciler soyeyim, yazmasınlar. Ayın 15'inde ücretinizi ödeyeceğim. Eğer gazetece çikarsa gündüzünü gösteririm!" diye tehdit ediyor. Buna karşılık köylüler; "İstedğin şekilde hesaplaşmaya hazırız." dediler.

Kürecik halkının okuma hakkı ellerinden alınmaya çalışılıyor

Malatya/Özgür Gelecek-Devletin kendisine geçmişi beri potansiyel tehlike olarak gördüğü Malatya'nın Akçadağ ilçesine bağlı Kürecik bucaklarında bazı köylerde okullar devlet tarafından çeşitli sudan gerekçelerle kapatılmaya çalışılıyor. Bu uygulamaların en son örneği Darica, Bayramuşğı ve Darulova'da kendini göstermiştir. Devlet potansiyel tehlike olarak gördüğü Kürecik İlçesi'ne bu köylerden öğrenci gitmesini istemediği için bu köylerdeki okulları kapatıp, öğrencileri başka uzak yerlere okutmaya mecbur bırakmaya çalışarak, köylülerden çocukların başlayacağını hesaplayarak bir hafta iki kuş varmayı hedefliyor.

Bu keyfi uygulamalara Kürecik halkı ve öğrencileri karşı çıkıyor. Çünkü, öğrencilerin gönderilmek istendiği diğer köylerdeki okullar uzak ve ulaşım imkanı çok zor. (Servis gibi ulaşım aracı da verilmiyor) Aileler çocuklarını, yanlarında ve rahat bir şekilde okuma olanaklarının olmaması istiyor. Bu olanaklar verilmese aileler göç etmek zorunda kalacak.

Bu konuyla ilgili Kürecik'ten bir grup köylü ve öğrenci yaptıkları basın açıklamasıyla bu uygulamayı protesto ettiklerini dile getirdiler.

Yaptıkları basın açıklamasının sonunda; "Malatya ve Türkiye kamuoyuna çağrı yapıyoruz; okumak bizim en temel hakkımız. Bunun elimizden alınmasını istemiyoruz." denildi.

Tuzla deri işçilerinden eylem hazırlığı

Kartal/Özgür Gelecek- Patronların, Tuzla'da, deri işçilerini çıkartıp, bağlı buldukları sendikaları da feshetme yönündeki çabaları devam ediyor. Özellikle Teodem, Tarancılar, Ümit Soytürk, Ayaz ve Yükseller deri fabrikaları patronları tarafından, genelde de deri fabrikalarının bağlı buldukları "işveren sendikası" kararları ile işçilere sürekli saldırılıyor. Bu saldırılara karşılık, işçiler, örgütlenmiş ve binbir zorluk ile soktukları sendika ile üretimden gelen güçlerinden yararlanarak iş bırakma, üretimi durdurma ve peşici de olsa yazılı ve sözlü protokoller yapılarak bu yoğun saldırıların önüne geçmeye çalışıyorlar. Patronlar, işçilere yaptıkları açıklamalarda "İşyerini kapatıyoruz" veya "İşler bozulu, işleri bu şekilde sürdüremiyorum" gibi açıklamaları (!) getirirler de, asıl hedefleri sendikayı feshetmek. Patronlar, işçilerin az da olsa kazandıkları hakları geri alma çabasında. Genelde işçileri bodrodan düşürüp az veya hiç vergi vermemek, Mart zammında işçinin faydalanmaması vb. oyunlar tezgahlıyorlar.

Ümit Deri'nin ve işyerinin sahibi Ümit Soytürk, işçilere, "Ben işyerini kapatıyorum" diyerek evine çekip gidiyor. Oysa patronun işyerini kapatmak için yasal bayurusu bile yok. İşyerini kapatılan sonra, 5.12.93'den itibaren 8.1.94 gününe kadar ortabaktı görünmüyor. 14 işçi de kapının önünde cadır kurarak eyleme geçiyor. Her geçen günlerde çıkıp gelen Soytürk cadırda bulunan işçiler ile karşılaşılıyor. Sözde "hayret ettiğini" söyleyen Soytürk işçiler ile noter tespiti ile protokol imzalıyor. Protokolde, "eğer işçiler Mart ayının 15'ine kadar işe almaz işçiler, 15'er milyon tazminat işveren tarafından ödene-

cek" şartı karara bağlanıyor. İşçilerin eylemi böylece sona eriyor.

Yüksel Deri eylemi ise şöyle gelişiyor: 35 kişilik sendikalı işçisi bulunan Yüksel Deri, işçi çıkartıyor. Bunun üzerine eyleme geçen işçilerden işbirliği 10 kişi, gönlü(lü) işten ayrılıyor. Direnen işçiler ise sonunda kazanıyorlar ve işe başlıyorlar.

Ayaz Deri patronu da aynı gerekçeler yüzünden 3 işçi çıkartıyor. Ayaz Deri Fabrikası'nın sahibi Mustafa Ayaz, daha önce 1993 Eylülünde 5 işçi çıkarmıştı. İşçileri çıkartırken bundan sonra işçi çıkarılmayacağına dair işçilere söz vermişti. İşçiler bu sözlere güvenmedikleri halde, kabul edip çıkış almışlar. Şimdi Ayaz tekrar 3 işçiyi çıkarttı. Buna karşılık, çalışan işçiler fabrikanın içerisinde üretimi durdurarak cadır kurarak direnen 3 eylemcisi işçiyi destek veriyorlar.

Erşen Deri Fabrikası patronu, 12

işçi almamasına rağmen, içeride kalan diğer 6 işçi, atılan arkadaşlarının eylemine destek oluyorlar. İşyerinin önünde boş bir inşaatın önündeki direniş, 3 Ocak'tan beri devam ediyor. Daha önce patavatsız patron Abbas Eroğlu ve ortağı Sinan Şen ikilisi, gitikleri yerlerde "Anam avradın olsun sendikayı bundan sileceğim" diye konuşuyorlardı. "İşlerin yokluğu bahane" diyen işçilerin ihtiyaçları Deri-İş sendikası tarafından karşılanıyor. İşçiler, patronların 23 gün süren 10 Kasım 92 direnişini çabuk unuttuklarını anımsatarak, "O zaman kazandıktı şimdi kazanağız" diyerek kararlılıklarını gösteriyorlar.

SON UYARI

Patronların gelişen toplu saldırısına karşılık olarak, işçiler genel ve toplu olarak 1 saatlik protesto eylemi gerçekleştirdiler. 12 Ocak günü yaklaşık 1500 kişinin katılımıyla

Öncü Plastik işçileri kısıkaç altında

Kartal/Özgür Gelecek- Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde işçi çıkarmalar sürüyor. "İşlerin yokluğu" bahanesi ile 17 işçi çıkartan Öncü Plastik patronlarının asıl hedefleri, sendikaları örgütlenen işçileri "ayıklamak. Öncü Plastik'te 80 işçi çalışıyordu ve bunların 65'i işten çıkarılmıştı. İşçiler, işe geri alınmak için 90 günü geçkendir eylemlerini sürdürüyorlar.

Daha önceolumlu tespit (yetki) gelmemiştir. Fakat ilerleyen zaman içerisinde Çalışma Bakanlığı, çoğunluk sağlandığı için olumlu tespit (yetkiyi) Gebze Petrol-İş Şubesine verdi. Öncü Plastik işvereni olumlu tespite tiraz ederek, olayı mahkemeye intikal ettirdi.

Petrol-İş Sendikası Mali Sekreteri Şafak Borenek, olayın mahkemeye nakledilmesini şöyle ifade ediyor: "Buradaki işverenin asıl hedefi

fi sözleşmeyi yapmasını. Sözleşme yapılabilmeye yetkisini ne kadar uzun süre geciktirebilirse, o denki aşamada grevi bir ihtimal kırılabileceğini düşünüyor." Borenek "Mahkeme, işçi lehine bitebileceği bu koşullarda Türk yasaları gereği çok yavaş işliyor. Bu süre içinde ve mahkeme sonuna kadar işi birliğini bozma-makve bunu direniş olan arkadaşlara kavratmak amacındayız." diyor. Borenek ekonomik sorunları dile getirip, bu konuda bir takım çalışmaların örnek vererek "Buradaki arkadaşlara öncelikle yaptığımız ekonomik yardım, yajam koşullarına göre az olmasından dolayıdır ki birkaç çözüm yolu düşündük.

Bunlar; Öncü Plastik Direnişi yazılı kalem bastırıp; destek amacıyla satmak ve gece düzenleme yolu ile bütün geliri komple işçiyeye vermek" diyor. Mali Sekreter yaptıkları öde-

me gereği (25750.000) Maliye'ye gider gösterip fatura kesme durumunda olmalarından dolayı işçilere yapılan yardımların, merkezi karar ile durdurulma aşamasında olduğunu da belirtiyor. Sorun olan bir diğer konu ise, grev kararının alınıp alınmayacağı. Borenek tarafından bu sorun şöyle ifade ediliyor:

"Asıl hedefimiz grev pankartını asmak. Böylece daha fazla ses çıkaracağı ve kamunun daha duyarlı olacağına inanıyoruz. En azından yasalar karşısında, emniyet güçleri karşısında ve mahkeme karşısında açık kapı olmayacak." Ancak Borenek asıl soruyu cevaplandırmaktan kaçınıyor. 80 işçiden 65 işçi sendikaya üye, ama sendikalarına hepsi dışarda, yani eylemde. Sendika kimi temsil edecek, kimi savunarak masaya oturacak? Üstüne üstlük üretim devam etmekte.

İşyerine, taşeron müteahhit tarafından işçi alınmaktadı. Taşeron müteahhit firma ise, BDP (Büyük Değişim Partisi) Gebze İlçe Başkanı ve aynı zamanda Belediye Bşk. adayı Selahattin Türkmen tarafından işleniliyor. Taşeron firma, 60'tan fazla işçi almış durumda. Bu işçi alınmalarını şu an nasıl durdulara diğer bir soru işareti olarak akıldaki kalıyor. Tabii sorulduğunda yanı olarak farklı şeyler söylüyor. Borenek, "Gereken her şeyi yapacaklarını ve gerekirse kaba davranışlardan kaçınmayacaklarını da" ifade ediyor.

İşçiler bu gelişen olumsuzluklardan dolayı şu an tereddüt ve kaygılı olarak bekliyorlar. İşçiler kamuoyunu, eylemlerini desteklemeye ve özellikle devrimci-demokrat kitleyi bu konuda duyarlı olmaya çağırıyoruz" diyorlar.

Akgündüz'den işsizler ordusuna 230 kişi katıldı

Istanbul/Özgür Gelecek- 7 Ocak günü Halkalı Akgündüz Bağışrak Fabrikası'nda süren direniş sona erdi. DİSK Deri-İş'in işçileri satması, direnişin işçilerin aleyhine sonuçlanmasını getirdi. İşçiler bu durumu protesto etmek için, sendika üyelik kartlarını yakıyorlar.

Halkalı Akgündüz Fabrikası'nda 1 Kasım gününden bu yana süren bir direniş vardı. İşveren İsmail Gündüz'ün sendikali örgütlenmeye giden 230 işçiyi işten atmasıyla başlanışı direniş. Eylem süresince hemşerilerinin adını

karşılamak atölyeler açan işveren üretimini devam ettirmişti. Direniş süresince işçilerle görüşmeyen Akgündüz 20 Aralık günü DİSK Deri-İş Sendikası Başkanı Nusretin Yılmaz'la görüşmüştü. 19. sayımızda "DİSK Deri-İş'in Akgündüz direnişini kırma işgüzarlığı" başlığıyla verdiğimiz haberde sendikamızın işçileri satacağına, bu direnişin bir çırpıda yok edileceğini, ancak direnişçiler sınıf bilinciyile hareket edip, sendikaya müdahale ederse direnişin kazanılabileceğini yazmıştık. Nitekim kısa bir süre sonra böyle bir

yenilginin gündeme gelmesi hiçte şaşırtıcı olmadı.

Sendika Başkanı Nusretin Yılmaz'ın görüşmesinin ardından bir hafta boyunca işverenden ve sendikadan ses seda çıkmıyor. Ardından Yılmaz, işçilere işverenin muhasebe müdürü Sabri Odak'ın görüşmelerini inkar ettiğini ve sendika yetkisinin olmadığını söylüyor. Bunun üzerine işçiler Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne gidiyorlar. Bölge Çalışma Müdürlüğü sendikalaşmadan önce 30 işçinin çıkarıldığını işverenin kendilerine iletmediğini belirterek, sen-

dikaya yetki vermediklerini açıklıyor.

İşçiler 6 Ocak günü sendika salıunda toplanıyorlar. Ve karar almıyor, çıkışlarını almaması için. 7 Ocak günü toplu çıkış alan işçiler sendika üyelik kartlarını yakıyorlar. İşçilerin arasında direnişin sürmesini isteyen işçilerin çoğunlukta olmasına rağmen, çeşitli oyunlarla direniş bitirildi. Sınıf bilincili işçilerin önderliğinde olmayan direnişin olumsuzluğundan ders çıkarılmaları mümkün. İyi değerlendirilirse bu yenilgi işçiler için bir kazanç haline gelebilir.

Florence Nightingale çalışanlarına Cemi Demiroğlu'nun oyunu

Istanbul/Ozgür Gelecek- Florence Nightingale Hastanesi, Türkiye'nin en büyük hastanelerinden biri... Bu hastane geçen Aralık ayından bu yana kamuoyunun gündeminde.

10 Aralık günü sekiz sağlık çalışanının işten atılmasıyla başlayan ve gelişen olaylar F.N. Hastanesi'nin kamuoyunun gündemine girmesine neden oldu. 440 civarında olan hastane personelinin 350 kişi sendikaya üye olmuştu. DISK'e bağlı Dev-Sağlık-İş sendikasına üye olan sağlık emekçilerinden 200 kişi işten çıkarıldı. İşten çıkarılmalar hala sürüyor.

Florence Nightingale Hastanesi I.U.'ne bağlı olarak kurulan Kardiyoloji Enstitüsü Araştırma ve Yardım Vakfı tarafından yönetiliyor. Bu vakıf Cemi Demiroğlu'nun girişimleriyle kurulan bir vakıf. İstanbul Üniversitesi Rektörü ve sözü edilen vakfın başkanı Cemi Demiroğlu, kuruluş amacı I.U. denetiminde Kardiyoloji Enstitüsünün gelişimini sağlamak. Bundandır ki hastanenin teknik malzemeleri İstanbul Üniversitesi tarafından sağlanıyor.

Hastane kurulduğunda teknik elemanları Haseki Hastanesi Kardiyoloji Servisi'nden aktarıyor. Bu doktor ve sağlık çalışanları hem Haseki Hastanesi'nden, hem de vakıftan ücret alıyorlar. Bu durumda olupta F.N. Hastanesi'nde hala çalışanlar var. Haseki Kardiyoloji Hastanesi Başhemşiresi Yüksel Tufan, F.N. Hastanesi'nde müdüresi. Tabii Yüksel Tufan, F.N. Hastanesi'nde çalışanlardan sadece biri.

Ancak hastane çalışanlarından bu durumda olan bazı teknik elemanlara iki yıl kadar önce hastane yönetimi form imzalatıyor. Bu formlarda nüfus kaydı bilgileri yer alıyor ve altı boş bırakılarak çalışanlara imzalatılıyor.

Manyatik Rezonans'ta çalışan röntgen teknikeri Serap Yaşar Bulutekin, "İki yıl öncesinde Haseki'nin kadrolu elemanıydım. Çazıp para teklifi, çalışma saatlerimin azı indirilmesi ve rahat çalışma koşulları istifa etmemem için hastane yönetimi tarafından getirildi. Bizde kabul ederek, istifa ettim. Ama bir yıldır maaşımıza hiç zam yapılmadı" diyor.

Ancak nasıl oluyorsa, 1993 yılının başlarında vakfın adı değiştirilerek "Florence Nightingale Hastanesi Türk Kardiyoloji Vakfı" oluyor. Böylelikle İstanbul Üniversitesi'nden bağımsız bir vakıf haline geliyor. İstanbul Üniversitesi tarafından sağlanan araç ve gereçler bu vakfın kontrolüne girmekle birlikte, geliri de vakfın elinde biçimde yönlendiriliyor. Bütün bu olaylardan çalışanları habersiz olduğu gibi, hastane binasını kiradadıkları F.N. Hemşire Mektepleri ve Hastaneleri Vakfı'nda bugüne dek habersiz. Vakfın adını değiştirmek Cemi Demiroğlu ve tayfasına iki avantaj sağlıyor. Vakfın isminin değiştirilmesi İstanbul Üniversitesi'nden ayrı özerk hale gelmesini sağlamakla birlikte, vakıf başkanı da üniversite yönetimi de dışlanıyor. Böylelikle vakıf başkanı bir ömür boyu başkan olarak kalabiliyor.

TASERON FİRMALARIN ELEMANLARI ÖLDÜKLERİNDEN HABERSİZLER

Florence N. Hastanesi'nde oynanan oyunlar yalnız bunlarla kalmıyor. 90 yılının Nisan ayında açılan hastaneye 430 kişi "F.N. Hastanesi İktisadi İşlermesi"nin elemanı olarak alınıyor. '92 yılında çalışanları tasaron şirketlere bölüyorlar. Bu şirketler vakfın mütevelli heyetinin yakınlarıdır. Bunlardan "Bilimum Sağlık ve Hemşirelik Hizmetleri" şirketinin sahibi Kadir Tapucu, vakfın mütevelli heyetinden Prof. Dr. Esfender Korkmaz'ın özel sekreterinin eşi. Bu şirketin elemanı olarak gösterilen hemşireler, 90-91 girişli olanlar. Bu şirketin toplam 68 kişi kayıtlı.

"Yeme-içme ve Bilimum Servis Hizmetleri"nin sahibi Mine Köç, Bu şirketin elemanı olarak görünenler, hastanenin yemekhanesinde ve mutfak kısmında çalışan işçiler. Bunların sayısı ise 40.

"Hastane Temizlik ve Bilimum Servis Hizmetleri" adıyla kurulan şirketin sahibi ise hastane müdüresi Yüksel Tufan'ın eşi İbrahim Tufan. Çalışan 43 kişi olarak görünen şirket, hastanenin temizlik işlerinden sorumlu insanların bünyesine geçirmiş bulunuyor.

F.N. Hastanesi İktisadi İşletmesi

Florence Nightingale işçileri hastanenin önünde yürüyorlar.

ise karma bir yapıya sahip. Yeni alınan elemanların hemen hepsi bu şirkette bulunuyor; biyolog, laborant, hemşire, sekreter, röntgen, elektrik teknisyenleri, anestezi teknikerleri.

İşten atılanlardan biyolog Ercan Pektaş, bunun işverenin çalışanlara bir oyunu olduğunu belirterek, "Bu şekilde çalışanların kadem ve ihbar tazminatları düşürülüyor. Örneğin 3 yıl çalışan bir hemşire bu şirketlerden birine geçirilerek, çalıştığı süre yok ediliyor. Ve çalışmaya süresi az gösteriliyor." diyor.

TUM SAĞLIK SEN'DEN DİRENİŞÇİLERE DESTEK

Florence Nightingale bir uzmanlık hastanesi. Uzmanlık alanı Kardiyoloji. Yani kalp hastalıkları. Bu hastanede değerli bilim adamları tehlikesi en yüksek kalp ameliyatlarını gerçekleştiriyor. Hastanın ameliyat öncesinde, ameliyatta ve sonrasında uzman bir ekip denetiminde olması yaşamsal bir zorunluluk. Fakat F.N. Hastanesi yönetimi, dünyaca ünlü cerrahlarına yardımcı olan, gelişmiş teknik aletleri kullanan sağlık emekçilerini bugün dışarı atmış durumda. Hastane yönetiminin başlattığı yasadışı lokavt uygulaması hastane hizmetini felce uğratmış, insan sağlığını tehlikeye atmış vaziyette. Röntgen, cerrahi, koroner yoğun bakım servisleri ka-

palı, sadece poliklinik ve acil çalışıyor. 110 yataklı hastanede yatan hasta sayısı 7-8.

Hastanede ilk günler Haseki Hastanesi'nden doktor ve yardımcı sağlıkçılar getirilerek kalp ameliyatı yapılmaya çalışılıyor. Çünkü hastaneye ayakta tutan kalp ameliyatlarından gelen gelir. Bir ameliyat ortalama 250 milyon. Her gün dolup taşan hastanenin geliri varın siz düşünün. Ancak Tüm Sağlık-Sen direnişçilere destek amacıyla Haseki Hastanesi'nde bir çalışma yürüterek, oradan sağlık elemanlarının F.N. Hastanesi'ne gelip çalışmalarını engelleyince, o eksik ve kötü koşullarda yapılan ameliyatlarda yapılmıyor. Atılmadan önce 2. servis sorumlusu olan hemşire Nevin Yuluk, bütün servislerin kapatıldığını, doktorların, teknisyenlerin ve hemşirelerin işini yaptığını söyledi.

DİRENİŞÇİLER CİDDİ EYLEMLİLİK YAPMIYORLAR

Direnişçiler Şişli'de bulunan Bank-Sen'in binasında toplanıyorlar. Her günün akşamı günlük gelişmeleri değerlendiren toplantılar yapıyorlar.

Direnişçilerin ücretsiz sağlık taraması yapmaları için 31 Aralık günü F.N. Hastanesi'nin karşısında bulunan Abide-i Hürriyet Parkı'na

çadır kurmak isteyen Şişli Belediyesi ekibini polis engelledi. Çadır kurulmasını engellemesine gerekçe olarak polis, parkın Büyükşehir Belediyesi'ne ait olduğunu gösterdi.

Çadır kurma eylemi olmayınca, bildiriler dağıtarak, halka durumunu anlatmaya çalışan direnişçiler, çeşitli parti merkezlerini ziyaret etmeyi sürdürüyorlar.

6 Ocak günü hastanenin karşısındaki parka giden eylemcileri polis engelledi. Hastanenin önünde sürekli bir otobüs çevik kuvvet bekliyor.

8 Ocak günü Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde özelleştirme konulu yapılan panellerde direnişte olan sağlıkçılar ücretsiz tansiyon ölçme eylemi gerçekleştirdiler.

Bank-Sen binasına sürekli gelen direnişçi sayısı yaklaşık 100 kişi. Direnişçiler ses getirecek, durumlarını kamuoyuna duyuracak ciddi eylemler yapıyorlar. Bursa Temsilcisi Elfaz Dursun şöyle değerlendiriyor: "Buradakiler belli bir refah düzeyinde olan insanlar. İlk gün karşılaştıkları polis engeli korkuttu birçoğunu. Polisler karşı karşıya gelmek istemiyorlar."

Hemşire Saadet Tarım ise "Sendikaya fazlasıyla bel bağlıyorlar. Sendikasında bu yasalar çerçevesinde kurulmuş bir kurum olduğunu görmekten yoksunlar." şeklinde değerlendiriyor bu durumu.

Biyolog Ahmet Karataş "Sınıf bilinçli işçilerin olmamasının insanlarda yarattığı yalınlık var. Burada birçok kişi kendilerinin hemen işe alınacağını sanıyordu. Bu olmayınca umutsuzluğa kapılıyorlar. Bu moral bozukluğa yanıtıyor" diyerek ifade ediyor, yaşanan bu olumsuzluğa.

Hastanenin zararının 50 milyon aşğını belirten direnişçiler, hangi martıkla işverenin bu zarar göze aldığını anlamadıklarını söylüyorlar.

Direnişçilerin aralarında fiili durum nedeniyle gelişen bir kaynaşma olmakla birlikte, son zamanlarda bir güvensizlikte gelişmiş. Çünkü aralarında "hastane yönetiminin ayanı" var. Yaptıkları her şeyden aldıkları kararlardan yönetim hemen haberdar oluyor ve karşı tedbir alıyor. Bu yüzden epeyce rahatsızlar.

Toros gübre direnişçilerinden TEKFEN'e siyah çelenk

Istanbul/Ozgür Gelecek- Bir süredir İstanbul'da bulunan Toros Gübre Fabrikası'ndan atılan işçiler, merkezi Etiler'de olan Toros Gübre'nin önüne 5 Ocak günü siyah çelenk bıraktılar. "Yaşamın Onurlu Mücadelemiz" yazılı siyah çelenk bırakma eylemine, Tüm Sağlık-Sen, Hava-İş, DISK Genel-İş, Bank-Sen ve İHD de katıldı. Bir süre önce işten atılan Florence Nightingale direnişçilerinin de katıldığı eylemde, Toros Gübre direnişçileri bir basın açıklaması yaptılar.

Sermayenin ülke çalışanlarına "Acı Reçete" denen ekonomik politikalar uyguladığı, dünyada esen tasarruflaştırma, özelleştirme, küreselleşme rüzgarının ifemizi de etkilediği belirtilen açıklamada; "Enflasyon, işçi kıyımları, işsizlik ülkemizin gerçekleri" olarak ifade edildi. İnsan onuruna sahip tüm insanları, bu sorunlarla ilgilenmesi, çözümü için çaba harcamasının kaçınılmaz bir görev olduğu vurgulanarak; "Seçim meydanlarında, insanların ekonomik-demokratik taleplerini sömürerek iktidar olduktan sonra, sorumluluklarını

Atılan işçiler, Toros Gübre merkez binasına siyah çelenk bıraktılar.

ve sözlerini unutanların, ülke gündemini tek yana olarak belirlemelerine dur diyebilmek için buna ihtiyacımız var." denildi.

Örgütsüzün örgütlüye, işsizlerin

işsana düşman edildiği, örgütsüz ve suskun bir toplum yaratma çabalarının uç noktaya vardığı bir dönemin yaşatıldığını açıklayan Toros Gübre direnişçileri, Kağıthane Belediye iş-

çileri, Florence Nightingale emekçileri vb. olmak üzere toplam 6000 işçinin kaynağına uğratıldığını, bunların bir kısmının onurlu bir mücadele sergilediğini ifade ettiler.

Kendisine insanın diyen herkesin, teorisi pratiğe dönüştürmesinin, direniş cephesine omuz vermesinin zamanı olduğunu vurgulayan Toros Gübre direnişçileri "İşçi ve memur kardeşlerimiz sıra künde diye beklemeyin, sıra sizde. Özelleştirmeye, tasarruflaştırma karşı mücadele edin. Birlikte ikerisinden mücadele edersek kazanan biz oluruz." dediler. Sendika hakkımız engellenmez!" sloganını atan protestocular, silkişlarla eylemlerini sona erdirdiler.

DKÖ'LERDEN DİRENİŞÇİLERE DESTEK

TEKFEN Holding'e bağlı Toros Gübre Fabrikası'ndan '91 yılının Aralık ayında Liman-İş'te örgütlemeye 311 işçi işten atılmıştı. O dönem Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişleri, işçilerin baş-

vurusu üzerine işyerinde tefiş yapmış, tefiş sonrasında 36 sayfalık bir rapor hazırlamıştı. Rapora göre işverenin bu tutumuna yasa dışıydı. Yani işveren haksız ve suçlu. Ama bu rapora rağmen, her ne hikmetse işçiler tekrar işe alınmadılar. Ve iki yıl süren direnişlerine hala devam ediyorlar. İşyerinin önünde 50 kişi usarla bekliyor. İşçilerin kendi aralarında oluşturdukları, 5 kişilik Direniş Komitesi, Aralık ayında İstanbul'a geldi. Direnişçilerden İbrahim Demirel, İstanbul'da yaptıkları görüşmeleri gazetemize anlattı: "İstanbul'da çeşitli sendikalar ve İHD ile görüştük. Bizi destekleyeceklerine dair söz verdiler. Ayrıca, 'Sendikaya üye olduklarından dolayı işten atıldığımız Toros Gübre işçilerinin 19 Aralık '91'den bu yana süregelen haklı mücadelelerini destekliyoruz. İş barışı ve toplum huzurunu sağlamak için haksız ve yasadışı olan bu tutumunuzdan vazgeçmenizi, işçileri işlerine döndürmenizi istiyoruz." içerikli fakslarla işvereni protesto ettiler. Bizler gaspedilen haklarımızı almak için inatla mücadele edeceğiz." dedi.

Uluslararası Maoizm Konferansı katılımcılarıyla görüştük

MAO ZEDUNG'UN DOĞUMUNUN 100. YIL DÖNÜMÜ dolayısıyla, Almanya'nın Frankfurt şehrinde 18-19 Aralık tarihlerinde, çeşitli ülkelerden KP temsilcilerinin ve taraftarlarının katılımıyla, gerçekleştirilen **ULUSLARARASI MAOİZM KONFERANSI** geniş bir kitle katılımı ile büyük çapta ve enternasyonal bir ruhla gerçekleştirildi.

OZGUR GELECEK adına, bu konferansa katılan çeşitli ülkelerden KP temsilcileri, konferansı örgütleyen ve aynı zamanda divan başkanı olan katılımcılarla yaptığımız röportajları sizlere aktarıyoruz.

"MAO ZEDUNG'un doğumunun 100. yılında YAŞASIN MAOİZM" adlı konferansı örgütlenme komitesi ve divan başkanıyla röportaj:

O.G: Bu konferansla neyi amaçladınız? Amacınıza ulaştınız mı?

DİVAN BŞK: Başkan MAO 26 Aralık 1893 yılında doğdu. Bu konferans iki bakımdan gereklidir.

Birincisi; Dünya ezilen halklarına ve işçilerine, büyük öğretmen MAO'nun asla ölmeyeceğini ve bütün dünya halklarının O'na her zaman sevgiyle bakacaklarını göstermek. Bu konferansı 26 Aralık'ta toplamak istemistik. Fakat yer-yüzündeki bütün salonlar, bütün toprak ve gökyüzü sömürücülerin işgali altındadır. İstediklerimiz gün olan 26 Aralık'ta toplayamadık.

İkincisi ve en önemlisi; konferansın amacıydı, MAO, ML'in yeni ve daha yüksek aşaması olan MAOİZM'i yaratan dünya proletaryasının büyük öğretmeni idi. Onun düşünceleri bugün özgürlük isteyen yüz milyonlarca işçiye ve ezilenlere yol gösteriyor. İçinde bulunduğumuz tarihsel anda çok tayin edici rol oynuyor. Artık hiç kimse Maoist olmadan ML olamaz.

Biz konferansı bu nedenle topladık ve dünyanın çeşitli ülkelerindeki komünist partileri bir araya getirdik. Birbirlerinden öğrenmeye ve şu anda dünyayı yeniden sarsmaya başlayan muazzam MAOİST dalgasının heyecanını birbirlerine ulaştırmalarını sağlayacak, dünya enternasyonalisti bayrağını daha büyük bir coşkuyla dalgalandırmalarını katkıda bulunmak istedik. Mutluyuz ki, olanaklarımızın sınırlı olmasına ve deneyimsizliğimize rağmen bunu başardık.

Önce bütün MAOİST güçlere çağrı yaparak bu görevi birlikte omuzlamayı istedik, sonra bütün devrimci-ilerici güçlere çağrı yaptık. Konferansı çeşitli ülkelerden devrimci ve MLM örgütleri katılmadı.

Ayrıca, Avrupada'ki işçi ve gençlerin büyük destek gördük. NEPAL KP Birleşik Merkez, Peru'lu Komünistler, İtalya KIZIL İşçi Örgütü, Belçika Emek Partisi, YKP/ML konferansa siyasi-ideolojik ve pratik olarak değerli katkılar da bulundular.

Rusya Tüm Birlik Bölgeci Partisi katılmamakla beraber, büyük ilgi göstererek mesaj iletiler. Ayrıca Filipin KP'si 25. kuruluş yıldönümü dolayısıyla katılmadılar fakat mesajlarıyla bizi desteklediler. Duygu ve düşüncelerimizi paylaştılar.

Ne yazık ki, iki konuyu belirtemeden geçemeyeceğiz:

Birincisi; Konferans Almanya'da yapılamamasına rağmen, hiç bir Alman grup katılmadı. Katılan bir grup da haklı olmayan gerekçelerle geri çekildi. Sadece Prof. Dr. Jens Scheer hastalığı nedeniyle katılmayıp, değerli ve eğitici mesajını bize ulaştırdı.

İkincisi; DEH ve MAOİST enternasyonal hareket çağrılarlarına rağmen gelmediler. Özellikle DEH'in temsilci göndermemesi bi-

zi şartını ve uzuntı verdi.

Konferans MAO için yürütülen kampanyanın bir parçasıydı. Fakat bu konferans çok kısa bir zamanda planlandı. Her organizasyon eksiklikleri, hem de çağrılan yerine ulaşmaması nedeniyle katılması gereken birçok parti ve örgüte ulaşamadık. Bu tamamen bizim hatamızdır. Herşeye rağmen coşkulu ve enternasyonalist bir hava içinde geçti ve partilerin yoldaşca, büyük dayanışma ruhuyla sona erdi. Kısacası amacımıza ulaştık.

O.G: Günümüzde enternasyonalist dayanışmanın cılız olduğu bir ortamda böyle bir konferansı büyük bir cesaretle başlatıp büyük bir coşkuyla tamamlayıp, dünya halklarına MAOİZM savunulmadan ML'in savunulmavacığını bir kez daha dile getirdiğiniz için sizi kutlarıyoruz.

D.BŞK: Teşekkür ederim.

Bu uluslararası konferansla örgütlenme komitesinden ve aynı zamanda divan başkanı olan görüşmeciden sonra, konferansa NEPAL KP-Birleşik Merkez adına katılan temsilci ile görüşüp, konferans hakkındaki görüşlerimizi aldık.

O.G: Sizi tanıyabilir miyiz?

NKP: Ben, NKP/Birleşik Merkez adına bu konferansa katıldım.

O.G: MAO ZEDUNG'un 100. doğum yılı vesilesiyle düzenlenen bu konferans hakkındaki görüşlerinizi alabilir miyiz?

NKP: Günümüzde böyle bir konferans gereklidir. Ve gerekliliğini yerine getirdiği kanısındayım. Aynı zamanda biz de, tüm yıl boyunca MAO'nun doğumunun 100. yılını kutladık. 26.12.93'te büyük bir yürüyüş ve toplantıyla bitireceğiz.

MAO ZEDUNG'un doğumunun 100. yılını kutlamamız esas olarak sadece kutlamalar yapmak değil, proletaryayı ve ezilen halkları oportünizm, revizyonizm, emperyalizm, daha açikası tüm gericiliğe karşı MAOİZM silahıyla donatmaktır.

Bu konferans aynı zamanda görüşlerimizi açıklamamız için büyük bir olanak yarattı. Değişik ülkelerden gelen partilerle tanışık. Özellikle TKP/ML'i yoldaştan aldığımız bilgi ve tecrübe bizim için çok önemlidir. Konferans vesilesiyle, böyle bir olanak tanıyan yoldaşlara teşekkür ediyoruz.

İnanıyoruz ki, bu konferans sadece formalite olarak kalmayacak, MAOİZM, proletaryanın elinde sarsılmaz bir silah ve uluslararası proletaryaya öncülük yapacak, yani

geçerli misyonunu oynayacaktır.

O.G: Bu konferans size öğretici yanı oldu mu?

NKP: Bu konferansla, özellikle MAO hakkında diğer partilerle görüş alışverişi yaparak bilgimizi derinleştirip, geliştirdik.

Ülkemizde DENG ŞIAO PING revizyonizmi güçlüdür. Bu kesime karşı mücadelede olumlu etki yarattı. Bu da Nepal devrimini için oldukça önemlidir. Ülkemizde halk savaşını başlatmak için büyük girişimlerde bulunmaktayız. Halk savaş yoluyla Yeni Demokratik Devrim kurmak için, Mao'nun ortaya koyduğu üç enstrüman yani, Parti-Ordu ve Halkın birleşik cephesi, bu üç kurum Yeni Demokratik Devrim'i tayin edecek silahlardır. MAOİZM ideolojik ve politik olarak kavramadan devrim gerçekleştirilemez.

Esas olarak bu konferansa katılan partilerden aldığımız bilgi ve tecrübe Nepal'de MAOİZM ışığında yapılacak olan Yeni Demokratik Devrim için büyük bir tecrübe oldu.

O.G: Parlamento ve diğer legal olanaklara bakış açınız nedir?

NKP: Parlamento, gerici burjuvazinin kendi egemenliğini sürdürmesi için, halkı aldatmak için oluşturdukları bir kurumdur. Bu konuda oportünizm ve revizyonizmle büyük bir mücadele yürütüyorduk, şimdi de can alıcı bir şekilde yürütmektedir. Marksistlerin parlamentoya bakış açısı taktiktir. Leninistler taktik olarak belli zamanlarda parlamentodan yararlanabilirler.

Fakat yaşam kanıtladı ki, şimdi parlamento devrimcilerden yararlanıyor. Yani, halkı pasifize ediyor, burjuvaziyi halka şirin gösteriyor. Bu, ülkemizin kısa tecrübesidir. Ülkemizde parlamentoya 1990 yılında geçildi. Ayrıca ülkemizde parlamento çok yeni olduğu için halkta bir sempati söz konusudur. Buna rağmen parlamentodan yararlanma politikamız yok. Partimiz seçimleri boykot etti. Bu kısacık tecrübe bize şunu gösterdi. Parlamentodan yararlanma politikası silahsız mücadelede kararsız kalma politikasıdır. Eğer DHD'ni gerçekleştirmek istiyorsanız, silahsız ve illegal mücadeleyi esas almalısınız. Silahsız mücadeleyi güclendirdiği ölçüde legal olanaklardan faydalanmalısınız. Biz geçmişte ağırlıklı olarak legal mücadelede yoğunlaşıyorduk. Bu politikayı düzeltiyor Maoizm hatına geçiyoruz.

O.G: Ükenizin siyasi ve ekonomik durumu nedir?

NKP: Nepal, yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Halkın % 90'ı

köylerde yaşar. Geçim kaynağı tarımdır. Kişi başına yıllık milli gelir 180 dolardır. Hindu dinine mensup olup dünyanın en yoksul ülkesidir. Bu gericiliğe ve açlığa son vermek için MAOİZM yolunda YDD şart ve zorunludur.

O.G: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına bir mesajınız var mı?

NKP: Birinci olarak, dünya gericiliğine karşı Türkiye yoldaşları yani, TKP/ML ile daha boyutlu ilişki kurmak istiyoruz. Ülkelerimizin çok uzak olmalarına rağmen, ortak yönlerimiz çoktur. Nasıl tüm sömürütler sömürmek için ittifak içinde ise, bizler de onlara karşı ittifak içinde olmalıyız. MLM zemini üzerinde birleşmeliyiz. Ve uluslararası dayanışmada bulunmalıyız.

İkincisi; MLM biliminin tüm dünya gericiğini yenebilecek güce sahip olduğunu unutmamalıyız.

O.G: Teşekkür ediyor, mücadelede başarılar diliyoruz.

NKP: Asıl ben teşekkür ediyorum. Bizi, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına tanıttığınız için.

MPP (Peru Halk Hareketi) temsilcisi ile röportaj

O.G: Sizi tanıyabilir miyiz?

MPP: Biz parti veya herhangi bir örgüt değiliz. Biz İsveç'te PKP tarafından kontrol edilen, bu partinin siyasi ve ideolojik hattına uygun, partinin direktifleri doğrultusunda hareket eden bir grubuz.

O.G: Sadece İsveç grubu adına mı konuşuyorsunuz, yoksa Avrupa MPP adına mı konuşuyorsunuz?

MPP: İsveç'teki MPP (Peru Halk Hareketi) Avrupa merkezlidir. Fakat PKP-MK, eski kadrosunu dağıttığı için biz görevlendirildik.

O.G: Şöyle diyebilir miyiz? Avrupa temsilcisi şimdiki şölöle.

MPP: Evet

O.G: PKP-MK'si eski MPP'yi niye dağıttı?

MPP: Durum çok açıktır. Fujimori ve Yanki emperyalistlerinin ortaklaşa, gerek PKP ve gerekse Gonzalo hakkında uydurdukları sahte barış mektuplarının doğru olduğu şüphesiz yaydıkları için. Ayrıca MK'nin bildirisini dağıtmayıp, emperyalizme hizmet ettiler. Yani, Peru devrimini, parti ve Gonzalo'ya küçük düşürmek istediler.

O.G: Bunlar neden MK'nin bildirisini dağıtmadılar? Yoksa partide bir ayrılık mı var?

MPP: (Elindeki iki bildiriye göstererek) Bu iki bildiriye de görüldüğü gibi parti tek bir yumruktur. Bu bildirgeler MLM düşünceleri

hayata geçirmek için yazılan bildirgelerdir. Partinin bölünmüş olduğunu söyleyenler Fujimori yanlılarıdır.

Savaşın başından beri gericiiler ve hükümet çeşitli zamanlarda çeşitli yalanlar uydurdular. Savaş büyüdükçe, yalanlar da büyümektedir. Barış mektubu dedikleri yalan da en büyük yalandır.

Gömmüz gereken, savaşın daha üst boyuta tırmandığıdır. Yani denge aşamasına geldiğimizdir. Cepbe daha geniş biçimde yaygınlaşmıştır. Düşünse, kaybettiği alanları ele geçirme savaşındadır ki, psikolojik savaşın daha da yoğunlaşmaktadır. Yok, "Parti bölündü, Parti barış istiyor." v.b. Bu parti içi iki çığı mücadelesi olmadığı anlamına gelmez, gelmemelidir. Her varlıkta doğru ile yanlış mücadelesi olduğu gibi bu partimizde de vardır. Fakat önemli olan hakın olanın hangisi olduğudur. Partimize hakim olan kırmızı yoldur, yani MAOİST yoldur.

Eski cumhuriyet her gün biraz daha yıkılmaktadır. Yeni halk cumhuriyeti kurulmaktadır. Bu cumhuriyet işçi ve köylülerden oluşan, halk komiteleri vasıtasıyla varlığını sürdürüyor. Her gün düşman güç kaybetmekte, Yeni Demokratik Cumhuriyet MAOİZM yolunda güçlenmektedir. Şimdi bu yalanın nedenini anlıyorsunuz değil mi?

O.G: Bahsettiğiniz yeni cumhuriyet Peru'nun yüzde kaçını denetimine almış durumundadır?

MPP: Son istatistiklere göre, ülke coğrafyasının % 35-40 kadarı parti kontrolündedir. Yeni devlet isterse orada vergi toplayabilir, parti isterse o bölgeyi düşmana kapatabilir. Parti bu bölgeyi iki tarafa yönlendirebilir. Gerekse yer altına çekilip halkı orada yönetebilir. Çünkü halk eski devletin misiyatini tanımıyor.

Dikkatinizi çekmek istiyorum, çok önemlidir. Biz burada parti adına konuşmuyoruz. MPP adına konuşuyoruz. MPP parti emirlerini yerine getirmekle yükümlüdür. PERU dışında parti üyesi yoktur. Avrupa'da parti adına konuşulmaz. Çünkü üyesi yoktur. Olmaz da. Üyenin görevi savaşın başında olmaktır.

O.G: PKP'de parti üyesi olmanın kriteri nedir?

MPP: Parti üyesi olabilmek için, bir insanın MLM bilimini kavraması ve uygulaması lazım. Kendini savaşta kanıtlaması lazım.

O.G: Parlamento'ya nasıl buluyorsunuz ve parlamentodan faydalanma gibi bir düşünceniz var mı?

MPP: Parlamento, Lenin'in dediği gibi, "Domuzlar ahırındır." Faydalanmaya gelse; Bu domuzların içeride tepsiye ve boynuzlaşmalarının sesini halka duyurup, ne hüzsuz domuz olduklarını anlatmaktır.

O.G: Yani parlamentoya girmek, orada teşhir etmek gibi düşünceniz yok mu?

MPP: O ahıra girmek demek, tilm o halk o ahıra yaklaşıp, zehirlemek demektir.

O.G: Konferans hakkındaki düşüncenizi alabilir miyiz?

MPP: Her şeyden önce İspanyolca tercüman olmamasına çok üzülük. Çünkü öteki konuşmacıları daha sağlıklı anlayamadık. Fakat şunu iyi anladık: MAOİZM konusunda ortaya atılan son ve düşünceler bizimdir de.

Hosuna gitmeyen bir nokta da, bu anlamlı günde revizyonistlere (BP kastediliyor) söz hakkı verilmeydi. Çünkü bugün sıradan bir tartışma günü değildi. Bir kutlamaydı. Hele bu kutlama, enternasyonal olduğunu da gözönüne aldığımızda daha da anlamlıydı.

Dikkatinizi çeken bir diğer yonde bu konferansla, TKP/ML'nin büyük bir fonksiyon oynadığıdır. Ayrıca TKP/ML gerek Gonzalo'nun

yaşamı kutlamak, ve gerçek Peru devrimine verdikleri enternasyonal destek, bize büyük maddi ve manevi destek oldu. Fakat eski önderlik, bu desteğin materyallerini bize vermedi. TKP/ML bununla ilgili bilgi verirse çok memnun oluruz.

OG: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına bir mesajınız var mı?

MPP: Şüphesiz mesajımız olacaktır. Her şeyden önce MAOİST düşüncüler, yayımladığımız kararlar çevrilip, herkes elden ele dağıtılmalıdır. TKP/ML de bu konuda yardımcı olmalıdır. Aynı zamanda iki dokümanı yayımlayıp kitlere dağıtmalı ki, Emperyalizmin oyunlarını ortaya çıksın. Tüm Türkiye halkı için de tecrübe olsun.

OG: MAOİZM neden o kadar önemlidir?

MPP: MAOİZM ML'in yeni ve şu anda son gelişen aşamasıdır. Bugün ML olduğunu söyleyenlerin MAOİST olması gerekir. Çünkü MAO, ML'i üç noktada geliştirdi. Felsefe, E. Politik ve Bilimsel Sosyalizme olan katkıları savunulmadan ne ML savunulur, ne de devrim yapılır.

OG: Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasına son kez mesajınız nedir?

MPP: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına sıcak sevgi ve selamlarımızı iletiriz. Umur ederiz ki, yakında bir zamanda MLM ilkelerini, özellikle de MAOİZM'i hayata geçirir ve bu yolda gerçek bir halk devrimi gerçekleştirir.

Röportaj yaptığımız diğer bir teması da, Yunanistan Komünist Partisi / Marksist - Leninist (YKP/ML) adına konferansa katılan delegasyondur. Kendisi ile yaptığımız röportajı olduğu gibi yayınlıyoruz.

OG: Sizi tanıyabilir miyiz?

YKP/ML: Ben YKP/ML delegasyonu olarak bu konferansa katılıyorum.

OG: Konferans hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

YKP/ML: Konferans genel olarak iyi geçti. Konuşmada da belirttim. Bu konferans bereklydi. Günümüzde proleter enternasyonalizmin son zamanlardaki zayıflığını da gözönüne alırken, gerekliliği daha da dayatmaktadır. Bir çok partinin MAO'ya bakış açısı ortaya konuldu, partiler tecrübelerini anlattılar. Böylece toplantıların devam et-

mesi, enternasyonal dayanışma bizleri daha da güçlendirir. Bu toplantıda da gördük ki, günümüzde MAO'nun kavranması zorunludur. Özellikle sosyalist sınıf mücadelesi ve geriye dönüş konusunda MAO anahtardır.

OG: Egemenler açısından, Türk ve Yunan ilişkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

YKP/ML: İki ülke burjuvazisine baktığımızda, burjuvalar kendi aralarındaki sorunları halka mal etmeye kalkışıp, halkı kıskırtmaktadır. Bu politika aynı zamanda emperyalizmin politikasıdır. Burjuvazi bunalıma girdikçe şoven ve baskı politikaları artar. Bunalımdan kurtulmak için de, çeşitli bahaneler uydurur. Türk devleti ile Yunan devleti de, kendi iç bunalımlarından kaynaklanan sorunları biraz daha geçiştirmek için, iki halkı birbirine kıskırtmaya çalışmaktadır. Yok efendim, "Yunan Türkiyeye baskı uyguluyorlar." Yok efendim, "Türkiye Kürtilere baskı uyguluyor." Her ikisinin de baskı uygulamaları gerçektir. Ama kendileri yaptığı baskıları anlatmazlar. Çünkü işlerine gelmez. O halde ne yapmaları gerekir? Birbirlerine karşı insan hakları savunucusu kesilmeleri gerekir. Ama her iki devletinde, emekçilerin düşmanları olduklarını bilmekteyiz. İki ülkenin halkları da bunu bilmektedir. Bizim Türkiye halkı ile herhangi bir sorunumuz yok. Türkiye halkının da öyle bir sorunu olamaz.

Biz, iki ülkenin halkları dost olmak zorundayız. Bu sınırları karşı omuz omuza enternasyonalist dayanışma içinde olmalıyız. Biz buna zorunluyuz. Başka kurtuluşumuz yoktur.

OG: Kıbrıs konusuna ilişkin politikanız nedir?

YKP/ML: Bu konuda düşüncelerimiz açıktır. Kıbrıs Kıbrıs'ta yaşayan halkları birbirine düşman edip, Kıbrıs'ı parçalamaya hakkı yoktur. Sorun oradaki halkların sorunudur. Kıbrıslılar kendi kaderlerini kendileri tayin etmelidirler.

OG: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına bir mesajınız var mı?

YKP/ML: Mesajımız şudur: YKP/ML olarak, iki ülke halklarının arasındaki dayanışmaya, kardeşliği geliştirmektir. Bunu pratiğe uygulamaktır. Yani kendi burjuvazisine karşı mücadele emektir. Şunu açıkça söylüyor ve biliyoruz ki,

halklar arasında hiç bir problem yoktur. Halklar sınıf kardeşidir. Biz bu anlamda Türk ve diğer halkların mücadelesini destekliyor ve savunuyoruz. Ayrıca TKP/ML'nin verdiği mücadele bizim de mücadelemizdir.

Belçika Emak Partisi (BEP) ile röportaj

OG: Konferansa ilişkin düşüncelerinizi alabilir miyiz?

BEP: Bu konferansa BEP delegesi olarak katılıyorum. Biraz geç geldiğim için tartışmaların sadece bir kısmına katılabildim. Tartışmalar çok sıcak bir atmosfer içinde geçti. Ayrıca hayranlıkla karşıladığımız bir şey de PKP (PCP) nin mücadelesinin, Türkiye'de büyük bir coşkuyla karşılanıp desteklenmesi. Bu beni çok sevindirdi. Enternasyonalist ruh ve dayanışma bu olsa gerek. Bunun kaynağı da, MZD'nin dünyada ne derece bir önele sahip olduğudur.

OG: Konuşmalarınızda MAOİZM'den bahsetmediniz. MZD olarak düşüncelerinizi formüle ettiniz. Neden?

BEP: Biz bütün ustaların Marksizm'e katkılarının olduğunu ve birbirini tamamladıklarını düşünüyörüz. Mesela, Lenin'in parti örgütlenmesinde, Stalin'in Ulusal Sorun ve özellikle Troçki ve Buharin, Tito'ya karşı mücadelesinde, MAO'nun ise sosyalizmde sınıf mücadelesinin olduğu, nihai hedefe ulaşmak için sürekli devrimlerin yapılması konusunda katkılar da bulunmuştur. Biz formülasyon olarak MLMZD formülasyonunu doğru buluyoruz.

OG: Ülkenizde hangi partiler var? Sizin gücünüz nedir?

BEP: Revizyonist çizgiye sahip BKP var. Rusya'daki son gelişmelerden sonra, bu partiden bize katılan çok oldu. Sadece iki parti var diyebiliriz. Heisen hemen bütün fabrikalarda örgütümüz mevcuttur. Attığımız sloganlar işçilerden büyük destek buldu. İki sene önce Neo-Nazilerin (faşistlerin) parlamentoya giriz yıl dönümü vesilesiyle 24.11.1993'te gençlik örgütümüz bir boykota gitti. Diyebilirim ki, tüm okullarda bu destek gördü.

MAO'nun, "Entellektüeller halk hizmetinde olmalıdır." şiarına uygun olarak, "Halkın hizmetinde ki sağlıkçılar" adıyla, on grup doktor oluşturduk. Bu gruplar yoksullarda halkın hizmetindedir. Bir de iki yıl önce başlattığımız

bir imza kampanyası var. Belçika'da 5 yıl yaşayanlar Belçika vatandaşları olabilirler kampanyası, şu ana kadar 750 bin imza toplandı. Ülke nüfusunun 10 milyon olduğuna göz önüne aldığımızda, bu büyük bir rakamdır. Bu kampanyamız da halka mal oldu.

OG: Bu konferans size ne sağladı?

BEP: En önemlisi diğer ülkelerden gelen KP'lerle tanışmamız oldu.

Bir de 30 Nisan 1994'te Rusya'da geriye dönüş.

-Sözünoma, insan haklarını savunan hayır kurumlarının (kilise, bürokrat gruplar, vs.) emperyalist şavajlarda oynadıkları rol.

-Almanya, Japonya ve ABD arasındaki pazar kavgası ve biz komünistlere düşen görevler, adli toplantının duyurusunu yapmamız oldu.

OG: Özellikle eski Sovyetlerde gelişen milliyetçiliği neye bağlıyorsunuz?

BEP: Bunun sebebi revizyonizmdir. Revizyonizmin bir yönü de milliyetçi olmalıdır. Milliyetçilik konusunda Stalin doğrularmıştı. Bize göre milliyetçiliğin geleceği yol FAŞİZMDİR.

OG: Bu sohbet için teşekkür ediyor, mücadelenizde başarılar diliyoruz.

BEP: Ben de aynı duyguları paylaşıyor, başarılar diliyorum.

Son olarak da ROSSOPERA-İO/Kızıl İşçiler Komünist Örgütü (KİKO) /İTALYA ile yaptığımız röportajı sunuyoruz.

OG: Konferansı nasıl değerlendiriyorsunuz?

KİKO: Konferansa gelmemizin nedeni: MAO ZEDUNG'un 100. doğum yıl dönümüdür. Bugün bizim için çok önemlidir. Bu konferans da MAO ve MAOİZME layık bir şekilde hedeflere ulaşı kamsındayım. Elbette eksiklikleri vardır, olmuştur ama bu çok talidir.

OG: Günümüzde özellikle MAOİZM'in işlenmesinin nedeni sizce nedir?

KİKO: Biz MAOİZM'in ML'nin üst aşaması olduğu düşüncesindeyiz. MAOİZM dünya devrimi açısından tayin edici bir öneme sahiptir.

OG: Emperyalistlerin "Yeni Dünya Düzeni" ve "Barış" çağruları konusundaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

KİKO: 2. Dünya savaşı'nda kurulan dünya düzeni, çıkmaza gir-

miştir. Onun için Yeni Dünya Düzeni'ne ihtiyaç duymaktalar. Özellikle ABD'nin Yeni Dünya Düzeni'nden kastettiği kendi çıkarlarıdır. Özellikle ABD'nin bu Yeni Dünya Düzeni'ne karşı, ALMANYA önderliğinde Avrupa emperyalistlerinin karşı çıkışı var. Bir diğer kanatta da Japon emperyalistleri var. Almanya önderliğindeki Avrupa emperyalistleri ile Japon emperyalistleri arasındaki fark, Avrupa emperyalistleri askeri, Japonya ekonomik olarak güçlüdür. Bu güç dengesi öntümüzdeki dönemde bir çözüme götürebilir.

OG: Örgüt olarak durumunuzu alabilir misiniz?

KİKO: Halâ bir parti değiliz. Öntümüzdeki esas görev partileşmedir. Parti inşaat için siyasi-ideolojik ve örgütsel bir çok sorunumuz var. Başta bunu gözlemliyoruz. Örgütü kongreye götürme çalışmalarımız var. Kongrenin esas gündemi MAOİZM'dir. Parti ve devrim sorunları da tartışılacaktır. MAOİZM biliminin rehberliğindedir. Bu kongre bizim için çok önemlidir.

Üç büyük şehirde tüm örgütlerimiz oluşmuştur. Diğer şehirlerde sempatizanlarımız var. Aynı zamanda büyük fabrikalarda örgütlerimiz mevcuttur.

Komünist Gençlik altında gençlik örgütümüz var. Örgütümüzde bağlı iki komitemiz var. Birisi Peru devrimine dayanışma, diğeri de İtalya enternasyonal komitedir.

OG: Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına bir mesaj iletmek ister misiniz?

KİKO: Faşist TC'ye karşı TKP/ML'nin verdiği mücadeleyi tüm kalbimizle destekliyoruz. Ayrıca devrimci mücadelede tutsak düşen siyasi tutsaklara, devrimci selamlarımızı gönderiyoruz. Görüşümüze göre TKP/ML, DEH yani dünya komünist örgütlerin birliğinde önemli bir rol oynayacaktır. Tüm zorluklara rağmen TKP/ML buna başaracaktır. Buna isinmemiz tamdır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının TKP/ML gibi MAOİST bir partinin öncülüğünde mücadele etmesi büyük bir avantajdır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası bu avantajı devrim yaparak değerlendirecektir. Buna isinmeye güveniyoruz.

OG: Röportaj için teşekkür ediyor, mücadelenizde başarılar diliyoruz.

KİKO: Ben de teşekkür ediyor, başarılar diliyorum.

Maoist Konferans'a mesajlardan...

Yunanistan Komünist Partisi (Marksist-Leninist):

Yoldaşlar!

Ekim Devrimi, dünyanın 1/6'sının çehresini değiştirmişse, Mao'nun liderliğinde ve Çin Komünist Partisi'nin öncülüğünde gerçekleştirilen Çin Devrimi de dünyanın en kalabalık ve uçsuz bucaksız bir ülkesinde tarihin akışını değiştirdi. Öntümüzden sonra komünist hareketin dağılması ve eski sosyalist ülkelerde, bu meyanda Çin'de de kapitalizmin hortlaması gibi, çağın muazzam gelişmelerinin sonucu yaşanan tüm devrimciler Başkan Mao Zedung'un bıraktığı vasiyet ve çok önemli öğretisi şudur: "Geçici sosyalizm sürecinin tanımlanması sınıflar ve sınıf mücadelesi devam etmektedir." ... Başkan Mao Zedung'un sözlerinden ve eserlerinden işkaran bu büyük gerçek, son yıllarda Doğu Avrupa ülkeleri'nde ve özellikle eski SSCB'nde ve bizzat Çin'de yaşanan olaylarla çok dramatik bir şekilde teyit edilmektedir....

Filipinler Komünist Partisi (Merkez Komitesi):

Yoldaşlar!

Filipinler Komünist Partisi (Merkez Komitesi) büyük yoldaş Mao Zedung'un 100. doğum günü kutlamaları ve Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin devrimci gerçekliğini, yaratıcılığını ve yenilmez bilimsel gücünü yinelenmek amacıyla 18-19 Aralık tarihlerinde Frankfurt'ta düzenlenen Konferans'ın başarılı geçmesini temenni eder, örgütleyenleri ve katılan dostları kar-

deşçe kutlarız...

Bizim temel ideolojik çerçemiz Marksizm-Leninizm-Maoizm'in temel ilkelerini desteklemektir. Bu devrimci teori ve pratik, Yeni Demokratik Devrim ve sosyalist devrim içinde modern revizyonistler kapitalizmi yeniden getirmeden on yıllarca önce var olup milyarlarca insanın kabul edip doğruluğu kanıtlanmıştır. Ödeverimiz, modern revizyonizmi reddetmek ve Mao Zedung teorisini yükseltip proletaryası diktatöryası yönetiminde sosyalist devrimi gerçekleştirerek sosyalist toplumlara kapitalizmin yeniden gelmesini önlemek; geldiği ülkelerde de onu geriletmeektir.

Tüm Birlikte Rusya Komünist Partisi (Bolşevik) Merkez Komite Sekreteri Nina Andreyeva:

Sevgili yoldaşlar!

Komünist gelişmenin uluslararası gelişme yolları zor ve karmaşık. Fakat biz son yıllarda, sosyalizm ve komünizmi amacına yönelik bütün kinci saldırılara rağmen her anlamda zafer kazanacağız. Sovyetler Birliği'nde kapitalist restorasyon, er veya geç gelecek olan devrimde son bulacaktır. Tarih göstermiştir ki, tarihi halk kaleleri yapar ve halk, Marksizm-Leninizm düşüncesini, büyük devrimciler Marks ve Engels'in ismini, onların önemli izleyicileri Stalin ve Mao Zedung'u ve dünya komünist hareketinin diğer liderlerini unutmaz.

Yaşamın sosyalizm ve barış için emperyalizme, gericiğe ve faşizme karşı mücadele eden emekçi halkların uluslararası dayanışması!

Peru Komünist Partisi'nin Enternasyonal Direktifi

MPP'lere (Peru Halk Hareketleri'ne):

1. Sizleri kardeşçe selamlıyoruz. 6. ve sonları bir önceki plana bağlı olarak "Katiolmer Diktatörlüğe Karşı Önderliğin Kurulması" belirlemesi etrafında başarıyla gerçekleştirdiğimiz 2. kampanyadan duyduğumuz memnuniyeti belirlemekten kıvanç duyuyoruz. Başkan Gonzalo'nun, Partinin ve Devrimin zafiri olan bu kampanyanın esas amacı: Başkan Gonzalo'nun yaşamının korunması ve Yankee emperyalizmine, hain-katliamcı diktatörlüğe karşı güçlü ve kararlı darbeler indirmek. Böylelikle karşı-devrimci uydurmalar olan, "barış anlaşması mektupları" ve video-montajlı yalanların yerle-bir edilmektedir. Bu uydurmaların amacı, genel olarak halkımıza karşı çok daha üst düzeyde katliamlar yapmaya yöneliktir ve özel olarak da yürürlükte olan Başkan Gonzalo'nun katli, kapitülasyon tohumlarının ekilmesi, Parti tasfiyesi ve Halk Savaşının kesin yenilgiye uğratılmasıdır...

2. Tekrardan belirtiyoruz: MK'nin Ağustos '93 kararlarına bağlı olarak gündeme gelen "Yaşamın Maoizm" konuşmasını (Gonzalo'nun yakalandığında yaptığı konuşma) inceleme yonündeki direktifi ve özellikle 7 Ekim Deklarasyonu'nun gerekliliğini hepimiz yerine getirmeliyiz. Aynı zamanda Mao Zedung'un 100. doğum yıl dönümünü kutlamayı, böylece Maoizm'in

dünya halklarının gönlünde yeşermesine ve Dünya Proleter Devrimi'nin yeni büyük dalgasına önderlik etmesini sağlamak için, bu dalga içinde 1980'de başlayan Halk Savaşını, günümüzde stratejik saldırı aşamasına gelmiştir. Başkan Gonzalo'nun bize öğrettiği gibi, Devrim tarihsel ve belirleyici politik bir zorunluluktur.

3. Bugün Eylül-Ekim direktiflerine bağlı olarak, güçlerimiz, birbirini tamamlayan şu iki göreve kanalize edilmelidir:

a) Başkan Gonzalo'nun yaşamının korunması
b) Başkan Mao'nun 100. yıldönümünün kutlanması...

4. Biz, 12 Kasım 1993'te, bir şahıs tarafından yayılan yalanlarla dolu açıklamayı kınıyor ve mahkum ediyoruz. Öyle ki bu şahıs MK deklarasyonunu dağıtmamakla kalmayıp, bunun dağıtılmasını yasaklama küstahlığını gösterdi. Hangi hakla?

Biz bu şahısa soruyoruz: O, Başkan Gonzalo'nun belirlediği prensiplere mi yoksa Yankee emperyalizminin diktasına ve katliamcı-hain diktatörlüğü mi hizmet ediyor? Lenin bize şuna öğretmiştir: "Kim ki prensipleri ihlal ediyor, o bölünmeyi arıyor demektir." Bizim örgütümüzde, bu hay, baştan aşağı bataklığa batmıştır. Bu hay, bir tabak mercimek için devrimi satabilir. Bu hay bilmedir ki Başkan Gonzalo'nun ismini kullanamaz. Kimse buna müsaade etmez.

Halk ordusunda kültür

“Ordusu olmayan halkın hiçbir şeyi yoktur” diyen Mao yoldaş, aynı zamanda, “Ama bu ordu tek başına yeterli değildir. Saffarımızı birleştirmek ve düşmanı yenmek için, kesinlikle bir kültür ordusunda sahibi olmalıyız” der ve buna, aynı hassasiyet ve duralıklıkla işaret eder.

Bu güçlü ve asla gözardı edilemeyecek ilkesel belirlemelerin güçlü gerekleri, toplumun iktisadi, siyasi maddeliği üzerindeki değişimin içinde şekillenen ve o realiteyle kendisini dayatandır. Güçlü bir halk ordusu, güçlü ve yeni bir halk kültürüyle şekillenmedikçe/şekillendirilmedikçe var olamaz, veya varlığını uzun süre sürdürmez. Her yeni olan olgular, kendisine özgü yeni ruhi kültürel şekillenmeyi oluşturacağı/olduğu gerçek iken, bu gelişti, evrimsel bir tarzda kendi gelişimine bırakmak, devrimci bir yaratıcılık ve iradi müdahalecilikle bağdaşır bir durum değildir, olamaz.

Kültürel şekillenme ve kültür olayıda, sınıf realitesinden bağımsız olarak ele alınamaz. İleri Te ger, yeni ile eski olan, her şekillenmede toplumsal konumu itibari ile ilerleyen veya gerileyen, eskiyen veya yenilenen her bir sınıf, realitesine bağlı olarak değer bulur. Kendiliğinden gelişen yasaların evrimci ilerleyişine müdahale eden veya o iddialı olan her yapılanma -her kişi- eskiye alternatif yeniyi, iradi bir yönlendirmeye oluşturmali/olusturmak zorundadır.

Burjuva, burjuva-feodal her sistem, egemen sınıfları yeni ve yoz kültürlerle belirleyici olan esas yön, ve bunun yoğun baskısı altında çarpık ve sakat gelişen halk kültürünün çatışmasını bağrında taşır. Her yapılanma üzerinde şekillendiği ideolojik zeminin niteliği ile esasını oluştururken, çok çeşitli sınıf etkisini de içinde taşır. Her dam, yeni askiye, eski yeniyi bir şeyler devşirir.

Proletaryanın kültürü: feodal-burjuva sistemi ve egemen kültürü en dinamik, en devrimci biçimde zorlayan, onu zaafa uğratan olduğu gibi, halk kültürü içinde de dışındaki kültürel oluşumlarla sıkı bir çatışma-bu süreçte uzlaşır- içinde dir. Egemen kültür esas olarak, emper-

Halk kültürünün geniş yelpazesi içinde, tüm devrimci ve ilerici öğeler, bu kesitte en devrimci sınıf olan proletaryanın, ruhi şekillenmesi, alışkanlıkları doğrultusunda şekillendirilmeye çalışılmalı, tüm çarpık gelişmeler bu sınıfın tornasından geçirilmelidir.

yalist finans-kapital grupların, sömürge, yarı-sömürgelerine taşıdığı yoz emperyalist kültürün, feodal gericiliğin pınarında mayalanmış kültürdür. Bu gerici yoz kültür, tüm insani değerleri dahi silip götürdüğü ve bunu her gün en etkili araç ve yöntemlerle yığınlar empoze ettiği, insanı alıkklaştırma ve onu tüm güzel, gerçek ve ilerici değerlerinden koparma amacı güttüğü bir özgölde, elbetteki ona karşı alternatif değerleri yaratabilmek, onu ayakta tutabilmek, bilinçli ve iradi bir müdahaleyi şart koşmaktadır. Öncelikle, proleter şekillenmeyi oluşturabilmenin temel koşulu, ona iradi bir müdahalenin gerekliliğini kavramak olduğu bilinmelidir. Bunu kendi uğraşının merkezine koymayan bir yapılanmanın, yığınları dönüştürmesi -ki dönüşümün üst yapısıdır- bu mümkün değildir. Geleceğin toplumunun ancak, bu günden onun öncüsünü ve onun ruhi, kültürel şekillenmesini oluşturarak, alternatif bir güç haline getirmeye olanaklı olduğu kadar, toplumun iktisadi

yapısının değişiminin bir anda gerçekleştirilemediği ve bu maddilik üzerinde alternatif şekillenmeyi yaratma gerekliliği kendisini bu günden dayatmış olduğu ve bunun varolan maddilik üzerinde yerine getiriliyor olması, bu uğraşı zor bir ereğe haline getirmiştir. Çok çeşitli sınıfların, proleter kültür cephesini her taraftan baskı altına aldığı koşullarda, yeni olanı geliştirmek, korumak elbetteki daha da zor olanıdır. Fakat proletaryanın en görkemli ve en anlamlı şekillenmesi zora baş kaldırmı, onun karşısında başeğmezliğidir. Ve proletarya öncüsünün bu yükselişi gereken, en görkemli ve en anlamlı değerlerdir bu.

Yoz feodal-burjuva kültürün kitleleri, tüm insanca değerlerinden kopardığı, her türden yozluğun, gerilikle ayırtılmamış özel mülk edinme, sahiplenme ve her türden ortaçağ ilkeliliğinin kör karanlığını kırmak, tüm insanca değerleri yertirmek, yaşatmak dönüşüm koşulunun bir parçasıdır. Her yeni tipte sokak serserileri, ayyaşlar, eroınmanlar, yobazlar oluşturmak için yoğun çaba harcayan egemenler düzenlerinin devamını sağlayabildikleri sürece, başarısızlığın küçümselemeyeceği ortada iken, kendi sınıfları ihanet eden, hiçbir dönem kendisi için varolmayı beceremeyen bir yığın proleter, yoksul köylü bu tezgahlarına çekebildikleri bilinmelidir.

İnsanları yaşamın gerçeğinden koparan, onu, televizyon futbol, çiki, kumar, seks ve her türden serserice yaşamın bir parçası haline getiren egemen yaşam tarzının, yine güçlü, etkili bir yaşam tarzı ve kültürel şekillenme ile yıkılacağı açıkken, burada varolan bir diğer gerçeklik de, bunun çok ter dökmekten mümkün olmayacağıdır. Egemen kültür proletaryanın yeni kültürü karşısında, açık bir savaşım halindeyken, proletaryanın kültürel çatışması birçok ara sınıfa da sürüp gider.

Halk ordusunun kültürel şekillenmesi de, bir veya birkaç sınıf realitesine tekabül edeceği açıkken, adından da anlaşılacağı gibi, halk ordusu salt proleter unsurları değil, hak sınıf ve tabakalarından birçok sınıftan unsurları bünyesinde toplar ve bu durum doğal olarak çok çeşitli kültürel çatışmalar gündemde tutacaktır. Egemen kültürün, her sınıf realitesine etki gücü oranında bu çeşitli ara sınıfların kültürel şekillenmesi için de halk ordusuna taşınacaktır. Bu durumda esas belirleyici olanın, önderliği oluşturan yapılanmanın sınıf gerçekliği ve kültürel şekillenmesidir. Değişimin merkezi öncünün elindedir ve yoğunluk, mayalamak onun ruhi kültürel şekillenmesi paralelinde gelişecektir. Halk ordusu, öncünün gösterdiği işaretlerle ve açtığı güzergahta ilerlerken, ordunun bünyesini yenilemek, sürekli bir değişime tabi kılacak aynı zamanda, çok çeşitli sınıf alışkanlıklarıyla yoğun bir mücadeleyi gerektirir. Bu gerçeklik bir an savsaklandığında, ordu yapısında çok çeşitli gedikler açılacak ve onu kontrol etme zorlaşacağı gibi, bu durum öncünün, iradi müdahalesindeki durumun yetersizliğini ve dolayısıyla öncüde varolan sorunların da habercisi olduğu bilinmelidir.

Halk savaşının temel toplumsal dayanağı köylülük olduğundan, ordunun oluşumunda esas olarak köylü ağırlıklı olacaktır ve bu durum nesnel olarak ordu bünyesinde belirleyici bir güç

Çeşitli gerilla birliklerinin, dinlenme saatlerinde yaptıkları bazı kültürel faaliyetler.

olarak bu sınıfın kültürel şekillenmesini taşıyacaktır. Çok çeşitli sınıf alışkanlıklarının yapıya taşınması, yapıya damgasını vurmanın esas olarak o kültürel şekillenme olduğu anlamı çıkarmaktan ziyade, proletaryanın önderliğini yaptığı halk kültürü, ya da yeni demokratik kültür demek doğru olanıdır. Hiçbir iradi müdahalenin ve değişimin olmadığı yerde, yapıya giren sınıf temelinin, yapıyı şekillendireceği doğru olurken, elbetteki iradi müdahaleyi yapan gerçeklik, kendi ideolojik şekillenmesi paralelinde yapıyı dönüştürecektir.

Tek tek bireyler, proleter sınıf alışkanlıklarıyla bezenmemiş birçok küçük burjuva, ara sınıf alışkanlığı taşıyorsa da, onun hareket eksenini belirleyen öncünün kendisi iken, amaç tek tek bireyler de bu genel şekillenme içinde değişime uğratmak, proleter alışkanlık ve kültürel şekillenmeyi içselleştirmektir. Her davranış her tavır bir sınıf alışkanlığı, üretim araçları karşısındaki durumu ile oluşan ruhi kültürel şekillenmeden başka bir şey değildir. Ve bu düzlemde, ahlak, kültür, yasa, hukuk, hak, adalet anlayışları da; bu anlayışlar toplamının oluşturduğu kişilikler de üretim araçları ile olan ilişkilerinin yansıması olup, sınıf niteliği bağlamında birbirinden ayrılır.

Her bir kişilik varolan iyi ile kötü, yeni ile eski alışkanlıklarının çatışmaları sayesinde gelişebilir. Zıt kutupları bir arada yorumlayamayan bir mantık, yenilenmenin devrimini harekete geçiremez. Kültürel yenilenmenin temel koşulu da, proleter sınıf alışkanlıklarını, en uç boyutta gelişmiş her türden gerici sınıf alışkanlıkları karşısına çıkarabilmektir.

Emperyalizmin yoz unsurlarıyla yoğrulmuş burjuva-feodal kültürü yıkmak, onun yerine ilerici devrimci halk kültürünü geliştirmek için gelişmenin devrimini olacak çatışma ortamını yaratabilmek gerekli ve zorunludur.

HALK KÜLTÜRÜNÜN SINIFSAK GÖRÜŞÜ

Halk ordusu saflarına taşınan kültür esas ağırlıklı olarak köylü kültürü denilebilecek küçük burjuva, feodal, yarı-proleter, alışkanlıklardır. Bu sınıfın maddi gerçekliğinin ortaya çıkardığı alışkanlıklar, şekillendirdiği kişilikler esasla bir yarı mülkiyet üzerinde şekillenen küçük burjuvazinin, öte yanda orta çağ karanlığı üzerinde şekillenen feodal-burjuva kültürün kendisidir. İçinde güçlü gerici değer yarılarına tutunma istemi taşırken, öte yandan burjuvazinin mülk edinme/pazar olayı ile bütün değerleri mülkü koruma veya mülk edinme biçiminde şekillenmektedir. Dinin karanlığıyla harmanlanan bu şe-

killenme, güçlü idealist anlayış ve alışkanlıkları bağrında taşırken, her bireyde güçlü etkileri uzun süreli kapsar ve en çok uğraştırıcı yan olarak, proletaryanın alışkanlık ve şekillenmesiyle çatışır. Uzun süreçlerde cinlerle, periferle, yok etme, var elmelerde beyinlere işlenen büyük canavarı çıkarıp atmaya kolay olmadığı gibi, bu büyük cin beyinlerde oluşturulan karşı konulmaz kudreti ve devasa gücün etkisi beyinlerden silindiğinde, kişi, burjuva-emperyalist birçok yeni yozluğa açık hale gelir, ve bu evrede bu yoz kültürüne devşirmesi oldukça kolay olur. Böylesi durumda, iradi bir müdahale ile dönüşümü sağlayan öncü, boşluk yaratmadan yeni olan proleter kültürel şekillenme içine çekmelidir. Burada dönüşümü sağlayan alt yapının kendisine uygun üst yapıyı oluşturması değil, üst yapıdan başlayarak bir dönüşüm sağlama durumu söz konusudur. Yıllarca her türden araç ve yöntemle empoze edilen, sadece kendisi için yaşama, herkesi dışlayarak yalnız kendisi için varolma anlayışlarını bir çırpıda yıkmak elbetteki kolay olmayacaktır. Köylülüğün de kendi bünyesinde taşıdığı güçlü eğilimlerden biri de geri değer yarılarına sıkıca tutkunkuluktur. Köylü kurnazlığının ince esinlerini taşır, kapalı gerilikler içinde cinsiyet üzerine şekillenen derin bir espiri anlayışı vardır. Sahiplenme ve laydalanmanın en etkili belirleyicisi taşır. Kadının erkeği tek hükümları, erkeğin kadını bir kul olarak gördüğü anlayışın, kaçınılmaz yansıması sınıtkanca durur benliğinde. Alışkanlıkları köy üretimi üzerinde şekillenmiştir. Köylü üretiminin disiplinsizliği, bireyde çok çeşitli savrulmuşlara açık kapı yaratır. Açık ifadeler yerine ortaçağ karanlığının kararlık delhizlerinde gezinmeyi sever. İçten hesaplaşma daha bir kolay olur onun için. Koşulunu kendisinin belirlediği üretime katılmayı ister. Yaşam tarzı düzensiz ve kendiliğindedir. Toplumsal ilişkilerden ziyade, ikili ilişkiler, ahbab-çavuş ilişkileri geliştirmeyi sever. Birikimi, paylaşımı tercih eder. Köylülüğün, orta ve daha üst tabakaları yaşadığı maddilik üzerinde böylesine bir ruhi şekillenme içine girenken, aynı zamanda yarı-proleter olan yoksul köylülük, ruhi şekillenmesi ve alışkanlıkları itibarıyla proletaryaya daha yakındır. Birçok alanda özellikle yoksul köylülüğün, şehirde olan sıkı ilişkileri ve şehirlerde geçici üretim faaliyetinde bulunmasından dolayı, şehir küçük-burjuvazisi ve lumpen-proleterlerin birçok alışkanlığını edinir. Ve güçlü bir ileri ile geri (feodal, burjuva, proleter) çatışmaları bağrında taşır. Bu kesim, disiplin olma, yeni olanı kazanma durumu itibari ile proletaryaya yakın olanıdır. Halk kültürünün birçok ilerici, devrimci ögesini barındırırken, dönemin öne çıkarı yozluk-

rel şekillenme üzerine

larına kolaydan adapte olur. Halk ordusunun bünyesine sürekli bu tür unsurların ağırlıklı taşıyanıdır. Bu temel toplumsal tabaka, üke özgülünde farklı durumlar sergilediği gibi, çok çeşitli sınıf alışkanlıklarını bağrında toplaması yönüyle kendine özgü bir yapısı vardır.

Halk kültürünün belli ilerici öğelerini taşıyan yoksul köylülük, genel olarak düşük bir okuma yazma, yetersiz bir öğrenim durumu içerisinde olup, sanatsal, edebî, kültürel faaliyet yok denecek kadar azdır, varolanı da çarpık bir gelişme seyri içindedir.

Halk kültürünün geniş yelpazesi içinde, tüm devrimci ve ilerici öğeler, bu kesite en devrimci sınıf olan proleteryanın, ruhi şekillenmesi, alışkanlıkları doğrultusunda şekillendirilmeye çalışılmalı, tüm çarpık gelişmeler bu sınıfın tomasından geçirilmelidir.

Proletarya tüm alışkanlıkları ve ruhi şekillenmesi ile en disiplinli, en tutarlı, en fedakar, en verimli olan olduğu gibi, onun ruhi şekillenmesi, zoru alt eden, yeniyi güzel yaratan, çalışmaların meyvesi, besleyendir. Ruhi şekillenme bir orduyu güçlü kılan en önemli etkidir. Mao yoldaşın dediği gibi "Kültürsüz bir ordu, ruhsuz bir ordu. Ruhsuz bir ordu ise düşmanı yenemez." Halk kültürünün tüm ilerici devrimci öğelerini harekete geçirmek bu nedenle can alıcı bir önem arz eder. Elbetteki bu çalışmalar hiçbir zaman, siyasetin-savaşın önüne geçirilmemez. Fakat onu besleyen ve var eden en temel koşullardan biri olarak alınabilir alınmalıdır.

Halk kültürünün ilerici ve devrimci yanı, ordu bünyesinde gelişme ve ilerlemenin esas yanını gösterirken, bununla birlikte birçok geri yanı da beraberinde taşır, ve buna karşı sürekli bir mücadeleyi gündeme almayı gerektirir. Bunun içinde proleteryanın devrimci ilerici kültürü esas dayanak noktamız olmalıdır.

Halk ordusu safalarına taşınan lumpen, küçük burjuva feodal kültürün geniş bir kesimi etkilediği, bunun uzun süre varolduğu ve esaslı bir mücadeleyi gerektirdi-

ği bilinmelidir.

Devrimin esas niteliği yeni demokratik oluşumu, yeni demokratik kültür cephesini oluşturmayı ve onu güçlü bir silah haline getirmeyi gerektirir. Elbet bu, kesinlikle proleteryanın önderliğinde yaratacak, hakın devrimci, ilerici tüm öğelerini seçip alacak yeni demokratik kültür olacaktır.

Varolan maddilik ve onun yansıması olacak olan ruhi şekillenme tüm faaliyetli güçlü etkenlerle besleyen yaşam tarzı ve davranış geleneğini yaratacak olan öğe olarak irdelenmelidir.

Her davranış bir sınıf realitesine tabul eder. Bir sınıfın siyasi ideolojik yansımasını verir. Örneğin eleştirmek, eleştiriye açık olmak bir davranıştır ve bunun gibi her davranışta siyasi ideolojik şekillenmenin yansımasıdır.

Örgütsel olarak proletarya ile bütünleşen ama ideolojik olarak hâlâ ayrılıklar taşıyan, her kişilikte, güçlü küçük burjuva, köylü, lumpen alışkanlıklar ve davranış biçimleriyle yansıyacaktır. Ve bu türden her bir yansıma proleteryanın birçok doğru yaşam tarzı, alış-

kantılarının hücumuna uğramazsa gelişir; uğradığı müddetçe de geriler ve erir.

Proletarya her davranışıyla ayırdedildir. Paylaşıcıdır. Özel mülk istemi yoktur. Azla yetinmesini bilir. Zor koşullarda yaşamaya alışkındır. Kaybedeceği bir şeylerin endişesini taşımaz. Güçlü, yerleşmiş alışkanlıklarını uzun disiplinli çalışma koşullarında elde eder. Üretkendir. Durgunluk bitişir onun için. Her faaliyeti üretime yöneliktir. Asalaklığı sevmeyen, ondan nefret eder. Sevgiyi paylaşmayı sever, acıya dirençlidir. Küçük ama yıkılmaz değerlere sahiptir. Tutarlıdır. Kadriye düşkünlüğü dostluğun, dostluğu yıkılmaz olandır. Güvenlidir, açıktır, içtendir. Küçük hesapları yoktur. Yalındır. Toplumcudur. Ve her proleterin bu ve benzeri alışkanlıkları kültürün, ruhi şekillenmenin ana görüngüsüdür. Her davranışına yansır. Küçük burjuvazinin alışkanlıkları, davranışları sürekli çatışır proleter olanla... Proleter bir zeminde her türden küçük burjuva bencilliği, mülk edinme istemi, kişiselliği, aymazlığı, alıktığı, bilinmez tutkusu, asalaklığı bence sınırdır.

Sorunun esas orduda varolanın bir halk kültürü olarak belirlenmesi değil, -bu genel doğrudur- sorun, onun sınıf çatışmalarını irdelenmek ve bu vesileyle kültürel gelişmeleri ve halk kültürüne önderlik edecek proleteryanın kültürüne tutunmak, onun davranış ve alışkanlıklarını yaşamada maddileştirmek ve orduyu sürekli kültürel olarak da yenilemektir.

Örneğin, alçak gönüllük (mütevazilik), proleteryanın erdemleriyken, ukelaik (çokbilmişlik) küçük burjuvazinin alışkanlıklarıdır. Proleteryanın davranış olarak ortaya çıkan davranış ile küçük burjuvazinin davranış biçimi kışkırtıcı karşı karşıya getirecek, kültürel çatışmalara kaynaklık edecektir. Düşünce biçimleri çatışacaktır, görüş açısı çatışacaktır. Biri kıraya gülerken, biri suskuda, abas kalacaktır. Biri bağırıken, biri usuldan işleyecektir. Biri düşman karşısında hırçın itken, biri hırçınlığı dosta kusar.

Lu sen, bir gününde,

"Kaşlarım çatık; meydan okurum suçlayan binlerce parmağa,

Başım eğik; uysal bir öküz gibi hizmet ederim çocuklara"

(kendimle dalga geçerken adlı şirden) derken, burada proleterin, düşman karşısında tavri ile halkın karşısındaki tavrını ortaya koyuyor. Bu da kültürel şekillenmenin sanat ve edebiyat üzerindeki etkisi ve hatta zaten, kültürel şekillenmenin kendisi olan proleterin edebiyatıdır. Sanat ve edebiyat eserleri, kültürün maddileşmesi, siyasi ideolojik düşünce yansımasındaki bütünlüğün maddiliğidir.

Yani, geri bir toplumun içinde, ağalıköylü-çobanlı esprini, film, müzik sanatı o toplumun varolan maddi gerçekliği üzerinde şekillenen çeşitli sınıfları duygu düşünce ve alışkanlıklarını, davranış biçimlerini yansıtmadan başka bir şey değildir. Ve bugün henüz geri bir toplum olan somutumuzda, burjuvazinin (küçük burjuvazinin) önemli ilerici, devrimci rolü mevcuttur. Ve bu rol, gerici yoz feodal kültürel şekillenme üzerinde etkilidir.

"Her kültür, belli bir toplumun siyasetinin ve ekonomisinin ideolojik bir yansımasıdır." genel doğrusu ele alındığında da, bugün egemen olan emperyalist feodal kültür, esasta gerici öz taşıyan ve hiçbir ilerici olmayan iken; halk kültürü ise bunun karşı cephesini oluşturan, ve sınıf onanı ileri olan her sınıfın ideolojik yansımasıdır. Durum böyle iken, halk kültürü içinde, ilerici güçlerin durumu esasta yine devrim karşısında aldığı rolle direkt bağıntılıdır. Böyle olduğu durumda küçük burjuvazinin rolü küçümsenmeyecek derecede önem arz etmektedir. Tabii bu, bunun esas alınması demek değildir, öyle anlaşılmalıdır. Ama şu bir gerçek ki ordu bünyesinde varolan halk kültürünün içinde ezici bir durumda olanda budur. Bunun proletarya önderliğinde yönlendirilmesi ve dönüşümü, meselelerin en can alıcı ve elde tutulması gereken esas yarıdır.

Bugün ordu yapısında çokça ortaya çıkan küçük burjuva davranışları esasta da, bu maddilikten ayrı olarak ele alınmaz. Şehir küçük burjuvazisi, köylü küçük burjuvazisine göre daha ileridir. Siyasi uyanıklığa sahiptir. Entelektüel birikimi vardır. Onu çeşitli kareler bir ayrıcalık olarak kullanır. Küçümseyicidir. Tepeden inmedir. Bencilidir. Yamanımadır, asalak yaşamı sever. Değer üretmekten ziyade tüketmeyi sever. Yaşam tarzı düzensiz, davranışları deşışkendir. Kendi gücüne dayanmaktan ziyade, asalaklığı, sülüklüğü sever. Dostuna serttir. Güçsüze dayanmayı esas almaz. Hep iyi yerde, güçlünün yanında olmayı ister. Korunmayı sever. İstikrarsızdır. Dağımandır. Sertveni sever. Zordan ürker, gecede litir. Beklemecidir. Önce kendisinden yana tavir koyar. Açık olmanın ziyade açık bulmaya çalışır. Ve her alışkanlığı bir davranışa kaynaklık eder. Proleterlerin, dost ilişkiler içinde deşıştirmeye, yönlendireceği olumsuzlardır. Şehir küçük burjuvazisi gelişmeye daha yakın olandır. Sanata, edebiyata yakındır. Proleteryanın sıkı disiplininde terler, yorulur. İç çelişkileri harekettirir. İşlenmeyi sever. Tartışmadan hoşlanır. Proletere özenir. Özeni tutulmaya uygundur. Doğru bir yaklaşıma meyillidir. Lumpen kültürde harmonizasyon, geniş bir geri ve ileri bileşeni taşır. Emperyalist yoz kültürün, bu kültür üzerinde etkisi, feodal türden daha fazladır. Feodal tabuları yıkılmış olması yanında etkilerini taşır.

İşte bütün bunlar halk kültürünün içinde barındırdığı proleter kültür karşısında geri, feodal ve emperyalist kültür karşısında ileri olandır.

Halk ordusu yaratmanın yanında, aynı zamanda geniş bir kültürel cephe yarat-

mak gerekliliği devrimin atardamarları gibidir. Devrimci ruh, devrimci savaşımı var eden, -düşmanın bütün taktik üstünlüklerine rağmen- onu düşman karşısında güçlü kılan eskiyi yıkan, yeniyi yaratanıdır.

Devrimci bir ordu, kültürsüz bir ordu değildir/olamaz. Devrimci bir ruhu yaşatmak, savaş yükseltebilmenin en can alıcı gereğidir. Devrimci bir orduyu diğer ordulardan ayıran en temel özellik de, devrimci ruha sahip olması, o nitelikte şekillenmesidir.

Devrimci bir orduda, başının teminatı olacak, kültürel çalışmalara ağırlık vermek bir zorunluluk olarak alınmalıdır. Savaş geliştirilecek, ruh halini yükseltecek her türden sanatsal edebî çalışmayı da aktif olarak örgütlemek gerekli olmalıdır. Bunu önemsememek, savsaklamak savaş ve yeni tip insan yaratmayı, savaşın amacını kavramamak demektir. Eski karşısında alternatif olan her yeniyi özenle işlemek, onu yeni insan özellikleri haline getirmek, kişilikleri işlemek, alışkanlıkları düzenlemek gerekli olmalıdır. Ve bir ordu ki dünyayı deşıştirme faaliyetinin en yakıcı etkisidir, güncesinin şiirini yazabilmeli, namlusunun kudretindeki gli resimleyebilmeli, avaz avaz bağırabilen mavi enginliğe,

öykülemeli iradesinin gücünü, çocuklara, çiçeklere, insanlara sevgisini yazabilmeli. Yürümeli, koşabilmeli, tekrar yürümeli, düşmeli kalkmalı tekrar yürümeli. Hal-çe kadının el-

kanna yormalı romanını. Küçük bakışların yakıcılığını yakalayabilmeli. Nasırların görkemli gülüşlerine erişebilmeli.

Tüm alışkanlıklarını yenilemeli, paylaşmalı sevgisini. Kavgasının gizemindeki yakıcılığı ile alazlanmalı. Değişmeli, değişmeden deşıştirilemeyeceğini yaşamın ilkesi haline getirmeli. Yaratmalı, yeniden yeniden yaratmalıdır.

1992 yılında Kamu Çalışanları Sendikalar Platformu'nun düzenlediği altı gün süren yürüyüş sonunda, Ankara'ya giren kamu emekçileri polis coplarıyla karşılanmışlardı. Altı günlük görkemli yürüyüş boyunca, geçtikleri her il ve ilçeyi miting alanına dönüştüren ve emniyet güçleri tarafından izlenip hiçbir engelleme ile karşılanmayan sendika yöneticilerinin kanları Ankara sokaklarına dökülmüştü.

Miting sırasında SSK toplantı salonuna alınan sendika temsilcilerine hitap eden Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Mehmet Moğultay "Bu hükümete güvenin. Bu hükümet ülke için büyük bir şanstır." söyleminde bulunmuştu. Salonunda o günkü olaylarda yaralanmış bir kamu emekçisi, kanlı gömleğini bakana göstererek, "Sayın Bakan bu hükümete güvenin diyorsunuz ama hükümetinizin döktüğü kan daha kurumadan üzerinde duruyor. Biz size nasıl güvenelim?" sorusunu yöneltince hayli sinirlenen bakan "Hükümet tarafından polise kesinlikle böyle bir emir verilmemiştir. Bizimde otoritemizde gücümüzün yetmediği güçler var" şeklinde yanıt vermişti. Yaşanan olaylarla ilgili görüşlerini açıklayan dönemin başbakanı Demirel "Memurlarımız şayet iyi karşılanmışlardır." derken başbakan yardımcısı İnönü'de "Hükümetin kazanılması için mücadele verilmelidir" benzeri açıklamada bulunmuştu.

Eylem sonrası değerlendirme yapıldığında tartışıldığı kadaryla HÜTT-SEN üyesi bir arkadaş Moğultay'ın konuşması için "Bakan Cirok (*) anlatıyor" deyince hayli gülmüştük.

Aradan geçen süreç içinde Bakan Cirok anlatmaya devam ediyor. İzmir'de çalışanların sorunlarının tartışıldığı bir toplantıda, hükümetin kamu çalışanlarının yasal düzenlemeleri ile ilgili tutumunu sınıftan soruya verdiği yanıtta: "Greveli Toplu Sözleşmeli bir yasal düzenlemenin bu meclisten geçme şansı yok" tebbiti ile gerçekçiliğini kanıtlayarak "SHP'yi tek başına iktidara getirin size bu hakkı verelim" diyerek kahinliğini ilan ediyor. Ki inşaf Sayın Bakan! Söylediklerinize kendiniz inanabiliyor musunuz? Partinin hükümet olması sizin sorununuz. Ama tek başına hükümet olmak, iktidar olmak demek değildir bu ülkede. "Güden üstündeki güden" ne çabukta unutuveriyor sayın bakan.

Kaldı ki şimdiye kadar yapılanlar ortada. Yaşananlara ve uygulamalara bakarak Bakan Moğultay ve partisi için blümlü not vermek mümkün değil. Kamu emekçileri mücadeleleri sonucu sen-

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Bakan Moğultay'ın cirokları

dikalarını kurup, sendikal haklarında tüm baskı ve zorluklara rağmen fiili olarak kullandılar, kullanıyorlar. Bakan ve üyesi olduğu hükümet ise İLO'nun birkaç genelgesiyle onaylanarak sanki bu hakkı kendileri veriyor faydacılığına girmediler mi? Bu mantık kamu emekçilerinin fiili kazanımlarının üzerine postu sermek değil midir? Kamu çalışanları sendikaları ile ilgili hükümetin yasa taslağı için "mükemmel bir memur sendikası yasa taslağı ortaya çıkardık" demiş sayın Moğultay. Örev ve TİS hakkı olmayan, meslek sendikacılığını öngören, memur kavramını ebedileştiren, işle-yiş ve statüsü ile sendikaların devletin veya temsilcileri olan kişilerin denetimi altına alan bir yasa taslağını "mükemmel" diye nitelendirebiliriz...

Bugün mecliste çoğunluğunun iradesi belli iken, dahası Bakan'ın partisine rağmen yasalar geçen bile, GREV ve TİS için parmak kaldırma cesareti gösteremiyorsa kimi tasandirebilir Bakan ve partisi SHP.

Bakan ve partisini bir yana bırakıp işçiler ve emekçiler açısından olaya baktığımızda doğrulan bir gerçek vardır. İşçi ve memur sendikaları veya toplumsal muhalefetin diğer örgütleri hükümet yetkilileri ile yaptıkları her görüşmeden sonra bir durgunluk ve eylemsizlik süreci yaşamışlardır. İşte tamda burada bu ülkeyi dikeniz gül bahçesi sanan, parlamentodan medet uman cezazetli reformist anlayışların giderek soluklandıklarını ve manevra alanlarını genişlettiklerini görüyoruz. Oluşturulan durum ve ortam sermaye sınıfının ve onun temsilcisi olan hükümetin bilinçli bir oyunu ve taktiğidir. İşçi sınıfı ne zamanki ya-

vağta olsa burjuvaziye karşı bir eylemsellik içtne girmişse, alanlara çıkmaya başlamışsa, hemen yapay bir gündemle bu güç salonlara ve akademik tartışmalara çekilerek pasifize edilmek tezenmiştir. Emperyalist efendilerinin emirleri doğrultusunda görev yapan komprador burjuvazi ve onun temsilcisi hükümet özelleştirme, taşeronlaş-tırma yeni KDV düzenlemesi gibi ekonomik saldırılarına, yeni terör yasaları ve özel harp uygulamaları ile dayatmaya çalışıyor. Peki işçi örgütleri ne yapıyor? Aylardır özelleştirme, yeni terör yasası üzerine akademik ve teorik tartışmalarla zaman yitiriyorlar. Bu tartışmalar yapılmalıdır fakat, kısa sürmeli üzerine fiili mücadele ve eylemsizlikler oturtulmalıdır. İşte hükümetin oyununa böyle düşüyor ve başatlarına manevra alan böyle sağlanıyor.

Kamu çalışanları sendikaları için de benzeri durum sözkonusu. Hükümet GREV ve TİS hakkı içermeyen bir yasa taslağı hazırlayıp kamuoyunun gündemine getirmiştir. Bu konuda reformist ve cezazetli kamu sendikalarının desteğini de almıştır. Ancak devletten bağımsız demokratik sendikaların güçlerini zayıflatmak ve az da olsa var olan sınıf bilincini köreltmektir. Hal böyle iken kamu sendikaları salonlarında "sendikaların düdüğü, bugünü ve yarını ve yasal düzenlemeler" konularında paneller yaparak gün tüketiyorlar. Bu panellere katılan düzen partilerinin temsilcileri bile "haklarımız için fiili mücadele etmeliyiz" derken esasında geçmişte verilen mücadeleden etkilendiklerini ifade etmeye çalışıyorlar.

Oysa kamu çalışanları sendikaları gittikçe o mücadele ve eylem hatından uzaklaşıyorlar. Yapılması gereken gay grev ve toplu sözleşme gibi direkt olarak devletin cebine hükmeden bu mücadele sürecinin daha disiplin ve örgütlü bir çalışma ile donatılmasıdır. Burada mücadeledir, eylemsizliklerdir. Ancak mücadele süreçleri plansız ve perspektifsiz aşılmasın.

Çelişkilerin çözülmesi için bilimsel bir yol izlenmelidir. Reas ile teli mücadele, bütün parça bağlantısı yerli yerine oturtulmalıdır. Örnek mi sınıf mücadelesi esas, bakanın cirokları talidir vb. gibi...

* **Cirok: Dersin yöresinde sınıf zaman tüketilmesi amacıyla yapılan konuşmaları ve anlatır için kullanılan bir sözcük.**

Kamu çalışanları yeniden sokaklarda

İstanbul-Ankara-İzmir-Adana-Malatya-Kayseri/Ozgür Gelecek- 13 Ocak günü bütün Türkiye'de memurlar iş bıraktı. 500 bin Kamu çalışanı bir günlük grevle ekonomik demokratik taleplerini dile getirdi. Hükümetin hazırladığı grevsiz toplu sözleşmesiz sendika yasasını protesto etmek için sokaklara dökülen memurlar, anti-demokratik yasa taslaklarının kaldırılmasını, grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların dile getiren slogan ve dövizlerle Türkiye çapında seslerini duyurdular.

Bir saredir salon toplantıları, siyasi parti ziyaretleriyle oyalanan kamu emekçileri, belediyelerde, vergi dairelerinde, hastanelerde, okullarda, postanelerde vs. viziteye çıkarak, iş bırakarak "sessizliklerini" kurdular.

Kamu Sendikaları Platformu İstanbul'da iki ana bölge saptamıştı: Kadıköy İskelesi ile Saraçhane Parkı. Eylem öncesi yaptıkları toplantıda, güçleri bölmek için, iki ana bölgede toplanmayı hesaplamışlardı.

İSTANBUL

Kamu Çalışanları Sendikaları Platformu'nda yer alan 26 sendikaların ortak kararıyla yapılan eylemlere, PTT, TEK, Demiryolları ve İnanlarda işçiler de katıldı. Bir çok işyerinin önüne "Bu işyerinde grev var" yazılı pankartlar asıldı. Kamu çalışanlarının İstanbul'daki iş bırakma eylemine yoğun katılım sağlandı. İşyerlerinde işler durdu. Avrupa yakasında kamu çalışanlarından bir bölümü İSKİ önünde toplandı. Pankart açıp yürümek isteyen memurları polis engellemeye

Memurlar ekonomik ve demokratik hakları için yürüdüler.

ye çalıştı. Tartışma sonunda pankartsız, polis eşliğinde yürüyen memurlar, "Devlet Güdümü Sendikaya Hayır", "Memuruz Haklıyız Kazanacağız", "Yaşamın Haklarını Kardeşliği" sloganlarını atarak yürüdüler. Tekel'in önünde de toplanarak yürüyüşe geçen memurlar da parka geldiler. Ancak Belediyesi önünde toplanan yaklaşık 1000 kişilik grup da yürüyerek parka geldiler. Parkta biraraya gelen kamu emekçileri, "Söz Yetki Karar Çalışanların" sloganıyla birbirlerini selamladılar. Bir memurun mikrofondan "Grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklarımızı, demokratik haklarımızı almaya kadar alanlardayız" sözlerini "Toplusözleşme Haklarımız Grev Sifahlımız" sloganıyla yansıttılar.

Kamu çalışanları bütün Türkiye çapında ortak hazırladıkları tek bildiriyi okudular. Saraçhane Parkı'nda da Tüm Bel-Sen Genel Başkanı, Platform genel sözcüsü Vicdan Baykara okuduğu basın açıklamasında taleplerini dile getiresak, "Bizler bugünkü eylemimizle üretimden gelen gücümüzü kullanarak, bir kez daha uyarımızı yaparken, mücadelemizi taleplerimiz gerçekleşene kadar yükselterek sürdüreceğimizi bir kez daha açıklıyoruz" dedi.

Anadolu Yakası kamu çalışanları, Kadıköy belediye binasının önünde toplanarak, Kadıköy İskelesi'ne yürüdüler. Yaklaşık 7 bin kamu emekçisinin katılımıyla gerçekleşen eylemde, ortak hazırlanan basın açıklaması okundu. Eylemi desteklediğini açıklayan Türk-

İş'in basın açıklaması da okundu. Davul zurna eşliğinde halaylar çeken memurlar, olaysız bir şekilde dağıldılar.

Kartal SSK'nın önünde Sağlık-Sen, Maliye binasının önünde Tüm Maliye-Sen, iş bırakma eylemi yaptı. Basına ve kamuoyuna açıklama yapılarak dağıldı.

Önemli bir sayısının iş bıraktığı PTT çalışanları Avrupa yakasında Avrupa Posta İşleme Merkezi ile Gayrettepe Telefon Müdürlüğü önünde toplandılar. İşleme Merkezi'nde duvarlara pankartlar asıldı, şifreler okundu, halaylar çekildi.

ANKARA

Ankara'da Sakarya Caddesi'ne girmek isteyen memurları polis coplayarak engel oldu. Sakarya'nın tüm girişlerine barikat kurarak polis, çok sayıda sendika üyesini gözaltına aldı. Memurları coplayarak yerde sürünen polisler halktan büyük tepki gördü. Gözaltına alınanların sayısının 100 kadar olduğu belirtildi. Polisler sokaktaki saldırıdan sonra sendikaları basarak sendika yöneticilerini gözaltına aldılar.

İZMİR

Merkez olarak seçilen Yeşilyurt Devlet Hastanesi'nin önüne yaklaşık 1000 kamu emekçisi toplandı. Buca Cezaevi'ndeki tutukuların yakınlarında katıldığı eylem çoşkulu geçti.

Yeşilyurt'da da Tüm Sağlık-Sen öncülüğünde Göğüs Hastanesi'nde biraraya gelen sağlık çalışanları devlete olan tepkilerini dile getirdiler. Polisim kitleyi dağıtmayı

başarısızlığı eylem olamıyordu.

ADANA

Demiryol-Sen'e bağlı 550 memur Adana, Mersin, İskenderun, Ulukışla ve Toprakkale'de 4 saat süreyle iş bıraktılar.

Eğit-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Bel-Sen'de örgütlü olan yaklaşık 600 civarında memur iş bırakarak vizite eylemi gerçekleştirdiler. Atatürk Parkı'nda toplanan kamu çalışanları ortak basın açıklamasını okudular. Buradaki eylemde memurlar şu sloganları attılar: "İşçi memur elele genel greve", "Kahrolsun ücretli kölelik düzeni", "Baskılar bizi yıldırmaz", "Yaşamın örgütlü mücadelemiz", "Devlet güdümü sendikaya hayır"

MALATYA

Eğit-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tarım-Sen üyelerinden yaklaşık 300 kişi Devlet Hastanesi'nin önünde toplandı. Burada polis saldırısıyla karşılaşan eylemcilerden 40 kişi gözaltında alındı. Olayı görüntülemek isteyen devrimci sosyalist basın muhabirlerinin filmlerine zorla el konuldu.

KAYSERİ

Kayseri'de kamu çalışanları örgütü oldukları sendikalarından yürüyerek Devlet Hastanesi'nin önüne geldiler. Toplam 500 kişinin katıldığı eylem olaysız geçti. Öğretmenlerde "hastalanarak" toplu viziteye çıktılar.

'94'ün gelişi '93'ten bellidir!

Ekonomik, sosyal, politik vb. alanlarda egemenler açısından tam bir kaosun, ezilenler açısından da baskı, zulüm ve katliamların yaşandığı bir yıl geride bırakıldı. 1993 yılı, her yıl, her ay, her gün, ya da "zaman" gibi, kan emici zorbalara için, hakimsiyetlerini devam ettirebilmek çabaları ile dolu bir yıl, bütün milliyetlerden Türkiye halkı için ise sömürünleri sırtından alma çabası ile dolu bir yıl oldu ve "edip-tepki" fizik kurallı gereği her iki kutup kendi pratiklerini ortaya koydu.

"Yaşamın temelli, toplumsal maddi üretimidir" ya da "herşeyi belirleyen ekonomidir" nesnelitesinden hareketle şunu söyleyebiliriz. Sömürünün olmadığı yerde baskı ve zulüm de olmaz. Oysa sömür varsa, bu sömürüye baş kaldıran halkı zaptırap altına almak için baskı, zulüm vs. de olmak zorundadır. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Çok yakın örnekleri bile vardır. İşte "Sadaka değil, toplu-sözleşme hakkı istiyoruz" diye haykaran memurlara şup, kendi halkını katleden 44.000 adet konuculara ise % 100 zam. İşte Küçükçekmece işçilerinin "maaşlarını ödeyin" eylemleri çağrısına polis saldırısı ve bunla kırdan işçiler. Bu şekilde yüzlerce örnek gösterilebilir. Ama halk zor ile durdurulmuştu, diktatörlerin egemenliği baki olurdu. İşte Hitler, Mussolini, Pinochet, Salazar... Hepsinin sonu gelmiştir. Tarihi yaratan kitleler mutlaka hesap sormuştur, soracaktır. Eskinin bağrında doğan yeni, eskini yok edecektir.

Türkiye'de içine düştüğü ekonomik, sosyal, ulusal krizden devrimle kurtulacaktır. Komprador patronlar ve büyük toprak ağalarının bütün kitle iktidarını araçlarını kullanarak halkı kandırmaya çalışmaları karşısında görevimiz onlara gerçek yazını ortaya koymaktır. Bu perspektifte bazı olayları 1993 yılı özgülünde değerlendirelim.

İlk önce temel tüketim mallarından bir grup malın 1993 Ocak-Aralık fiyatlarını karşılaştıralım (Tablo-1).

Yukarıdaki malların artış oranı, aritmetik ortalamayla % 75 dola-

TABLO-1	Ocak	Aralık	Fark
Şeker (Kg)	5540	13000	134,6
Çay (100 gr)	4000	6000	50
Su (m3)	7000	12000	71,4
Elektrik Kw/Saat	682	1171	71,7
Kömür (ton)	612.500	919.250	61,8
Kağıt (ton)	4.100.000	7.038.000	71,6
Otobüs bileti (tane)	3.000	5.000	66,6
Vapur bileti (tane)	5.000	7.000	40
Normal Benzin (tane)	5.124	7.629	48,8
Küçük Jeton (tane)	400	800	100
Büyük Jeton (tane)	5.000	12.000	140
Sigara (Tekel 2000)	8.000	14.000	75
Tüpgaz (12 kg)	52.000	74.500	43,2
Ortalama % 75			

yındadır. Bunu bütün mallara indirirsek, sonuç değişmeyecektir. Demek ki, tüketim mallarının satış fiyatı % 75 artmıştır. Bu artış karşısında ücretlilerin aldığı zam "devede kulak" misali kalmaktadır. Böylece hayatı çekilmez hale getiren enflasyon DİE'ye göre % 70 olarak açıklanmasına rağmen gerçek ortadadır: % 75. DİE'nin rakamını esas alsak bile 1992 yılından 2 puan fazladır.

1993 Ocagında 8840 TL olan Dolar simdi 14250 TL, Mark 5380 TL iken 8500 TL olmuştur.

İthalat ve ihracatta da durum farklı değildir. Sadece 1993'ün Eylül ayında 1.250 milyon dolarlık ihracata karşılık tam 2.400 milyon dolarlık ithalat yapılmıştır. Nerede ise iki katı olan bu açık yine TC tarafından zam üstüne zama kapatılmak istenmektedir. 1992'de ise bu açık şimdiki kadar yarıydı.

Bunun yanında dış borç 70 milyar dolar düzeyinde idi. 1992 yılı dış borç tutarı 55 milyar dolar iken 15 milyar doların (yaklaşık 250 trilyon) ne olduğu ise belli değil.

Genel olarak Türkiye'nin ekonomik durumu bu. 1993 yılı içinde kamuoyunu hayli meğall eden olaylar da yaşanmadı değil. Bunlardan İLKSAN, İSKİ (Göknel) gibi olaylar yanı feodalizmin korluğundan kaynaklanmaktadır ve "bini bir para" derecesindedir. O nedenle ayrıntılara gerek yok. Askeri harcamalar, 1994 yılı bütçesi, yeni

vergi tasarısı, Avrupa Gümrük Birliği (AGB), Özel Tüketim Vergisi, İSKİ'nin son sa zamanı. Vergi kaçağı-kaçakçıları, özelleştirme bu yılın ilginç olaylarındandı.

Bunlardan bazılarına kısaca değinelim.

Herşeyden önce ÖTV, AGB, YTV bu bilahiren 3 parçasıdır ve bu unsurlar özelleştirmeyle tağlandırılmıştır. Yani hepsi özelleştirmeyle hizmet etmektedir.

ÖZEL TÜKETİM VERGİSİ

Adı üzerinde. İlk etapta sadece zenginlere yönelik çıkarılacak gibi görünen yasa esasta birçok kesimi bedelleştirecektir. Geniş halk yığınları bu yasayla zarar edecek, zenginler ise yeni yöntemlerle bu vergiden sıyrılacaktır.

Nasıl mı? İlk önceleri "bu vergi (ÖTV) zenginlerin harcamalarından vergi alma temelinde çıkarılacaktır" dendi. Daha sonra lüks mallar listesine beyaz eşyaya da dahil ettiler. Yoksa çıkarsa beyaz eşyanın KDV oranı lüks mallara uygulanan KDV oranına yükseltilecektir. Bu da beyaz eşyaya % 9 gibi bir ek zam getirecektir. Sonuçta arz sabit kalırken talep düşmüş fiyatlar ise arz-talepten bağımsız olarak yükselmeye olacaktır.

AVRUPA GÜMRÜK BİRLİĞİ

Son zamanlarda gündeme gelen gümrük birliğinin bir amacı vardır:

Ele geçen pazarı iyice geçirmek. Öyle ki emperyalistler kendi bunalmalarını (geçici olarak) giderecek için işbirlikçileri olan komprador kapitalistleri bile devreden çıkarabilmekte oldukları. Gümrük Birliği bunun göstergesidir. Sonuçta ithal-ihrac mekanizması içerisinde birliğe ait ülkelerin, kota, gümrük duvarı, gümrük vergisi gibi bir sorunları olmayacağı için, kapitalizmin serbest rekabetçi döneminde olduğu gibi bir "rekabet" ama şiddetli büyük bir rekabet gündeme gelecektir. Ama tam da zıtların birliği yasasını bir kez daha kanıtlarcasına, holdingler arası, karteller-trösterler arası. Bu rekabette küçük kanunu ayta acunusuzluğuyla sürecektir.

Yeni vergi tasarısı geçen sayılarda yazıldığı için ona değinmiyoruz.

ÖZELLEŞTİRME

Bütün bu gelişmeler özelleştirmeye hizmet etmektedir. Çünkü araçları devreden çıkarıp, kendi adamlarıyla sömürüyü gerçekleştiren emperyalistler, hiç kimsenin satın almaya gücünün yetmediği, KİT'ler satın alacaklardır. Böylece Türkiye pazarına daha etkin el koyacak ve kendi bunalmalarının yükünü daha fazla bizimize yıkacaktır.

Kaba hatlarıyla ortaya koyduğumuz bu olgular şu anda çok ciddi görünmese de aslında sonuç olarak ülkeyi "modern fiile işgal e götürecektir" olgulardır. Ve geçen sayıların birinde yayınlanan yazıda "yan-sömürgecilikten, sömürgeye doğru" tutucisini adeta doğrulamaktadır. Öyle ki "verli işadamları" (?) bile Gümrük Birliğine katılmamaktadırlar ve bizzati Türkiye'nin bunu kaldıramayacağını ve sosyal ve ekonomik olarak teslimiyetin kaçınılmaz olduğunu vurgulamaktadırlar.

Komprador kapitalistler ve büyük toprak ağaları 1994'e, 1995'e ülkeyi bu şekilde hazırlarken 1993 yılı da yine ilginç alicengiz ayınlarıyla doluydu. Bunları da şöyle sıralayalım.

İSKİ suya % 170 oranında zam yapı. Gerekece olarak da "zam yapmazsak balamız"ı gösterdi.

Göknel Ağa yargılandığı 3 davanın ikisinden tahliye oldu. Kalan 1 davadan da çok yakında tahliye olur.

Vergi kaçakçıları yılda bir kez teşhir edilecekti. Henüz birşey yok. Aslında vergi kaçırmayanları teşhir etseler işleri daha da kolaylaşır. Bu arada 1993 vergi kaçırmanın 95 trilyon dolayında olduğu söyleniyor.

PTT'nin T'sini satamadılar. Çünkü Anayasa Mahkemesi buna karşı çıktı. Meclis daha üst bir kurum olduğundan, T'nin satışta orada onaylarsa ki onaylanacaktır, o zaman satarlardı.

1993 yılında, Çalışma Bakanlığı istatistiklerine göre 992.356 işçi işten atıldı. KOC grubunun başı Vehbi KOC, ÖTV'ye karşı çıktı. Çiller de KOC'u ANAP'a kapı-mamak için ÖTV'ye biraz geri adım attı. Bu geri adım atışı zenginlerin lehinedir, halkın değil.

Türkiye ve Türkiye Kürdistan'ındaki sosyal ve ulusal mücadelede TC, 1993'te 100 trilyon harcandı.

1994 YILI; NE YAPMALI?

Burjuva iktisatçıların, IMF Dünya Bankası, DPT, DİE gibi kuruluşları bile inkar etmediği bir durum vardır: Türkiye ekonomisi, IMF'nin isteğiyle DPT'ni hazırlamış olduğu raporda şu ilginç sonuç vardır: Bütün önelemlere rağmen önümüzdeki yıllara ait sonuçlar şöyle olacaktır.

Bütçe tutarları ise katrilyonları bulacaktır, bütçe açıkları ise trilyonları.

	1994	1995	1996
Enflasyon (%)	78	95	137
Büyüme Hızı (%)	4,9	0,8	-6,9
Kişi başına düşen gelir (Dolar)	2089	2089	1961

Bu veriler bizzat DPT tarafından verildiğine göre fazla söz gerek yok. Her şey ortada. Bunların getireceği sonuçları hepimiz biliyoruz: Göz göre göre soygun ve daha fazla baskı, zulüm!..

Buna karşın yapılması gerekeni de biliyoruz: Direniş! Birlik, Mücadele, Zafer!..

Yeni İthalat Yasası

1 Ocak 1994'ten itibaren yürürlüğe giren Yeni İthalat Yasası, ithal yapılan 18 bin çeşit malın gümrük vergisi oranları ve fon kesintisi oranlarında büyük miktarlarda indirim yaptı. Bu indirim sayesinde komprador patronlar ithal ettikleri malları daha ucuza ülkeye getirebilmektedirler.

Her yeni yasanın çıkmasıyla hummalı bir propaganda faaliyetine girişen iktidar Yeni İthalat yasasıyla birlikte, burjuva iktisatçıları, boyalı boyasız burjuva basını da arkasına alarak temel tüketim mallarının ucuzlayacağı temelinde propaganda yapmaya giriştiler. Oysa gerçek bu değildir.

Herşeyden önce başını Dünya Bankası ve IMF'nin çektiği EFTA ve AET ülkeleri, ekonomik olarak yaşadıkları durgunluğu geçiştirmek için böyle bir çalışma içine girmişlerdir ve gümrük vergisi ile fon kesintilerinin düşürülmesi Türkiye'nin ithalatını, EFTA ve AET ülkelerinin ise ihracatını artırmaya yöneliktir. Çünkü yasa, oranları belirlerken AET ve EFTA ülkeleri için ayrı oran, diğer ülke-

ler için ise ayrı oran belirlenmektedir. Konuyla ilgili olarak birkaç alandaki örnekleri göçmeden önce EFTA ülkelerinin kim olduğunu ve ne anlama geldiğini açıklayalım.

EFTA (Avrupa Serbest Ticaret Bölgesi): AET ülkelerinin dışında sabit bir gümrüğe dayalı serbest ticaret bölgesi. Bu bölge; Norveç, İsveç, Avusturya, İsviçre, Finlandiya ve İzlanda arasında oluşturulmuştur.

Otomotiv: Önceleri % 9-15 olan gümrük vergisi AET ve EFTA ülkeleri için 4,3-6 diğer ülkeler için ise 9-10 olarak belirlendi. Fon kesintisi ise yine AET ve EFTA ülkeleri için % 30-90'dan % 15-60'a indirildi.

Beyaz eşya: Önceden % 2,2-7 arasında değişen oranlar AET ve EFTA ülkeleri için % 2-6'ya fon kesintisi ise mal başına 110 dolardan 60 dolara indirildi. Diğer ülkeler için gümrük oranı % 14, fon kesintisi mal başına 35-60 dolar olarak belirlendi.

Bu tip örnekleri çoğaltmak mümkündür. Ancak Tablo-1'deki rakamların AET ve EF-

TA ülkeleri için olduğunu unutmamak gerekir.

YALIM EREZ, RAKS VE KOÇ

Tablo-1'de belirtilen alüminli ateş tuğlası ve otobüs, tabloda belirtilmeyen kamyon, kamyonet, ses banları alanlarında yüksek olan gümrük oranları ilk önce düşürüldü. Fakat sonraları Yalim Erez, Koç grubu ve Raks şirketinin girişimiyle bu oranlar tekrar yükseltildi.

AT ve EFTA için % 0,5 gümrük vergisi ile % 13 olan fon kesintisi, Çiller'in emri ile aynı ülkeler için gümrük vergisi % 13,5 a çıkarıldı. Yine Raks şirketinin devreye girmesiyle % 21'e düşen oran % 31'e, Koç'un müdahalesiyle % 18'e inen oranlar % 35'e çıkarılmıştır.

Bütün bu uygulamaların bizi götürceği sonuç şudur:

Yeni ithalat yasasıyla korumak istenen halk değil, komprador patronlar ve emperyalist ülkelerdir. Bu nedenle, AET ve EFTA ülkelerine daha düşük, diğer ülkelere daha büyük oran getirilmiştir. Bu nedenle Koç'

TABLO-1

Malın Cinsi	Eski Gümrük Vergisi (%)	Yeni Gümrük Vergisi (%)	
		Eski Fon (%)	Yeni Fon (%)
Su, maden suyu	-	35	20
Bira	8,5	50	40
Alkollü içkiler	20	50	40
Sigara	60	-	40
Çimento	1,4	8%	1
Parfüm	54,9	-	20
Diş macunu	33,7	-	14,5
Sinema filmleri	1,5	12	1
Kürkler	45,3	-	22
Alüminli ateş tuğlası	2,3	26	0,5
Mücevher eşya	8,3	25	5,8
Metal mutfak eşyası	15	15	13
Klima cihazı	2,5	26	1,5
Buzdolabı	7	20	6
Çam. krutum amk.	2,2	110\$	2
Ütü	6,5	10\$	6
Müzik seti	28	-	12
Tek katlı otobüs	7	28	5
Oto 1600 cc'ye kadar	9	30	5
Oto 2000 cc'ye kadar	9	30	6
Oto 2000 cc ve üstü	15	91	3

un, Raks'ın veya diğer komprador patronların mallarının koruma oranları tekrar yükseltildi. Çünkü devlet komprador patronların ve büyük toprak ağalarının devletidir.

Temel tüketim mallarının

ucuzlayacağı, diğer bir deyişle enflasyonun düşeceği meselesine gelince, burjuva iktisatçıların bile 3 haneli rakama ulaşacak bir enflasyonu dile getirmeleri gerçeği görmemize sadece yardımcı olacaktır.

Aydınların durumuna dikkat ediyor musunuz bilmeden. İşler acısızdır. Aydınların bir bölümü, devlet terörü önünde, boyun eğilmesini savunuyor. Terörizme karşı çıkma adına, hümanizm ve barış adına üstelik.

"Tabii tabii, haklım arayabilir, yürüyebilirsin sokaklarda, greve girebilirsin. Ama kalkan çığ'a yumruk kaldırma. Şiddet şiddet doğurur, sana yönelen namusunun önünde kırıldama. Namusun tüm buyruklarına uy. Uymayıp da kaçarsan vurulursun, karşı korsan yine vurulursun. Direnme terörizme yol açar. Daveteye çıkarır devlet terörüne."

Felsefe budur. Sınıf savaşları, ulusal savaşlar, haklı savaşlar, güme geliyor. Güyor ama sızakonusu aydınlarımızın umrunda bile değil bu. "Sen kırıldamaysan, devlet de gelip vurmaz." Anlayış budur. "Yasalara, kurallara, emirlere harfiyen uyacaksınız. Terörün sağ da, solu da bidedir. Terör terördür." Bu anlayışına bir de şunu eklemişler: "İslamın terörle ne ilgisi var."

Aaaa bir taktım, Berici, ciddi bir edebiyat dengisi, Mao'nun resmini kapağına koymuş. Şaşırdım. Mao ile ilgili bir yazı var herhalde dedim, kendi kendime. Karşıtırmaya başladım dergiyi. Bulamadım yazıyı. Gözüm baş yazıya takıldı. Başlık: Terörizm. Ülkenin en ciddi aydınlarından, eleştirmenlerinden birisi, Nazım Hikmet'in üvey oğlu Mehmet Fuat, Stalin'in Müsölini'yi devrimle karşı devrimi, Ku-Klux-Klan terörüyle Jakobin terörünü, karman çorman edip aynı sepele doldürüyor. Aman aman devrim yapmanın diye bağırıyor. Çünkü devrim de diğerleri gibi bir terör hareketidir. Terörün ise insanlığa hiçbir yararı olmamıştır. Mehmet Fuat birçok aydınımızın ruhuna terörcülük ediyor. Tarihte devrimci zorun oynadığı İleri, stalinçi, dönüştürücü, yaratıcı rolü, geçilecek bir şekilde inkar ediyor. Dergisinin ön kapağına Mao'yu arka kapağına ise Marilyn Monroe'u yerleştirmiş. Savaşın sevilmiş mesajını veriyor. Basit'i basmaya gelenlerin dinine geçmiş, savaşmanın sevilmiş diye bağırıyor Mehmet Fuat. Bu öfkeli yığınların, ekmeğe bulamadıkları için pastayla beslendiklerini ve sevimlik için yeterli aygırsal gücü kasıklarında topladıklarını sanıyor. Ellerinde ilkel silahlarla, büyük feodal despotlara, savaş ağalarına, mandarinlere karşı harekete geçen milyonlara çıplak

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Adın Batsın Aydın

ayaklı sefirin önüne dikilmiş, "savaşmayın, sevinin!" diye bağırıyor Zapata'nın atının dizginlerine yapmış, bırakmıyor. Don Kişot'un kafasındaki herber tasını devirmeye, atından O'nu indirmeye çalışıyor. Tarihi yeniden yazma çabasıdır bu. Bravo doğrusu.

Savaşları yeryüzünden kaldırmamanın en sağlamı ifadesi, devrim için kelleyi koşturğa almaktır. Sömürücü sınıflar da dahil, yeryüzünde hiçbir sınıf, savaşı sevmes. Tatmin olmak, sevmek için savaşmaz. Yürümeyen politikasını yürütmek, amaca ulaşmak için bag vurur savaşa. İradeye kayıta bağlı bir sorun değildir savaş. İnsan, sınıf gereğinden, kendi hayvani doğasından, kendisini kışatan geri partilerden, kafa ve mal darlığından, sürekli bir kurtuluşa çabası içindedir. Savaş, bu devasa çabanın bir parçasıdır. Ve karakterlerine göre ikkiye ayrılır. Yaratan savaş, yıkan savaş.

Mazlum aydının, eleştirmeyeceği yanı tüm yeryüzünde, herşey ve hümanizm adına karşı çıkmayacağı tek bir savaş ve tek bir lider vardır: Kurtuluş Savaşı ve Gazi Mustafa Kemal. Dergisinin ön kapağına Gazi Mustafa Kemal'in kalpaklı bir resmini koyup, Mao'ya yaptığı gibi dudakım hafif kırmızıya boyayabilirdi. Arka kapağına da Deniz Kızı Hittelya gayet iyi

giderdi. Ama mazlum aydının gözünde, M. Kemal "Terörizm" makalesinin dışındadır. Kürdü astıracağı, muhalefeti bastıracağı, komünist boğduracağı, grevi yasaklayıp sendikayı kapatıracağı vesaire vesaireler sözkonusu değildir. M. Kemal başkadır. Heroicite mirasdır o. Bana soracak olursanız, Kemal'in emperyalist işgale yönelen terörünün yanındayım. İşçi sınıfına, ezilen ulusa ve tüm halka yönelen terörün ise karşısındayım... amansızca karşıyım.

Terörün her türüne karşı çıkış. İşte terörün ömrünü uzatan şey. Hitler ikudars mı geldi, sakın ha... Hitleri teröre karşı herhangi bir direnişi örgütleme. Örgütlersen, daha büyük bir terörün zeminini döşemiş olursun.

Aydınlarımız, emin olan ki fazla okumuyorlar. Lakiakçı ve kadehicidir bir çoğu. Toplumsal eylemlerin ve etkinliklerin kıyısında, dışındadırlar. Sürekli değişim ve perspektifin zorlanmasına gibi bir nimetten nasiplerini pek alamıyorlar. Yüzsüsellik, torbadan atma ve topal, mantıksız peltaleşmiş bir hümanizm. Sol dergilerin ilkyönetimbaş metre usajından geçmeler. Masaların üzerinde, önlerinde bir tesadüf eseri görürlerse, ilk sayfasına bakabilirler. Hatta (kesin olmamakla birlikte) birkaç sayfa çevirebilirler. Ama bunu yapılarak geçirmeler acı acı.

Mehmet Fuat'ın, insanların öldürülmesi, birbirlerini karşılıklı yoketmeleri konusundaki duyarlılığına, duyduğu acıya ve içtenliğine, kendisini tanımamış olmama rağmen, inandığını belirtmeliyim. Ama devrimci teröre yol açan haklı ve kaçınılmaz nedenlerin üzerinde düşünmemi gerektiriyor. Ned Kellej, beyaz Avustralya'nın Köroğlusudur. Yüzyıl önce yakalandı ve asıldı. Bugün Avustralya'yı karakterize eden temel sembollerden birisi haline gelmişse; tüm aydınların, hümanistlerin ve halkın sevgisini kazanmışsa, bir nedeni olmalı bunun. Seçimi okları, Ned'in hakkı temellere dayanan terörüne değil, Ned'i asan gücün terörüne yöneliyor. Devrimlerin, karşı devrimler tarafından peş peşe zaptediliğine bakıp da, savaşın İleri insanlığı, "Bırakın artık bu iş olmayor, düşman bellediğimiz insanlarla aynı yerde buluşuyorunuz, boğuna ölüyorsunuz" demek, yakışmaz gerçek bir aydına.

Adın batsın, aydın

Olacak O Kadar'a cevap : Olmaz bu kadar !

"Güleriz, ağlanacak halimize" sözü herhalde halkımız için söylenmiştir. Bu sözün öngörüsü, ama ümitini bilememeyip, geçmiş derdiyle ömrünü tüketen, emeklerini mahş kurduğunda ölen, evlatları bu mahşlere düzene başkaldırdıkları için, işkence tezgahlarından geçirilen, sakat bırakılan ve yargısız infazlarda katledilen, "bunu önememedik, bide bunu deneyelim" diyerek kanemcilerine oy veren ve ülkeyi devreme batırsana çeviren, istilâne üstelik, 30 yıl kendisini İmam İmam inleyen patron-ğa bahasına, "babamız" diyerek tekmar tepesine bindiren halkımız, bu acısını haline televizyonda seyrediyor kanlı kanlı gülmeye bayılıyor. Oyleki bütün kanallar içinde, izlenim orası en yüksek program, acısını halimiz gerçeğe en yakın yansıtan olacak o kadar televizyona.

Sözkonusu program, benzerleri içinde, espiri kalitesi, eleştiri düzeyi, oyuncuların başarısı ve ülkenin durumunu doğraya en yakın yansıması gibi bir dizi yönden en kayda değer olanı. Hi kelimeyle, köstahla iyisi. Sonuna sora soldan yaklaştığı kesin. Ama ortanın solundan. Daha soldan değil. Daha doğrusu, programın genel amacı, düzen içi sol muhalefet. Konuyu biraz daha açalım.

Programı seyretmeye başlıyorsanız. Karşınızda, aşkıktan çocuklarını özelleştiren (satan) bir aile, işkence tezgahlarından ineyen bir adama acı çektiğinden verdiği adı bir zevkle eğrenç kalkanı atan bir resmi faşist, maş kurduğunda ölen bir emekçi, hastaneye neredeyse sağlam giren ama mefta olarak çıkan bir hasta vs. vs. Espiride iyisi. Ama bepsi bu kadar! Her hafta bir saat boyunca, sistemin sonuçları olan zulmü ve sömürüğü izliyorsunuz, ama çözümün içeren tek bir sözcük duyamıyorsunuz. İşte programın en büyük açmazı da bu; seyirciye gına getiren kendini tekrarlarında, İvet bu ülkede sefalet de var, geçim derdi yüzünden çocuklarını satan, işkenceye sakat kalan, yargısız infazlarda katledilen, maş kurduğunda ölen insanları. Ama çözümde var. Halkın örgütlenip, sistemi değiştirmesi, yani, DEVRİM.

Levent Kırca ve arkadaşlarının, düzenin halka çektiği bunca acıyı görüp, çözümün bahar olmaları mümkün değildir. Ama onları solukları bu kadar. Her hafta, belki de farkında olmadan düzenin değişmesini

ne kadar aciliyetle gerektiğini halka gösteren bu insanların, çözüm devrimci diyerek ne sistemi bütünüyle karmaklamaya cesaretleri vardır, ne de ideolojik-siyasi yeterlikleri. Oyle ki, halkımızın inleye inleye katlandığı sistemin olumsuz sonuçlarını (Hoş olumlu bir sonuçta yok ya), atamızın (!) izinden ayrılmamıza bağlıyorlar.

Bir yandan çözümde, yani devrimden bilser gönenen Kırca ve arkadaşları, bir yandan da sol saflardaki izleyicilere mesaj gönderip, "bençe sizdenim, beni izleyin" diyorlar. Ornek olarak bir skeçlerini kısaca anlatalım.

Spiker, sokakta rastgele insanlara sorar: "Fenerbahçe'nin veya Galatasarayın takım kadrolarını sayabilir misiniz?" Tabii ki, genciyile yaşlıyla, kadıyla, erkeğiyle, herkes bu soruyu eksiksiz cevaplar. Arkasından ikinci soru gelir: "Peki, Yaşar Kemal'i, Aziz Nesin'i, İsmail Beşikçi'yi tanıyor musunuz?" Vatandaş şaşkıncıdır: "Benlarda kim yahı" deyip spikere bön bön bakarlar. Sonunda spiker, repotajlardan çıkan somuca halkımıza özetler: "Sen derece gereksiz bilgileri yuttan halkımız, tanınması bilmesi gereken edebiyatçı ve yazarlarımızı, bilim adamlarımızı tanımamaktadır."

Bu sahneler, özellikle 12 Eylül anı için nostaljik solcularımızı ve gen diye bileceğimiz devrim sempatizanlarımızı etkilemeye yetende artar bile. Oyle ya, atamız İsmail Beşikçi'den bile bahsetmişler, halkımız bunları tanıyanınlıkları için hayranmışlardır. Peki ama, programı bazarlayışlarını, halkımızın tanınması gerektiğinden dem vurdıkları sanatçı ve yazarlarımızı ne ya savunuyoruz? Halkımız bunları tanımakla ne kaybediyor. Programda bunların cevabı yok. Ama bu ince taktiklerle, Levent Kırca ve arkadaşlarının kazandığı, milyonlarca sol saflardaki seyirci, seyirci sayısının artmasıyla beraber, program sırasında binmek tikennemek bilmeyen, seyirciye gına getiren bir sürü reklam, bunlarla beraber de milyarla ifade edilen para vardır.

Mehmet (?) Özal'ın, sarı medyanın (dört) köşe yazarları için getirdiği eleştirisi Olacak O Kadar'ada uygundur. Sefâlet Edebiyatı. Elbette bu kavramı, Özal'ın o burjuva kafasıyla yorumladığı biçiminde kullanılmıyor. Bana göre halkımızın inleye inleye katlandığı (veya katlanmadığı) zulmü, sömürüyü ve sefaleti olduğu gibi

yanıtp, hiçbir çözüm göstermemektedir sefalet edebiyatı. Bugün halkımızın ihtiyacı, sefaletin edebiyatını yapmak değil, çözümünü kavramak, bunu halka anlatmak ve bu çözümün uğruna savaşmaktır. Ve bu çözüm içinde, Dersim'in, Tokat'ın, Amasya'nın, Sivaz'ın Torosların vb. bir sürü yerin dağılmasında acılamadık tek kanş topuk bırakmayan ve artık sayıları yüzlerle ifade edilen partizanlar vardır. Çözüm onlardadır. Ama bir başka gerçeklik daha vardır ki, o da olacak o kadar ekibinin dediklerini yapmaları durumunda (yani biraz da çözüme kafa vurmaları) programları yayınlanacak bir tek televizyon kanalı bulamamışlardır. Program olumlu ve olumsuz yanları gözünde bulundurulduğunda, sömürüyü, işkenceyi, kapitalizmin insana değer veremeyen, yapısını vb. işleyen ve burjuva politikalarını para babalarının suç aletleri olarak teşhir eden yapısıyla, hiçbir çözüm gösteremese genel olarak olumlu değerlendirilebilir. Fakat, iki nedenden dolayı, bu şekilde değerlendirilemez.

Birincisi, programın, vitirdiğimiz sosyalist sanatçı ve yazarları, düzenle barıştama çabasıdır. Ruhi Su ve Nazım Hikmet program içinde hazırlanan arma ve tanıtma bölümlerinde resmen tahif edilmişlerdir. Önce Nazım'dan başlayalım.

Programda Nazım anlatırken, çok olumlu diyebileceğimiz şeyler söylemiş, şairin, işkence gürmesinin, yıllarca hapiste yatmasının ve ülkeden ayrılmak zorunda kalmasının nedeni olarak, halkın sevmesi ve sömürüye karşı çıkması gösterilmiştir ki, bunlar gerçeklerle hiçbir örtüşen şeylerdir. Fakat anma programının sonunda öyle bir tahif yapılmıştır ki, bu programın başından beri süregelen olumsuzlukları silip süpürdüğü gibi başta Levent Kırca olmak üzere program yapımcılarının yerin dibine sokmuştur. Nazım'ın "Vasiyet" şiirini bilmeyen yoktur. Programın sonunda bu şiiri okuyan Kırca, bütün şiiri okumayı yalnızca bışındaki "Yoldaşlar, kısmını atınadır. Bu tek kelimenin anlamı çok büyüktür. Nazım Hikmet, TKF'nin genel sekreterliğini yapmış, örgütlü (Opportuniste olsa) bir sanatçısıdır. Nazım şiirinde, partili yoldaşlarına seslenmiş ve vasiyetinin gerçekleştirmesini onlardan istemiştir. Yoksa herkesten değil. Şairin bu şekilde tahif edilmesinin

amacı, başında söylenen sonunda ne derece samimiyetle söylendiği anlaşılan onca söze rağmen, Nazım'ın düzene karşı örgütlü olarak savaştığı gerçeğini gizlemek ve bu şekilde O'nu sadece bir sempatizan olarak halkımıza yutturmaya çalışmaktır. Çünkü bu kadarına patron-ğa derken bile imz veriyor: "Tanrım, sosyalizme inan, ama uğruna savaşmayın" Ama nafite, başarısızlar, başarısız olacaklar. Nazım "bir vatan haini"dir. Devletin, zulme ve sömürüye başkaldıran herkese yakıştığı "vatan haini" sıfatını, en çok hakkedes (!) insandan bir tanesidir. Buna Nazım'ın yaşamı tanır. İnanmayan, şiirin "vatan haini" isimli şiirini okuyabilir. (Nazım'ın bu şekilde tahif edip, burjuvaziye katılmak 93'ün modası oldu. Yine televizyonda, Cem Ozer'in yanında, Nazım'a saygı adı altında Genco Erkal adı şarlatan, Nazım'ın yine "Vasiyet" isimli şiirini okuması, o da şiiri başındaki "yoldaşlar" kısmını "kardeşler" şeklinde tahif ederek, şairi adeta ayaklar altına almıştır. Yeteneğine bir şey diyemeyeceğimize, ama anlatıldığıyla da gönlüdeği gibi kişiliği oldukça alçaklarda gezinen bu adamın değerlendirilmesi, ayrı bir yazı konusu olduğu için, sadece Nazım'a yapılan bu saldırıyı da belirtmekle yetiniyoruz.)

Kırca ve arkadaşları, Ruhi Su amasının da hazırlanmışlardır. Ruhi Su'nun kılığına giren Kırca, "Sen vatan hainsin, çünkü Nazım'ın şiirlerini besteledin" sözüne cevaben "evet ama ben, Nazım'ın sadece kurtuluş savaşıyla ilgili sözlerini besteledim." karşın Ruhi Su'ya söyleterek, aklı sıra onu sistemin karşısında temize çıkartmaya kalkmış ama aslında kirtletmiştir. Nazım'la ilgili anlamda, zulmü ve sömürüyü başkaldırdığı için baskı gördüğünü söyledikleri şairin, sosyal ve sınıfsal içerikli şiirlerini bestelediği iddiası koca bir yalan olmakla beraber, böyle olsa dahi, bu O'nun zulme ve sömürüye karşı çıkan bir sosyalist olduğu gerçeğini değiştirmez. Sosyalist olduğu içindir ki Ruhi Su, faşist cuntadan hastalığının tedavisi için yarıdan çıkarılmayı ve ölümüne mahkum edilmiştir. Kıyamet dedikleri ha kopru, ha kopacak, yoksuldan, halktan yana bir özen kurulacak" diyerek devrime ve sosyalizme olan inanç ve özlemini ifade eden Ruhi Su'da, Nazım gibi büyük bir "vatan

haini"dir. Bana da özümü türküleri tanır. Patron-Ağa devletin, kendisine başkaldıran bütün devrimcilere yakıştığı "vatan haini" sıfatını emekçi halkımız için kahramanlara eş anlattır. Sözün özü bu sifati bizim için bir övgüdür.

Programın, genel olarak olumlu değerlendirilmesinin ikinci nedeni de, giderek, daha da sağa kaymasıdır. (Zaten pek solda sayılmıyordu) Özellikle işkence ve yargısız infazlarla ilgili bölümleri nedimiyile sarı medyanın saldınasına uğrayan Kırca ve arkadaşları kurtmaya başlamış, ne iş yaparsa, ne kebab usulu bir yandan işkenceyi ve yargısız infazları işlerken, bir yandan da çok zor koşullarda halkımızın güvenliğini sağlayan (!) işkencecilerimizin ihtiyaçlarından dem vurdu olmalarıdır. Program yapımcıları, işkence ve yargısız infaz bölümleriyle, eleştiri düzeyinin yüksekliği nedeniyle kendilerini izleyen geniş halk yığınlarını programın başında tanıyaya çalışılmakta, polisün çalışma koşullarının zorluğu ve aslında halkın güvenliğini sağladıkları (!) ile ilgili bölümlerle sistemin ve onun bir parçası olan medyanın baskısını hafifletmeye çalışılmaktadır. Bu noktada programın daha da sağa kayacağı ve bertalayaacağı görünen bir gerçektir.

Her şeye rağmen, sol söylemler kullanması sebebiyle Kırca ya sosyalist, programında olumlu olarak değerlendiren ve değerlendirecek arkadaşları olacaktır. Bu arkadaşları, programın fon müziğindeki ya sözleri hatırlatmak isterim: "Niyetimiz kimseyi kırmak değildir, şurdakini buraya, koymak değildir." Bu sözler bir sosyalist ait olmaz. Zira bu sosyalistler, sömürü, zulmü ve kanlı beslenen bu sistemi patron-ğaların başına yakarken doğaldır ki onları biraz koruyacaktır. Ayrıca ezilen emekçi yığınları (şurdaki), iktidara (buraya) taşıyacağız. Zira, Kırca'nın bilmediği yada bilip söylemediği çözüm budur: DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.

Son olarak, başta Ruhi Su ve Nazım Hikmet olmak üzere sosyalist sanatçılarımızı tahif eden ve bir yandan işkenceden, yargısız infazdan bahsederken, bir yandan polislin halk koruduğundan dem vuran Olacak O Kadar ekibine şunu söylemek istiyorum: OLMAZ BU KADAR!

Sinema üzerine genel bir değinme ve Mavi Sürgün

Yeşilçam. Amerikan sineması karşısında yenildi. Yarı-Sömürge ülkelerin; emperyalizme karşı pazar dalışında ürettikleri mal ve hizmetlerin ya hiç gelişmediği ya da gelişen tarafın kısa bir süre içinde iflas ettiğini bilmeyen yoktur. Türk sinemasının ekonomik ve teknik birikiminin emperyalist tekellerle iç pazarda çatışıp galip gelmesi beklenemezdi.

Emperyalist sinemanın daha hızlı bir tüketim alanı olan video ve özel televizyonlara yönelmesi, semt sinemaları ve açık hava sinemalarıyla kısmi olarak direnen Yeşilçam'ı, zengin kızı seven fakir oğlanın durumuna soktu.

"Esas oğlan ve esas kıızı" fazla para gerektirmeyen, hep birbirine benzeyen melodramlarda, Yeşilçam'la birlikte sayfasını kapattı. Star sistemine dayanan bu geçmişin içinden Yönetmen Sineması diye adlandırılan yeni bir dönem başladı. Festivallere film çeken birkaç yönetmen ile bugün varlığını sürdürmeye çalışmaktadır. Yönetmen sineması estetik anlamda kendisine güç katan diğer sanatların olanaklarına da yöndeldi. Eski Yeşilçam oyuncularının en iyilerini ve tiyatro sanatçılarından besleme yaparak oyunculuğunu güçlendirdi. Edebiyat kökenli bir öz ile film karakterlerinde ayrıntı aramaya koyuldu. Bu da İstanbul burjuvazisinin saçma aşk öykülerini anlatan geleneğe son vererek emekçi sınıfların yaşamına yönelmeyi beraberinde getirdi. Köken gereği küçük burjuva olan ve sosyalizmden etkilenen Yaşar Kemal, Orhan Kemal, Osman Şahin, Orhan Pamuk gibi yazarların roman ve öyküleri kamara karşısına çıktı. Sinema tekniğini okullarında öğrenen yeni bir set anlayışı da işin biçimini verme konusunda belli başarılar elde etti.

Tabii Yönetmen Sineması da kendi alanından çıkardığı kaynaklarla oluşmadı. Uluslararası festival ve yarışmalara yönelik film çekme eğilimi müzminleşerek bu kuşağın karakteri oldu. Festival sinemacılığı ise küçük burjuva yönetmenlerin günlük bunalmalarıyla soyutlanarak ayrılaşmaya da yöndeldi. Ya da romandan dolayı emekçi sınıfların yaşamındaki yaratıcı zenginlik filmlerde güzel fotoğraflarla aktarılmaya çalışıldı. Fakat özüm çözümlenmesindeki emek, estetik bağ kurulamadığı için biçim öne çıktı. Romanlarla Anadolu'ya, emeğe açılan sinema birden bire İstanbul burjuvazisine geri dönerek psikanalitik bunalım, yalnızlık ve karamsarlığa yöndeldi. Bu da yeni bir tıkanma yarattı.

Yönetmen Sinemasının rejisörleri kendilerine benzeyen aydınları ve onların acılarını konu edindiler. Sözcüleri Ferit Edgü'nün "O" adlı romanından Erden Kral'ın çektiği "Hakkârîde Bir Mevsim" Kürtlerin çığrından çıkmış zorları; duyarlı bir küçük burjuva aydınına fon yapıyordu. Ya da filmde bütün yeteneklerini aynı anda gösterme kaygısıyla biçime fazla yüklemeyi ortaya çıkardı.

Orneğin Zülfü Livaneli'nin Yaşar Kemal'in "Yer Demir Gök Bakır" romanından çektiği filmde öz çok gerilere çekilip "müzik ve fotoğraf" öne çıkmış durumdadır. 12 Eylül yenilgisinin sözde sorgulandığı, öncesi ve sonrasının irdelendiği çözülen kesimlerin filmlerinde ise sövğu niteliğindeki özer bilinçli olarak öne çıkarıldı. "Sis" ve "Prens" bunun belirgin örnekleriydi.

Yönetmen Sineması kişilik bulma anlamında Yeşilçama oranla bir nitelik sıçraması yarattı. Geline aşama da ise kişiliğini oturtamadı. Uluslararası sermaye ve onun çekim merkezi olan festival-yarışmalar gizli bir ismarlamacılığı ortaya çıkardı. Uluslararası yarışmaya katılan yerli filmlerin teknik ve estetik olarak emperyalist sinemaya rakip olamayacağı ortada. Gene de dereceler koparıyor! Bunun nedeni ise emperyalizmin kendi insanlığıyla ilgili bütün günlük ve insani değerle-

Mavi Sürgün filminden bir sahne.

ri yiyip bitirmiş olmasıdır. Yabancılaşma doruğunu bile kırmıştır. İnsanlık ilişkisi nefessiz kalmıştır. İşte bundan dolayı yarı-sömürge ülkelerin otantik kırsal değerlerine ihtiyaçları vardı. Bu ihtiyacı "Son İmparator", "Benim Atriam" gibi filmlerle gidermeye çalıştılar. Fakat tüketim karşılığı yorddu. Bu alanı, ödüllendirme-özendirme yöntemiyle yarı-sömürgelelerin sinemacılarına da açtılar. Bizim yönetmenlerimiz için de ülke istenen insanlık değerlerinin cenneti, doğal film setiydi. Feodal üretim içindeki çeşitli uluslardan emekçilerin sevgisi-nefret, kini-hoş görüşü, doğayla buluşmuş katlik ve yumuşaklıklarına inme konusunda sinemacılarımızı güdüldü. "Susuz Yaz" dan başlayarak "Al", "Dilan", "Kan", "Kurbanlar", "Berdal" gibi filmler, ülkemizdeki emeğiyle yaşayan insanların ideolojik-politik uyanışı yada durumunun belirlenmesi amacıyla değil salt malzeme gözüyle bakılarak "sosyal içerik" yanılması sokuldu. Ülkemizdeki sinema yerli sorunlara evrensel bir boyut getirerek kendi estetiğini ve kişiliğini oluşturma yerine yarışmaların güdümüne girdi. Emperyalistlerin kendi ihtiyaçlarına yönelik talepleri karşılandıktan sonra ülkemiz insanına geri döndü. Temel moral gücünü ülkemiz gençliğinden aldı. Yönetmen sineması yeni bir seyirci anlayışı da yarattı. Fakat bu seyirci de seçkin "eleştirmeye her zaman hazır" ama yapının teknik yanlarından etkilenerek özünü ihmal ya da sustimal edildiğini görmeyen "çok güzel" bir seyirci oldu. Seyirci beğenisi burjuva-feodal bir karakter taşıdığı için ülkemizdeki yarı-feodal değerleri burjuva şekilliliğiyle sadece durumu göstererek pazara sunuyor. İçerik anlamıyla filmler toplumsal ileri bir tartışma yaratmaktan ve bu tartışmayı seyirciye aktararak toplumsal değişmeyi hızlandıracak bir yaklaşımdan uzak durulmaya çalışılıyor.

Yönetmen Sinemasının en tanınmış isimlerinden Erden Kral'ın "Oskar'a aday" iddialı bir filmi bu günlerde vizyona girdi. "Mavi Sürgün." Film Halikarnas Balıkcısı'nın otobiyografik, anı-roman olan aynı adı yapıtıdan uyarlanmış. Türk-Yunan-Alman ortak yapımı. Filmde Türk ve Alman oyuncular rol alıyorlar.

Filmin dramatik durumuna girmeden önce 1920'lerin Anadolu'sundan görüntüler geçer. Dramatik durumu başlatan olay ile 1925 yıllarında Şeyh Said'in adını taşıyan Kürt İsyanı oldu. Bu dönemde Cevat Şakir'in yazdığı bir öyküden dolayı tutuklanmasıyla başlar. Öykü asker kaçaklarıyla ilgilidir. Resimli Hafta Mecmuası Sahibi M. Zekeriya Bey ve Cevat Şakir "Vatana İhanetten" Ankara'ya götürülerek mahkemeye çıkarılırlar. İdam edilecekleri söylenmektedir. Cevat İstiklal Mahkemesi'nden kararın çıkmasına yakın bayılıp düşer. Karar çıkmıştır. İdam değildir ama sonu merakla beklenen uzun bir bilinmezliktir. Cevat Şakir "Bodrum'da kalebentliğe vurulmak üzere", trendedir. İki jandarmayla fotoğrafçı fotoğrafçı Batı Anadolu'ya geçmektedirler. Cevat geleceğine

uzanan bu yolda geçmişini sorgular. Geçmiş kompartımanın camıdadır. Ölmüş babası bile trendedir. Yönetmen geri dönüş (Flash back) tekniğini kullanarak geçmişini perdeye getirir. Anlatılan; batılı tarzda yaşayan Osmanlı aristokrasisinden bir ailedir. Paşa baba bir despottur. Cevat'ın kişiliğinin oluşma yıllarıdır. Babanın baskılarından dolayı pasif, annenin sevecenliğinden dolayı da sığınmacı bir yapı gelişmiştir. Babaya karşı tepkisiz bir nefret anneye karşı aşk düzeyinde bir sevgi açığı çıkarır Cevat. Oyle tepkisizdir ki babası ve levanten karesi arasındaki çarpık ilişkiyi bildiği halde harekete geçemez. Trende düşleri içinde cezalandırmaya başlar. Karısının yüzüne çarpık ilişkinin fotoğraflarını çarpar, babayı da tabanca ile vurup öldürür. Ama bunların hepsi düşür. Hatta bundan da pişmanlık duyar. Geçmiş ile çoluklu ve çatışmalar yaşayarak İzmir'e ulaşır. Yaşamı artık eskiyle yeni arasında bir denge kurmaya başlar. Jandarmalar değişmiş ve yeni bir trendedir. Çevreyle ilişkileri başlar. "İtir çiçekli köylüye" takılır. Gezici Tiyatro Kumpanyası ile ilişkileri gelişir. Tiyatronun herşeyi olan Bayan Maria annesini andırmaktadır. Bayan Maria olduğu ya da olmadığı belirsiz kızına mektup yazmakta ve onun mektuplarıyla avunmaktadır. Boşlukta ve şefkatlidir. Cevat annesinin üzerinden bir duygu sıçratarak Maria'ya aşık olur. Sevgili-anne ikleminde bir sazidir bu. Çine'ye vardığında karakolda Bayan Maria'nın fotoğrafı gösterilerek Cevat'tan mektup yazmasını ister komutan. Önce kabul etmez. Daha sonra ateşli aşk mektupları yazar. Mektuplarında şavşır onunla.

Çine'den sonra demiryolu bitmiştir. Artık medeniyet de bitmiştir. Doğaya ve insana yakınlık başlamıştır. Köy minübüsünde gülmeye açılmaya koyulmuştur. Taşlı patika yollardan geçerek denizi görmüştür. Denizi görür görmez özlemi patlar, denizi kucaklar, onun kohnuna girer.

Bodrum'a varırlar. Hapislik beklenirken "Denize açılmamak ve her gün imza atmamak kaydıyla" köy içinde serbesttir. Deniz kıyısında büyük bir ev bulur, temizler, yerleşir. Balıkçıları görür (!). Su dolabına kendini koşan Hatice'yi görür (!) Balıkçıların hırpaladığı verosiyö Emine'yi görür (!) Emine onca balıkçının içinden kendisine tecavüz etmek isteyen sever onunla evlenir. Ama balıkçı denize açılır ve döner. Emine dolanmıştır. "Herkes onu sevmiş ve kullanmıştır." Cevat Şakir, Hatice'nin masumiyetini ve yakınlığını sevmiştir. Haberi olmadan anasından ister. Anası, giderken bırakmama garantisini alarak Cevat'a kızını verir. Emine kime vardığını bilmeden Cevat'la konuşur. O'ndan, nişanlıdan gelen ayakkağı hediye olarak alır. Nişanlıyı merak eden Hatice "Cevat" gibi olmasını ister. Cevat mutlu olur. Evlenirler. Ustası tarafından gelene yasak edilen köprüden duvağıyla geçirir O'nu Cevat. Hatice'yi ilk gördüğü gün Cevat Şakir tekrar yazmaya başlamıştır artık. Gözüne saçma değmiş bir kurşun karalık korkusundan

dolayı attığı çığlıkları hissetmez artık. Yazdığı şeylerde Mavi Sürgünün epizotlarıdır. Bodrum'dan cezasının bitmesine az bir süre kaldığı dönemde İstanbul'a gider. Filmin bitiş yazısının Bodrum'a tekrar döndüğünü ve yaşamının sonuna kadar çocukları ve karısıyla burada yaşadığını öğrenir seyirci.

Erden Kral, Kenan Ormanlar ve Eilyscheller, Ormanlar'ın senaryolaştırdığı film öyküsü kısaca böyle. Fakat film boyunca Cevat Şakir'in Halikarnas Balıkcısı yapan özelliklerini bulamıyoruz. Balıkcı'nı yaşamındaki emekçi özün gözardı edildiği gerçeğiyle karşılaşıyoruz. Balıkcı, hiç balığa çıkmıyor, dünyanın dört bir yanından getirdiği tohum ve fideleri Bodrum'un dört bir yanına dikmiyor. Emine ve Hatice'nin dışında hiç kimseyle ilişkiye geçmiyor. Yani Cevat Şakir film de Halikarnas'ın balıkcısı olamıyor. Balıkcı'nın Mavi Sürgün romanından filme yansıyan psikanalitik bir kişilik çözümlemesi. Doğa, emek, içtenlik, halk sevgisi, halkın balıkçıya karşı olan sevgisi yok.

Erden Kral, Halikarnas Balıkcısı'nın coşkun yaşamının altında kalmıştır. Hatta Sinema Gazetesi'ne verdiği demekte bunu itiraf da etmiştir. "Bir insanın portresini çizmek, sanatçının işi değildir, tarihçilerin meselesidir." demiştir. Oysa sanatçıların dışında, bütün boyutlarıyla insanın çözümlemesini yapan bir uğraşı yoktur. Biyolojik, psikolojik, düşünsel ve toplumsal anlamda kurulan portreler tarihçilerin işi değildir.

Tarihsel bir çözümleme yaptığını düşünen Kral, Balıkcı'nın yaşamını çevre bağlarından soyutlayarak ele almıştır. Türkiye'deki çeşitli uluslardan emekçilerin yaşamını, balıkcının yaşamıyla bütünleştirmek yerine bir bulgu öyküsü anlatmıştır.

Küçük burjuva yaşam tarzına sahip olan Erden Kral, Balıkcı'nın yaşamındaki emeğe dair yönleri budamıştır. Balıkcı'ya çiçek eken, Bodrum'un yeşilliklerinden dolaşan, çevresini seyreden bir aydın olarak anlatmıştır. Oysa Cevat Şakir yaşama katılan bir insandır. Küçük burjuva aydın karakterli de olsa, O çalışkanlığı ve çabasıyla eski yaşamından arınmıştır. Bu arınma sürecinde Balıkcı, küçük burjuva duyarlılığı ile asker kaçaklarının idam edilmesine karşı çıkmış ama Kemalistlerin hismine uğramıştır.

O dönemde Kemalistler, diktatörlarını yerleştirebilmek için İstiklal Mahkemeleri'ni bir kıyım makinesi gibi çalıştırmaktaydılar. Erden Kral birakalım bunu eleştirmeyi, "o dönemde olur böyle şeyler" imajı yaratmaktadır.

Filmin dramatik çözümlemesinde ise sadece Cevat Şakir karakteridir. Diğer kahramanlar ise tip düzeyinde ele alınmıştır. Konunun örülüşünde ise fotoğrafların sinematik bir geçiş yaptığı tarihi bir belge çekilmiş durumdur. Yazar Bodrum'da üç yıl kalmasına karşın, rugan ayakabıları, kumaş pantolonu ve fôr şapkasından vazgeçmez. Yani hiç etkileşime girmez ve değişim dönüşüm yaşamaz. Biz de Balıkcı'nın Bodrum'da üç yıl yaşadığını en sonda ufka yansıyan yazıdan öğreniyoruz.

Yani film festivallere gidiceğini belli eden bir biçime kaymış durumda. Ülkemizin otantik ve doğal değerlerini fotoğraflamış, Oskar'a aday oluşunu da reklama veriyoruz.

Önce Halikarnas Balıkcısı'nın "Mavi Sürgün"ü okunarak filme gidilebilir.

“Yoldaşlarım işini biliir”

TKP/ML-TIKKO gerillaları na yardım eden, evinde barındıran ve taraftarı düzeyinde bulunan bir köylü, günün birinde ciddi bir olumsuzluğa düşer ve suç işler. İşlediği suçtan dolayı, bu köylü, TKP/ML önderliğinde kurulan ve köylülere açık bir şekilde oluşturulan halk mahkemesinde yargılanır. Kurulan mahkeme halka açık olduğu için, köylülerin, suç işleyen köylünün hanımının ve hatta suç işlemiş köylünün de söz sahibi olduğu bir mahkemedir. Dolayısıyla, sözkonusu kişilerin mahkeme sürecinde karar almada etkili olduğu bir yargılama başlar. Kurulan halk

mahkemesi sonucu, köylülerin, suç işleyen köylünün hanımının, suçlu köylünün ve TKP/ML gerillalarının düşünce birliğiyle, suçlu köylüyü dövmeye cezası karar altına alınır.

Bu kararın doğru olduğunu suç işleyen köylü de kendi ağzıyla tasdik etmektedir. O halde sıra kararı hayata geçirmeye gelmiştir. Kararın yerine getirilmesi için TIKKO gerillaları köylüyle birlikte mahkeme yapılan evin dışına çıkarlar. Suç işlemiş köylü, buna itiraz etmeden kalkmış ve gerillalarla dışarıya çıkmıştır. Köylü dayak yemeye başlayınca, korkar, panikler ve bağlamaya başlar. Epi-

nin ismine hitaben, “Hanifece ye-tiş, öldürdüler benim!!!” diye bağırır. Bağırtaşı duyan Hanife afallayarak dışarı çıkar. Gerillalara, kocasını dövmemeleri için yalvarmaya başlar. Dolayısıyla suçlu köylü ve karısı, önceden doğru bildükleri kararın uygulanmasına engel olurlar. Ancak biraz sonra dayak yiyen suçlu köylü eşine dönerek, büküz de “Hanife sen karışma yoldaşlarım işini biliir!!!” demeye başlar. Dayak atmaya görevli gerillalar bu durum karşısında ağız dolusu gülmekten kendilerini alkoyamazlar. Tabii bundan sonra dayığa devam etmenin havası da kalmamıştır.

Ne tarafa?

Taskerleri ile TKP/ML-TIKKO gerillaları çatışma halindedir. TIKKO birliğinin komutanı Cebo (zaman zaman da “Kazım Ağa”) denilen komatandır. Cebo ve birliği başarılı bir şekilde çatışmayı inisiyatiflerine alırlar. Yani çatışıp çatışmamış onlara kalmıştır. Nitekim o an çatışmayı uygun bulmayarak, düşman çemberinden çıkarlar. Cebo’nun birliği tehlikeyi atlatmış, inisiyatifini tamamen ele geçirmiştir. Ama bu kadarıyla bitmiyor. Cebo; çatışma alanına yakın diğer gerilla birliğini düşünmektedir. Onların da çatışma alanından uzaklaşması için elindeki telsizi açar. Diğer birliğin de uygun olan yöne doğru hareket etmesini isteyecektir. Birlikler arası telsiz bağlantısı kurular. Fakat birlikler birbirini göremeyecek kadar uzaktır. Arızının yapısı da görüş alanını oldukça

kısıtlamaktadır. Cebo, tespit ettiği uygun yönlü kastederek telsizle diğer birliğe avnen şunu söyler: “Yoldaşlar bu tarafa gelin, bu tarafa!” (Buñları söylerken “bu taraf” dediği yönü eliyle göstermektedir). Oysa birlik, burakın Cebo’nun yön tarif eden elini görmeyi, Cebo ve birliğini bile görememektedir. Sonra, Cebo’nun yanındakiler durumunu farkeder ve gülerler. Cebo, diğer birliğe, çekilecekleri yönü yöresel olarak tarif ederek, yoldaşlarının tehlikeyi atlatmasını sağlar. Güttükleri yönde buñanın iki birlik, Cebo’nun yön tarifi yöntemini anlatarak eğlenir. Kalkkaha sesleri ıssız ve heybetli Münzar’larda dalga dalga yankılanır.

Çatışmanın böylesi

1980 askeri faşist cuntası öncesi, Dersim’de köylüler 18 Mayıs, 1 Mayıs, gibi günlerdeki törenlerde, devrim şerhlerinin cenazelerinde, mitingler ve her türlü etkinliklerde yoğun bir şekilde yer alırdı. Devrimci hareket muazzam bir gelişme göstermiş, doruğa ulaşmış.

Köylüler bu türden hareketlere katılmamayı büyük bir eksiklik kabul ederlerdi. Ki bu doğruyduda.

İşte bu dönemde, Dersim’in Ovacık ilçesinin Tilek köylüleri, ilçe merkezinde kutlanan 1 Mayıs etkinliklerine katılmazlar. Bu eksikliği gidermek için de şunu düşünürler: 1 Mayıs’ı kendi köylerinde kutlayacaklardır.

Ancak eksik olan bir şey vardır. O da devlet güçlerinin olmasındır. Aralarında tartışıp bunu da hallederler. Köylülerin yarısı asker ve polisi oluşturur, diğer yarısı da halk kitlelerini... Bu ayrışmadan sonra sopalarla silahlanırlar ve köyün iki tarafına yerle-

şirler. Bir uçtan 1 Mayıs’ı kutlayan kitle yürüyüşe geçecek, diğer uçtan da “asker-polis gücü” kitleyi karşılayıp saldıracaktır. Nitekim, kitleleri temsil eden Tilek köylülerinin bir bölümü 1 Mayıs yürüyüşünü köyün bir ucundan başlatır ve asker-polisi temsil eden gruba doğru yürür.

Gerçek bir kutlama havası esmektedir.

Yürüyüşçüler görünmeye başlayınca, asker ve polisi temsil eden köylüler yürüyüş halindeki kitlelere ellerindeki sopalarla saldırırlar. “Asker ve polis” saldırınca, kitleler de cevap verir. Yoğun bir çatışma yaşanır. Bu bir süre devam eder. Bir çok kafa, kol vs. kırılır. Ortalık kan revara dönünce durmaya karar verirler. Oyuna da olsa, düşman cephelele bölünce köylüler neydeyse geçecek düşman gücüyle birbirlerine saldırırlardır. Böyle olunca da kafanın, kolun kırılması kaçınılmaz olmuştur.

TDKP’lileri kim, neden öldürdü?

Bugünlerde, radikal İslamcılarla, PKK’nın arası oldukça iyil. Taktik isimli aylık İslam dergisi, İBDA-C düşüncesini savunduğunu belirtiyor. Derginin 15 Aralık 1993-15 Ocak 1994 tarihli 4. sayısında ise Dersim’de 4 TDKP’li kimin öldürüldüğü noktasına “açıklık” getiriliyor. Tahkim şöyle yazıyor, “KUKM, mücaddesinde, tabanının ‘marş’ sırayatına hızlı bir şekilde giriyor. ‘Önderliğin’, Sivas olaylarından sonra yaptığı değerlendirmede olayların kimlere ve ne amaçla kullanılabileceğini gösteren şu ifade onun geldiği noktayı ortaya koyuyor: ‘Bu olay ile din doğru temelleştirilmiştir. İslami doğru değerlerdir gruplar le diyalogumuzu kopartmak isteyebilirler! Evin sonrasında yalanlanmasına rağmen sonradan Başbağlar kallarını PKK’nın üstüne

almaya çalıştılar... Başbağlarda 33 müslüman şehid eden TIKKO-İstikbal namından olması hasebiyle, TDKP’yi Dersim’de ortadan kaldırmıştı PKK’.”

Cümleler oldukça bozuk kurulsada, herhalde şunu anlatmak istiyorlar: Başbağlar kallarını TIKKO ve TDKP yapmıştır, TIKKO, TDKP’nin olayı üstlenmesi üzerine çok kızdı. Önkü olay gizli kalmış istiyordu. Bu yüzden de TDKP’lileri öldürüp, suçu PKK’ya attı.

Baki Tahkimler iyi takip etmiyorlar ama bizden habirlenmesi, ERNK her iki eylemi de üstlenen bildiri çıkarttı. Özellikle de 4 TDKP’liyi neden öldürdükleri konusunda geniş geniş açıklamalar yaptı. Bütün bunlara rağmen “Hayır PKK yapmadı!” diyorlar, bize de “Allah mesut esin” demek düşüyor.

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

SOLDAN SAĞA

1) Emekçinin, kendi emek gücünün değerini üretirken sonra fazladan ürettiği değer (iki kelime) 2) Yapıya da tarım işçisi - Müzikte bir nota. 3) Ters, bir şeyin temel tutulan yüzünün tam tersi yanı - Genellikle ribonucleic acids. 4) Dahil anlamında bir bağlaç - Kendisiyle birlikte sınıfları, sınırları ve sınırları ortadan kaldıracak olan tek sınıf. 5) Doğada ve sanatta güzeli arayan, gerçekliği sanatsal özlemememini bilimi - Yiyecek. 6) Gizemci - Kilometrenin kısaltılması. 7) Toplumun maddi alt yapısına belirlenen siyasal, felsefi, dini ve sanatsal düşüncelerin tümü... 8) Ruhsal aygıtın bilinçdışı alanını da dünyaya bağlayan katman ya da birinci tekil şahıs - Bir çoğul eki. 9) Eski bir Türk devleti - Peru’da, Başkan Gonzalo’nun faşist hükümete esir olduğu kent, Peru’nun başkenti. 10)

Ashında anlamsız olan fakat halk tarafından insana iyilik getirdiğine inanılan nesne - Yıkılan yer.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Bilim, edebiyat ve sanat kurumları - Bir gösterme sıfatı. 2) Orbes beyitten az olmamak üzere aynı kalfiyede ve çok defa büyüklüğü övme için söylenilen şür. 3) Büyük taş - Türk Standartları Enstitüsü’nün kısaltılması - Dervişler arasında seslenme sözü. 4) Karakter - Et yiyen. 5) Kilogramın kısa yazılışı - Havagazının birleşiminde bulunan yanıcı bir gaz. 6) Genişliği az ya da yetersiz olan - Dinsel resimlere verilen ad. 7) Budsalsal kavmi - Müzikte bir nota. 8) Yemek - Yere serilen tüysüz dokuma. 9) Yahancı - Kızın yaprakları dikülmeven bir ağaç - Bir bağlaç. 10) Güneş tanrısı - Uğruş - Kilogramın birde biri.

ONCEKI BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA

1) KAYPAKKAYA. 2) ALA, KARŞIT. 3) RAY, APE, Pİ. 4) LM, EMI, ARK. 5) MEHMET, ZA. 6) AT, ETAMIN. 7) AL, LEMME. 8) KAN, AH. 9) SANAT, ZEKL. 10) ARAPAT.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) KARL MARKS. 2) ALAMET, AA. 3) YAY, ANNA. 4) EMEL, AR. 5) AKAMET, ATA. 6) KAPITAL. 7) KRE, MİRZA. 8) AŞ, AZİM, ET. 9) YIPRANMAK. 10) ATIK, EHİL.

Emniyet köşesi

Haberler

Geçtiğimiz günlerde, bir basın toplantısı yapacağımı basın toplantısı yaparak basına açıklayan Emniyet Genel Müdürü Mehmet Zağar, nihayet beklenen açıklamayı bugün (dün) yapmış ve basına “Sanıklar ve Emniyetteki Haklar”na ilişkin bilgi vererek kamuoyunu aydınlatmıştır.

Toplantıya katılan basın-ay, gardon, kaleminin sürçüti-basın mensuplarının “Sanıklar emniyetteyken leblebi yiyebilirler mi?”, “Sanıkların sorguda bağırma hakları güvencede midir?” vb. deşetli soruların büyük bir rahatlıkla cevaplandırılan Genel Müdür Zağar bir gazetecinin, “Gözaltına aldığınız insanların, örneğin gazeteci Aysel Malkaç’tan aylardır haber almıyoruz. Ayrıca sağlıklı girenlerin sağlığı bozulduğu gibi bir kısmı da şubelerimizde intihar ediyorlar. Bunlara ne diyeceksiniz?” diye sorması üzerine, ağzından salyalar akıtarak, sinirli bir şekilde, “Aysel’den haber almıyoruzsanız bana ne? Demek ki size

haber vermek istemiyor! Sanıklarımızın başkalarına haber vermede hakkı var. Zaten Aysel hazine de değil. Kimbilir hangi mez-şey, ne-bileyim ben be! Sağlık bozuluyormuş! Bana ne! Onlar da beslenmelerine dikkat etsinler. Boğaz köprüsünden atlayıp intihar eden niye sormuyorsunuz da şubelerimizdekileri soruyorsunuz? Sanıklarımızın Emniyetteyken de intihar hakları güvencededir. Böyle bilene!” dedikten sonra, toplantıyı bitirmiş ve salonu terk ederken soruyu soran gazeteciye şöyle bir “bakarak” çıkmıştır.

Not: Elimize az önce ulaştıran bir habere göre soruyu yönelten gazeteci Emniyette “İşkenceye Alınma hakkı”nı kullanmaktadır.

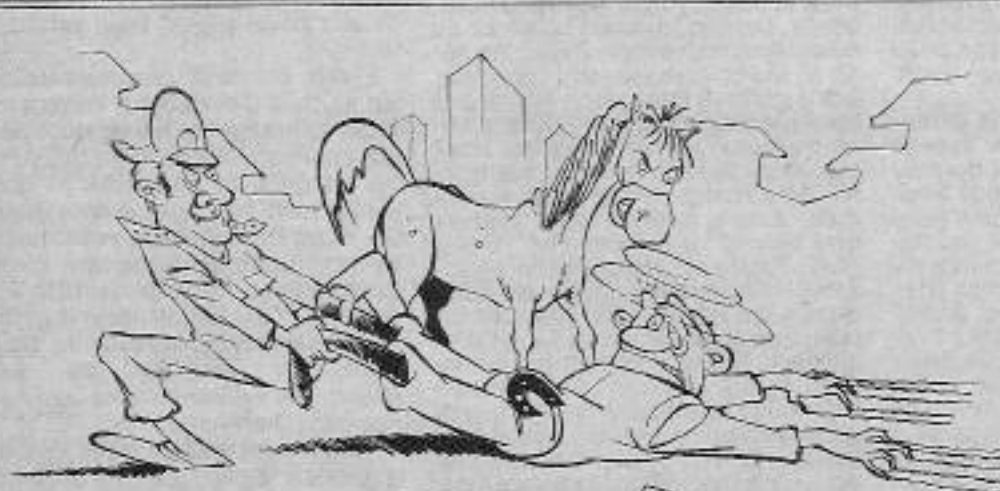
Zayı

Çağış bölgelerden gözaltına aldığımız sanıklarımızı saybettik. Yenilerini alacağımızdan, eskileri hükümsüzdür.

Emniyet Müdürlüğü

ÖRSÇEKİÇ

Devrim DEMİRAL

1994

İdrak meselesi

Tiktisat Bankası ve Show TV’nin sahibi Erol Aksoy, Nazlı İdrak’ı polis eşliğinde İdrak Yalısından attı. Yalıdan tartaklanarak çıkarılan Nazlı İdrak, “Bu olaydan sonra, Türki-

ye’nin bir hukuk devleti olduğuna inanmıyorum.” dedi. Üstelik, geçkonda insanların bile evlerinden kendisi gibi foci bir şekilde atılmadığını da ekledi.

Ne diyelim? İdrak meselesi...

TC ordusunda asker olmak...

PTT kanalı ile elimize ulaşan TC'nin ordusunda askerlik yapan bir erin gözlemlerini anlattığı yazısını konunun güncelliğinden ötürü okuyucularımıza aynen sunuyoruz.

Anreler, babalar genç çocuklarını askere yollamak istemezler. Çünkü askerliğin ne demek olduğunu çok iyi bilirler. Babalarımız kendileri de bu devlete askerlik yapmışlardı ve çaresizliklerinden bilinçsizliklerinden "ne yaparsan ki emir kuluyuz" demekle yetinmişlerdi. "Alın yazısı" diye bu güne kadar hiçbir mücadelede bulunmamışlardı. Toplumdaki yanlış değerlere onlar da sahiptiler. Derler ki "Devletin kanunları vardır, vatana hizmet zorunludur, hem de askerlikten kaçılmaz." Hatta toplumda askerliğini yapmayan erkekten saymazlar. Ve bu yüzden kız da vermezler, hiç kimseyle evlenemez. Askerliğini yapmayan toplumdaki yeni kalmamıştır. Askerliğini yapmanın yaşamasının değeri ve anlamı yoktur. Gelenekler ve töreler böyle büyümüştür. Bu düşünce düzenin devamını idame ettirebilmek için ve sürekliliğini sağlayabilmek için sıradanlaştığı bir tabudur. Ama toplumumuz ve ailelerimiz bu gerekliliği görmekten gelip, "15 ay dedin nedir ki, gelip geçer, bizler iki yıl, beş yıl, on yıl askerlik yaptık, peni başkaları da askerlik yapmayor mu?" diyerek kendilerini aldatmaya çalışırlar.

Askerliği üç boyutu ele alabiliriz: Birincisi, insanlara gördüğü görünüşte göze hitap eden şeklidir. İkincisi, askerlerin bizzat yaşadıkları ortamıdır. Üçüncüsü ise (en önemli, belirleyici halka) askerlere yaptırılanların altında yatan gerçekliklerdir, görünüşte olmayan ama askerliğin gerçek yüzünü ve gerçek anlamıyla özünü teşkilini belirler. Tabii ki bu da beraberinde, bunlara karşı ne yapabiliriz ve bu sorunu nasıl çözebiliriz, sorusuna cevap aranmaya ve çözüme ihtiyaçtır. Bize görüldüğü şekliyle askerlik, caddede yürüyen bir en dişlersek, düzgün otullu, haki yeşil giysiler içinde, başında kepi, ayağında cilalı parlayan siyah botları olan 20 yaşında genç insan akla getirir. Ve erlerin barmığı binalar ise, tertemiz yerler, pürüzsüz boyalı binalar bahçesinde yemyeşil ağaçlar, çimlik alanlarda açılmış gürçe güller ve gürçe güller içinde su taşan havuzları la cennetler bir köşe gibi, insanı kendisine çeken, doğanın en güzel yerleri görünümündedirler. Bu yapay güzelliğin özeni çok büyüktür. Dışarıdan baktığımızda, ilk yarıya varmamızda etken olan göze hitap şeklidir. Dış güzelliğe bu denli önem verilmesinin nedeni, gerçek özünü oluşturan çirkinlikleri, pisliklerini, aşağılıklarını örtmektir.

Görünüşte varolan güzellikleri yaratanlar, ortaya getirenler, şekillendirenler bizzat köle olarak çalıştıran erlerdir. Erler burada hantal ve köledir. Sadece kendilerine verilen görevi yapmakla yükümlü, sorumlu olan ve verilen emir her ne olursa olsun, hatta ve hatta bedeli ne olursa olsun, yerine getirilmede kullanılan birer piyondurlar. Düşünebilen insan gerektirdiğinde olumsuzluklara, yanlışlıklara hayır diyebilen ve isyan edebilenlerdir. Öyleyse neden erler bugüne kadar hiç isyan etmediler?

Erlerin piyon durumuna getirilmesi ilk üç aylık eğitimle sağlanır. Bu üç aylık eğitime kaba hatlarıyla, pek fazla detaylandırmadan, yani erlerin o andaki durumları ve ruh halleri derinlemesine inilmeden başlangıcından sonuna kadar şöyle ita'et edebiliriz.

Gençler gittikleri birliklerde teslim alınırlar, kendilerine asker elbiseleri giydirilir. Giysiler kirçildir, bir çavaldan farkı yoktur.

Kayıt vb. gibi işlemleri bitir, giysileri giydiğin sodan itibaren artık bir asker olmanın ilk adımını tamamlamışsındır. Hemen ikinci gün erlere göz açılmadan, karanlıkta yataktan kaldırılır, mantika temizliği yapılır. Görün aydınlatılmasıyla

Akşamları yataкта yatmadan önce Kemalizm dersleri çalıştırılıyor. Zaten yeterince yorgun ve argın olan erler iyiden iyiye çılgına dönüyorlar. Fakat onların umurunda mı?

beraber, el yüz yıkatılmadan, sabah işilmeyecek derecede ılgın olan çorba erlerin önüne konur. Zaten çorbanın içilmesine izin verilmeyen de erler masalardan kaldırırlar. İçimadan sonra eğitime başlanır. 45'er dakikalık eğitimde, 15 dakika ara dinlenme molası verilir. Bu, çay ve iltihapları giderme molasıdır.

Ama tuvaletlerden ve sudan da pek sağlıklı yararlanamazsın. İçeri girdin mi "son sayı üç" derler ve hemen tekne-tokatlarla başlarlar kurs erlerini tuvaletlerden çıkarmaya. İçin en ilginç yanı bunları yapın da bizzat üç aylık eğitimden geçmiş olan, kadro er, orbaşı ve çavuşlardır. Ara dinlenmelerde erlere satılan çaylar, aynı çaydan 6-7 defa demledikleri sarımsı sudur. Hem de içmek mecburdur. Ve erler içmek zorunda oldukları bu çayları yükü bir parayla satın alırlar. 15'er dakikalık aralardan da kimi zaman hiç yararlanamaz. Erbaşılar ve kadro erleri ya kendileri oturup, kurs erlerini ayakta bekletirler, ya da oturur oturmaz acemi erleri kaldırıp eğitime başlarlar. Tabii ki onlara da başkaları emir veriyor.

Herseydeki köüllük öğle ve akşam yemeklerine de yansımış. Yemekler çok kötü ve sağlamlığı kaşkülü. Yeterince uyku uyumuyor. Musluklardan oluk oluk akan suların ysrarlanamıyor. Yaz-kış, yağmur-çamur demeden, üzerindeki eğitim elbiselerini bütün askerlik süresince giyer en, bu giysiyi üç aylık eğitim süresince hiç yıkama fırsatı bulamıyor. Ancak ara izinde eve gittiğinde yıkayabiliyor. Sadece giysisini mi yıkayamıyor? Hayır aynı zamanda 15 günde bir olan banyodan da yararlanamıyor. Banyoya giren erler, çoğu kez ya sabunlu, ya hiç su dökmeyen, ya da sadece ıslanarak çıkıyorlar. Banyo yapabilerler çok az.

Akşamları yatağa yatmadan önce Kemalizm dersleri çalıştırılıyor. Zaten yeterince yorgun ve argın olan erler iyiden iyiye çılgına dönüyorlar. Fakat onların umurunda mı? Onlar için önemli olan Kemalizmle kafalarını yıkanmasıdır. Böylece bir yorgunlukla erlere hiç göz açtırılmıyor, itiraz edenler çok ağır şekilde cezalandırılıyor. Cezalandırma yöntemi tekme, tokat ve bol küfürdür. Bu baskılarla erlerin bütün ihtiyaçları kısıtlanıyor. Eğitim de ta başından beri, isteğe bağlı ve eğitici değildir. Aksine mecburi, zoraki yapılması zorunlu tutulan yaptırımlardır. Bunun için gerekli maddi, manevi, psikolojik bütün imkanların kullanılmasının yanı sıra kamunlarla da pekiştirilmektedir. Askerlerin en ufak bir hak arayışı söz konusu değildir. Üst ve amirlerin erlere istediğini yapabilmeye serbestisi kanun ve nizamlarla tam olarak güvence altına alınmıştır. Şüpheli bir erin davranışını, üst istediği şekilde kendince yorumlayıp, eri mankenmeye verip cezalandıracağı gibi, mahkemeye vermeden de istediği gibi cezalandırma yetkisine sahiptir. Bütün bu yaptırımlara karşın erin kendisini savunması söz konusu değildir. Ve böyle bir talebi de yoktur. Çünkü en ufak bir hak arayışında başına nelerle gelebileceğinin

bilincindedir.

Eğitim sürecindeki yaptırımlara dayanamayanlar imtihan edenler ve hatta yoğun işkenlere dayanamayanlar ölenler bile oluyordu. Bayırların ise kayda almaya gerek yoktu. Bütün bunlar yıllardır doğal

gösterilmeye çalışılıyor. Ölenlere tekme ve tokat atılıyor. Bizzat kafalarına kurşun sıkarak öldürdükleri de çok basit ve sıradan gerekçelerle açıklama yapıyorlar "Eğitim zayıftı", "Eğitim zayıfların sorusuna ve hesabı da olmasdı."

Erler namus, şan, şeref adı altında, şan ve şereflerine saldıran bu devlerin tam tamına 460 gün, namussuzluğunun, şerefsizliğinin, bekiğini yapmaktadır. "Bu devlet hepimizin devletidir" diyorlar. Bu devlet bizim devletimiz değil. Bu devletin ve düzenin ordusu da bizim ordumuz değil. Ne bu kamunlar bizim kamunlarımız, ne de bu parlamento bizim parlamentomuzdur. Bu ordu, zanginlerin komünist, ayakta tutan direği, onu yıkmaya çalışan bütün unsurlara karşı duran, koruyan, bekiğini yapan, "ordu"dur. Bu orduyu oluşturuların % 98'i emekçi halkımız. Yirmi yaşındaki genç çocuklardır. Yirmi yaşındaki bu gençlere, en verimli çağlarında, düşüncelerinin olgunlaştığı, şekillendiği, meyve vermeye başladığı, önüne geleceğe dair hedefler koyduğu bir dönemde askere alınıyor, eğitimden geçirilip beyinleri yıkamayı düzenin birer kelisi haline getiriliyor.

Keza TC'nin askeri yapısına benzeyen bir örnek teşkil edenlerinden dolayı, öğrenci yurtları, çocuk ıslah ve bakım evleri, çocukların yatılı kaldıkları okulları, saymak hiç de yanlış olmaz. Buralarda asıl hedeflenen askerlerdeki gibi insanların baskıdan, işkenceden, cezalandırılardan, korkan, haksızlıklardan göse de ses çıkarmayan hale getirmektir. Ya da öğrenci yurtlarının yüksek duvarlarla tel örgülerle çevrilmesi, talmatnameler, yönetmelikler, öyleki öğrencilerin giriş-çıkış saatlerinin dahi müdürlüğe bildirilmesi, Kapıldaki kimlik kontrolleri, anonslar, yasaklar, cezalandırılmalar ve daha bir sürü yaptırımın amacı gençliği robotlaştırmak, düzenin işiği bir duruma getirmektir. Bunların neye hizmet ettiğini buralarda nasıl bir gençlik yetiştirilmek istendiğini, nelerin hedeflendiğini hepimiz yaşadığımızla biliyoruz. Düzenin bütün çirkinlikleri artık ortadadır, gizleyecek hiçbir maskesi kalmamıştır. Açıklar artık, kompradorların vampir dişleriyle biz emekçilerin kanlarını emdiği, Türk'ün-Türk'e, Kürd'ün-Kürd'e kıyımı, yani kardeşin kardeşe kıyımı. Önemli olan ve dikkat etmemiz gereken bir başka nokta da, ezilenlerin ve sömürülenlerin, ezen ve sömürülenler tarafından birbirlerine kurdurulmalarıdır. Bu yine bizlerin bizlere karşı piyon olarak kullanışımızdır.

Fabrikadaki komprador patrona karşı olan direniş, ordudaki bir başka fabrika işçisinin oğlu, yoksul köylülerin genç çocukları olan erler, baskı kullanılarak kırılır. Köydeki yoksul köylünün ağaya karşı isyanına, ordudaki bir başka yoksul köylünün genç oğlu, fabrikadaki işçilerin genç çocukları, kanlı bir şekilde bastırılır. "Ben askerdayken

grevdeki, direnişteki kardeşimi ezirim, yani kardeşim askere gittiğinde benim grevimi, direnişimi emirleric, ezen." Ordudaki emekçi halkların genç çocukları emekçilerin isyanını kendileri hep zor kullanarak bastırıyorlardı. Hem de kana bulayarak. Fabrikadaki grevi kana bulayarak, köydeki isyanı kana bulayarak, kendisinden insanların, ezilenlerin, sömürülenlerin kanıyla olarak. Yoksul köylünün kendisini köleleştirilen ağaya karşı isyanı haklı bir isyandır. Fabrikadaki işçinin emeğinin karşılığını almak için fabrikada başlattığı grev haklı bir grevdür. Ve yaşamını sürdürürebilmek için emekçilerin ezenlerden emeğinin karşılığını almak istemesi haklı bir taleptir. Oysa ordu burada haksızın ordusu olduğundan, haklı olanın kanlısıdır.

Bütün bunlara dur demenin zamanı gelmiştir, geçiyor da. Vaktidir artık bu düzenin komprador patron ağalarının zulmüne dur demenin. Vaktidir artık, ezilenlerin ve sömürülenlerin ezilenlere ve sömürülenlere kurdurulmasına dur demenin.

Hayır artık sadece "dur" da demeyeceğiz. Başımızda bizleri yönetenleri, bizi bize kırdıranları ortadan kaldırmanın zamanıdır. Bu zaman gelmiş ve geçiyordur. Artık ağızlarımızda bir tek sloganımız var. Nerde olursak oradan, nöbette, eğitimde, tabii ki ta seya askeri güçlerdeki çağın gitmiş olsak dahi, yeterli şartlarına tükürelim. Kompradorların kendilerini korumamız için bize verdiği ve bize doğrulttuğu silahın namlusunu, yeterli kompradora çevirelim. Yarıfeodal yarı sömürge sisteme yönelim. Ve bu sistemi yıkmak için silahlarımızın namlularını bu düzene çevirelim ve artık bu düzenin pasifliğine ağır aksak dönen çarkını dur diyelim.

Bu düzenin ordusunda bir er isek, kolordusunda, tugayında, alayında, tümeninde, taburunda, karakolunda isek, "INSANIM" diyor

Onlar için önemli olan Kemalizmle kafaların yıkanmasıdır. Böylesi bir yorgunlukla erlere hiç göz açtırılmıyor, itiraz edenler çok ağır şekilde cezalandırılıyor. Cezalandırma yöntemi tekme, tokat ve bol küfürdür. Bu baskılarla erlerin bütün ihtiyaçları kısıtlanıyor. Eğitim de ta başından beri, isteğe bağlı ve eğitici değildir. Aksine mecburi, zoraki yapılması zorunlu tutulan yaptırımlardır.

isek, insanlığın yaşamının idamesinden yana isek, bulunduğumuz yerde silahlanmayı olarak, TC'nin saflarından firar edip, ülkemizde bir güc olan Proletarya Partisi önderliğindeki HALK ORDUSU saflarında birleşelim. Çünkü Halk Ordusu timsalının gövüllüğe dayanan (karşı devrimcileri, komprador patron-ağaların ve dünya emperyalizminin, faşizmin, feodalizmin ve her türlü gericiğin haricinde) kimseye zor kullanmayan, nihai hedefi ise sınıfsız bir toplum olan komünizmi kurmak için son tahlilde partiyi, orduyu, sınıfları ve devleti ortadan kaldırmayı amaç edinen, ezilen halklardan ve uluslardan yana, onları gerçek kurtuluşa götürececek

olan, ülkemizdeki çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın silahlı gücüdür.

Öyleyse bize düşen de kendi ordumuzda savaşmaktır. Onun Der-sim'deki, Kürdistan'daki, Karadeniz'deki, Toroslar'daki mücadelesini yükseltmektir.

TC ordusu içinde toplu halde firarlar son günlerde başgöstermiş ve gelinen aşamada firarlar, artık gizlenemez bir hal almıştır. 1991 yılı genel seçimler öncesi düzen partilerinin en etkili propagandası askerliğin ömrünü kısıtlama yönünde idi. DYP'nin gençlere vaadi 12 aydır. SHP'nin gençlere vaadi ise aşamalı olarak iki aya indirilmiştir. Seçimlerden sonra baha gelen DYP ve iktidar ortığı SHP bu sözlerini yerine getirmediler. Askerliği sadece üç ay düşürerek 15 ay yaptılar. Böylece düzen partilerinin bu yalanı da kendisini somutladı. 15 ay askerliğin bu sisteme uzun süresinin mümkünü yoktu. Nitekim süreç bunu gösterdi. Askerlik dedikleri çekliyle düşmediği gibi, 15 ayda kalmadı. Aynı iktidar ortakları 15 aya 4 ay daha ekleyerek 19 aya yükselttiler. Kuskuşuz bu 19 ayda kalmayacak. Daha da yükselcek, hatta yükselen mücadeleye karşısında askere alınarak bir daha terhis edilmeyecekler. Ve bu özellikle yaklaşan yerel seçimler ve bu seçimlerin PKK tarafından da referandumla dönüştürme çabalarının esas olması da, bir sonucu olarak TC'nin Mart'a kadar seçim işini bitirme! niyetinin ürünü olarak hayata geçmiştir. Bu da düzenin son çırpışlarının göstergesidir.

Günümüzde askerlerin firar etmesinin en büyük nedeni, gelişen ve büyüyen sınıf mücadelesi ve ulusal kurtuluş mücadelesidir. Bu durum askerlik düzeni gelen gençleri TC ordusuna değil de, Halk Ordusuna ve Kürt ulusal mücadelesine katılması yönünde gelişim izlemiştir. Büyük bir kısmının da askere gitmemesinde ve asker kaçığı olmasında rol oynamıştır. Yine gelişen sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi TC ordusu içindeki çelişkileri iyiden iyiye derinleştirmiştir. Bu da ordu içinde birbirine olan güvensizliği had safhaya vadmıştır. Nitekim birbirlerinin ayağını kaydarmalarda artış olmuştur. Bundan su-baylar ve generaller de nasibini almıştır. Eyfret Bidis, Edip Cansever vb. buna güzel örneklerdir.

Başında ve televizyonlarda askeri firarların nedeni sadece askerliğin geçici(!) olarak 19 aya yükseltilmesinin, terhislerin durdurulmasına bağlanmakta ve de kamuoyu bu yönlü olarak bilgilendirilmekte. Elbette bunun etkisi vardır. Fakat sadece buna bağlamak yanlışdır. Orada esas olan, ordu içindeki çelişkilerin had safhaya varması, insanların istemeyerek, zoraki askerlik yapımlarından kaynaklanmaktadır. Bu sistem içinde ölüme gönderilen bu insanlarda hiç kuşkusuz en doğru yol olarak firar seçmişlerdir.

Yine firar eden askerlerin TKP/ML-TIKKO, PKK ve Dev-Sol bayrakların askeri bölgeyi çevreleyen tellere asması, bu da askerlerin belli bilince ulaştıklarını, faşist baskıların onları politikleştirdiğini ve beyaz ordunun kopup devrim mücadelesine katılma sürecini hızlandırdığını göstermiştir. Günümüzde firarlar tek tek bireyler veya küçük gruplar halinde gerçekleşmektedir. Yarı daha büyük örgütlenmeler halinde düzenin ordusundan kopmaları olacaktır. Hakkari'de 40 komandonun firarı bunun habercisidir. Halk Savışı getikişip büyüdüğü, katılmalar bölükler, taburlar ve alaylar düzeyinde olacaktır.

V.I. LENİN

V.I. LENİN

Lenin 22 Nisan 1870'de Rusya'da Avrupa-Asya sınırını oluşturan Volga Nehri kenarındaki (yeni adı Ulyanovsk olan) Simbirs'te doğdu. Kültürlü ve aydın bir ailenin altı çocuğundan üçüncüsüyü. Sağlıklı bir aile ortamında yetişen Lenin, henüz beş yaşındayken annesinden okuma-yazmayı ve piyano çalmayı öğrenmişti. Okumaya ve öğrenmeye doymaz bir tutkuyla bağlanması küçük yaşlarda başladı. İki öğretili görünürken Latince ve Yunanca'yı öğrenmesi ve okulunu birincilikle bitirmesiyle dikkati çeken biriydi. Lenin Ateizme yönelik olan düşünceleri, onaltı yaşında değişti ve Marksist oldu. Lenin ve ağabeyi Alexander, okullarının en parlak öğrencileri olarak liseyi aynı şehirde bitirdiler.

Lenin'in ağabeyi Alexander, üniversite öğrencisiyken birkaç arkadaşıyla birlikte Çar II. Alexander'e suikast planlamaktan ötürü yakalanıp 1887'de kurşuna dizildi. Aynı yıl Kazan Üniversitesi'nde Hukuk eğitimine başlayan Lenin, ağabeyinin, arkadaşlarıyla birlikte kurşuna dizilmesinin ardından patlak veren öğrenci olaylarından ötürü tutuklanarak sorgunu gönderildi.

Daha sonra ailesiyle birlikte Samara'ya yerleşen Lenin, 1889'da Petersburg Hukuk Fakültesi'ne girdi. Kısa bir sürede tüm derslerini üstün bir başarıyla veren Lenin, okuldan 1891'de birincilikle mezun oldu. Mezun olduktan sonra bir süre bir avukatın yanında avukat yardımcısı olarak çalıştı.

1893'de Petersburg'a yerleşen Lenin, buradaki işlerin örgütlenmesi ve eğitilmesi için aktif olarak çalıştı. Diğer siyasal örgütlerle görüşmelerde bulunarak birlik oluşturmak üzere ilk kez Nisan 1895'de yurt dışına çıktı. Lenin, İsviçre'de Plekhanov ve Axelrod'la yaptığı görüşmelerden birleştiriciliğiyle ölümlü sonuçlar aldı. Eylül'de Petersburg'a dönen Lenin, Martov'un da katıldığı 'İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Birliği' adında bir örgüt kurdu. Ancak bu örgüt Aralık 1895'de ağır bir darbe aldı. Lenin, diğer arkadaşlarıyla birlikte tutuklandı ve sürgüne gönderildi.

Üç yıl süren sürgün dönemi içinde, yazdığı yazılarla mücadeleyi yöneten Lenin, Petersburg'dan tanıdığı yoldaşı Nadejda Krupskaya ile 1898'de sürgünde evlendi. 1900'de serbest kalan Lenin, aynı yıl Avrupa'ya gitti. Yurtdışında yayımlanmaya başlanan RSDİP (Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi)'nin yayın organı 'İskra'da yazı kurulu üyesi oldu. Ve Lenin adını ilk kez 'İskra'da kullandı.

Parti içinde süren iki çizgi mücadelesinde, Menşeviklerin, çoğunluğu ele geçirmesi üzerine azınlıkta kalan Lenin, diğer Bolşeviklerle birlikte 'İskra'dan ayrılıp İkinci adlı gazeteyi çıkardı. Lenin, uzun süren mücadeleler sonunda RSDİP içinde Bolşeviklerin hakimiyetini yeniden sağladı.

Kasım 1905'de Petersburg'a dönen Lenin, bir süre sonra Finlandiya'ya geçerek kaçak yaşadı. 1907'de tekrar Almanya'ya geçen Lenin, Ocak 1902'de Prag'da toplanan RSDİP'nin 6. Kongresi'nde Menşeviklerin partiden alma kararını aldı. 1912 Mayıs'ında ise yine Lenin'in önderliğinde yasal Bolşevik gazetesi olan Pravda yayın hayatına başladı.

1914'de Prag'dan İsviçre'nin Zürih kentine giderek, 1917 Mart'ına kadar

Kavganın Güncesi

orada kaldı. Rusya'daki yoksulluk ve sefalet giderek derinleşmiş, halk muhalefeti ona paralel olarak yaygınlaşmış ve kitleselleşmişti. 1917 Şubat Devrimi'nin ardından Çar tahttan çekilmiş, yeni bir hükümet kurulmuştu. Ancak, halk muhalefeti giderek yayılıyordu. 1905 yeniliğinde gerçekleştirilmeyen işçi ve Köylülerin Devrimci Demokratik İktidarın, işçi ve Asker Sovyetleri'nin kurulmasını Lenin, "Bütün İktidar Sovyetlere" sloganıyla Sosyalist Devrim'e çıkarmak istiyordu. Ancak iç muhalefelin karşı tavırları bunu engelleyince Lenin ülkesine döndü.

İsviçre'den mühürlü bir vagonla Finlandiya'ya geçti. 3 Nisan 1917'de Petersburg'a giren Lenin, burada bir süre kaldıktan sonra yeniden Finlandiya'ya geçti. Ve 7 Ekim'e kadar orada kaldı. Tekrar Rusya'ya döndüğünde parti kadrolarını, son darbeyi indirmeye ve bunun hazırlığını yapmaya zorla ikna edebilen Lenin, 17 Ekim 1917'de Sosyalist Devrim'in gerçekleştirilmesine önderlik etti.

Devrimden sonra üç yıl süren iç savaşlar ve emperyalist kuşatma ve saldırıyla uğraşan Lenin, öte yandan III. Enternasyonal'i (Komintern) örgütledi. 30 Ağustos 1918'de bir suikast girişiminin zehirli kurşunlarla yara alan Lenin, mücadeleye ara vermedi. Sosyalizmin inşası ve dünyanın diğer devrimcilerine tecrübeleriyle öncülük etmesi için de çok çalıştı. Lenin, 24 Ocak 1924'de geçirdiği bir beyin kanaması sonucu öldü.

Marksizm'e yaptığı katkıları ve önderlik ettiği 1917 Ekim Sosyalist Devrim'i deneyimiyle dünya işçi sınıfına ve tüm ezilen halklara kurtuluş güzergahı göstererek ölümsüzlüğe. Sınıf mücadelesi tarihinin en müstesna beş kişisinden biri olarak Lenin, yaptığı siyasal tahliller ve önderlik ettiği Ekim Devrimi ile sosyalist toplumun inşa edilmesine deneyimleriyle enin bir tecrübe deryası ve yol gösterici öğretmen olarak Lenin, tüm profesörler tarafından **dünya proletaryasının ve ezilen halkların öğretmeni Lenin** olarak yaşıyor, savaşıyor.

İlk Kurşun ve Mustafa SUPHI

Mustafa Suphi 1883'te Giresun'da doğdu. İstanbul'da Hukuk eğitimi gördükten sonra, Paris'e giderek Siyasal Bilimler alanında yüksek eğitimi tamamladı. Ülkesine döndükten sonra 1912'de İttihat ve Terakki'den uzaklaşarak, Türkçülük eğitimiyle öne çıkan Milli Mesrufiyet Fırkası'nın gazetesi olan İttihat'ın yazışmaları müdürlüğünü yaptı.

Mustafa Suphi'yi kendileri için bir tehlike olarak gören dönemin iktidarı, 1913'te Mahmut Şevket Paşa'nın önderliğinde bahane ederek Mustafa Suphi'yi de tutuklayarak Sinop Kalesi'ne gönderdiler. Buradan bazı arkadaşlarıyla birlikte bir balıkçı teknesiyle Rusya'ya kaçtı. I. Emperyalist Paylaşım Savaşında Rusya ile Türkiye'nin savaş halinde olmasından ötürü, diğer Türkiye'liler gibi M. Suphi de Rusya'nın içlerine, önce Kaluga'ya, oradan Ural bölgesine sürüldü.

M. Suphi, Rusya'da savaş esiri olduğu dönemde Bolşeviklerle tanıştı. Böylece düşüncelerinde niteliksel değişiklikler oldu. O artık bir Bolşevikti. Bolşeviklerle olan ilişkilerini sürdürerek Türkiye'li savaş esirleri arasında yoğun bir propaganda ve örgütlenme faaliyetine koyuldu. 1917 Ekim Devrimi'nden sonra Moskova'ya geçen M. Suphi, burada, Türkiye'li savaş esirlerinden çekirdek bir komünist örgütünü kurabilmek için **Yeni Dünya** adlı dergiyi çıkardı.

Sosyalizmin ilk anayurdunda kalıcı kılınması çalışmalarını daha acil bir görev olarak kavrayan M. Suphi, bu faaliyetlerden ötürü Türkiye ve Türkiyelilere yönelik çalışmalarını tali plana almak zorunda kaldı. Kasım 1918'de Moskova'da yapılan Müslüman Komünistler Kongresi'ne katıldı. Bu kongrede kuru-

lan ve Milliyetler İşleri Halk Komiserliği'ne bağlı olan Tüm Rusya Müslüman İşçileri Merkez Komitesi'ne seçildi. Ve bu komiteye bağlı olan Uluslararası Doğu Propaganda Dairesi Türk Seksiyonu başkanlığını üstlendi. Mustafa Suphi 1918 Uluslararası Devrimci Toplantısı ve Mart 1919'daki III. Enternasyonal'in 1. Kongresi'ne Türkiye delegesi olarak katıldı.

1919 başında Kırım'da ele geçirilmesinin ardından SBKP Bölge Komitesi üyesi olarak Kırım'a yollandı. Burada kaldığı kısa süre içinde Türkiye ile olan ilişkilerini de geliştirdi. M. Suphi, Denkin'in kuşatmasını yararak Odesa'ya çekildi. Bir süre sonra yeni bir görevle Türkistan'a gönderildi. Buradaki çalışmalarıyla Türklere düşen bir Kızıldüğü birliği oluşturdu. Çin'den Anadolu'ya kadar, Türk bölgelerinde propaganda faaliyetini yürütmek üzere Beynelmillet Şark Tebliğat Şurası'nı kurarak başına geçti.

1920'de Azerbaycan'da Sovyet iktidarının kurulmasından sonra hareketin merkezini başkent Bakü'ye taşıyan M. Suphi, yeniden düzenli olarak çıkarmaya başladığı Yeni Dünya dergisini, çeşitli yayınları ve propagandacılar yetiştirerek Türkiye'ye yolladı. Özellikle Doğu Karadeniz bölgesinde yoğun bir propaganda ve örgütlenme faaliyeti örgütledi.

1920'de yapılan Şark Milletleri Kurultayı Kongresi'ne katıldıktan sonra, 10 Eylül 1920'de Bakü'de toplanan 74 delegeli, Türkiye Komünist Partisi (TKP)'nin Kuruluş Kongresi yapıldı. Bu kongreden bir süre sonra Mustafa Kemal'e yapılan mektuplaşmalar sonucu M. Suphi, Ethem Nejat ve çok sayıda TKP'li Türkiye'ye geçmeye karar verdi.

Kars'tan Türkiye'ye giriş yapan M. Suphi ve yoldaşları, sahte bir resmi törenle karşılandılar. Ancak, bundan sonra provokasyonlar birbirini izledi. Erzurum'da kışkırtılan halk tarafından şehre sokulmayan TKP'iler, Kemalistlerin ikiyüzlüğüne farketmiş olacaklar ki Batum üzerinden tekrar Bakü'ye dönmek üzere Trabzon'a yöveler. Trabzon'da da aynı provokasyonla karşılaşan M. Suphi ve yoldaşları, bir balıkçı fakasına binerek Karadeniz'e açıldılar. Kemalist faşist diktatörlüğün kirak katilleri, onları Karadeniz açıklarında yakaladılar. Daha önceden silahsızlandırılmış olan Mustafa Suphi ve 14 yoldaşını 28-29 Ocak 1921 pececi bıçak, kurşun ve süngülerle delik deşik ederek Karadeniz'in karanlık sularına atıldılar.

M. Suphi ve 14 yoldaşını katletmekle çeşitli ulus ve milliyetlerden Türkiye halkının kurtuluş mücadelesini bitirdiklerini sanan faşist TC. diktatörlüğü; bu yanlısının cevabını giderek daha sert bir biçimde alıyor. Tipki Karadeniz dalgaları gibi sert, duraksız ve aralıksız.

Kent varoşlarında Aşılmanın dağın adı: Manuel DEMİR

Manuel Demir, Ermeni milliyetine mensup bir ailenin çocuğu olarak 1962'de Kayseri'de doğdu. Manuel henüz küçükken ailesi İstanbul'a göçtü. Ailesinin yoksul köylerinde büyüyen Manuel milli zülmün de ağırlığını orduzlarında taşıyarak büyüdü.

İstanbul Semercivan Ermeni Lisesinde öğrenciyken MLM ve onun Türkiye'ye kolu olan İbrahim Kaypakkaya'nın siyasal düşüncelerini öğrendi. Okuldayken öğrenci gençliğin siyasal faaliyetleri içinde yer aldı. Okuldan sonra illegal faaliyete geçip profesyonel mücadele içinde yer aldı.

1980 Askeri Faşist Cuntası'nın baskı ve saldırılarının yoğun olduğu dönemde 1981'de yakalanarak işkencelerden geçirildi. İşkencelerdeki kararlı ve inatçı tavırları zaferin yoğun hazını tattı. Tutulular hapsedilen Manuel, içerdeki yoğun baskı ve kişilikleştirme/kimiksizleştirme saldırılarına karşı da ön saflarda militan mücadele verdi. 1986'da zindandan kurtulunca tereddütsüz bir biçimde öncünün mücadele saflarına katıldı.

Samimiyeti, alçakgönüllülüğü, dürüstlüğü ve kararlılığı; çalışkan, disiplinli ve özveriyle yapıyla komünist yaşama örnek bir kişilik olan Manuel Demir, Türkiye proletaryasının öncü kurmayının İstanbul il Sekreteri oldu. İdeolojik sağlamlığı ve devrimci yaratıcılığıyla zor koşullarda başarının adı

olan Manuel Demir, Kandıra baskını sonrasında işkenceci infaz timlerinde 24 Ocak 1988'de yakalandığı evde işkence edildikten sonra, yine aynı gün sükağ çıkıp kurluşlayarak ölümsüzlüğe geçti.

O'nu katledenler, O'nu yenemediler. O'nu katledenler, O'nun komünist inancını ve direnci karşısında yenildiler, ezildiler. O'nu katledenler, O'nu ölümsüzlüğe çıkardılar. O, yüreğinde beslediği ve simdi şaha kalkmış olan dağ sevdasında yaşıyor, yaşayacak, yaşatılacaktır. Anısı onurumuzdur, gururla taşıyacağız.

Enternasyonal proletaryanın şehitlerini anıyoruz

Ali Haydar YILDIZ

Türkiye proletaryasının öncü kurmayısı, Ocak ayının son haftasını "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" olarak tesbit etmişti. Öncünün bu tarihi kararını almasına yol açan neden; uluslararası proletarya ve Türkiye proletaryasının ölümsüz neferlerinin Ocak ayında şehit olmalarıdır. Ocak ayı, enternasyonal proletaryanın ve çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası açısından önemli şehitlerini verildiği kara bir aydır.

Sınıf bilincini Türkiye proletaryası için Ocak ayı, uluslararası proletaryanın kayıplarını yanında, kendi kayıplarını acısından da acılarıyla dolu bir aydır. M. Suphi ve 14 yoldaşının katledilişinden on yıllar sonra niteliksel bir gelişmeyle yeniden oluşturulan proletarya partisinin kurucu kadroları 24 Ocak 1973'te Vartnik baskını yemisti. İbrahim Kaypakkaya yaralanmış, O'nun can yoldaşı Ali Haydar Yıldız şehit düşmüştü.

Proletarya partisinin kuruluşunda aktif olarak çalışan ve ilk kadın şehidi olan Meral Yakar da 22 Ocak 1973'te yaralı iken işkencede katledilmisti. Yine öncünün önder komutanlarından olan değerli komutan Atilla Ozkan 18 Ocak 1976'da Zeytinburnu'ndaki çatışmada katledilmişti. Kandıra baskınından sonra komünist devrimcilerle yönelik kudurgan saldırılarda katledilen Melin Kayda Ocak ayında şehit edilen komünistlerdendir.

24 Ocak 1993'te Dersim'de şehit düşen enternasyonal komünist devrimci Barbara Anna Kistler ve Zeki Peker, Erkan Fener, Ali Demirdağ, Aleksan Yalçın ile Ali Ekber Batasulların dışında pek çok devrimci Ocak ayında şehit düştiler.

Enternasyonal proletaryanın şehitlerinin önemi ve ülkemiz sınıf mücadelesindeki devrim şehitlerinin Ocak ayında yoğunluk kazanmalarından ötürü, proletarya partisi, bu ayın öneminden haberekle Ocak ayını "Parti ve Devrim Şehitlerini Anma ayı" olarak adlandırma kararı aldı. Yüzlerce şehidin tek tek anılmasının zorluklarından hareketle bu karara varılması; şehitleri anmayı bir ayla sınırlamak anlamında yorumlanmamalı, anlaşılmalıdır. Biliyoruz ki, şehitlerimizi anmak, onların bıraktığı bayrağı, yine aynı aklı, aynı sevdâ uğruna, aynı inanca, aynı hedefe taşıyacaktır. Şehitlerimiz onurumuzdur. Ocak ayında tüm devrim şehitlerini saygıyla anarken, O'ların uğruna can verdikleri sınıf kavgasını zafere dek sürdürdüğümüzü bir kez daha yineliyoruz.

Evlilik ve akraba ilişkisi

Yaşadığımız toplumlarda kafa ve genel birliğine dayanmayan çoğu evliliğin akrabalık ilişkisi de ona paralel olarak olumsuz olmakta ve bu da tarafları mutsuzluğun karesini yaşatmaktadır.

Geleneksel ya da burjuva değer yargılarıyla bezenmiş bir evlilikte en belirgin olumsuzluklardan birisi de tarafların birbirlerinin ailelerine, akrabalarına takındığı tavırla kendini göstermektedir. Yapılan evlilik eğitimi ya da yakın çevresini bütünlüğe, birleştirme yerine herkesi kendi tarafına bağnaz savunuca durumuna getirmektedir.

Her ne kadar nikah defterine iyi ve kötü günlüde birlikte olacaklarına dair imza atılsın da, ta baştan birbirleri ve akraba çevreleri için "el kızı", "el oğlu" anlayışı hakimdir. Bu da eğitimi ve ailelerinin birbirlerine yabansı kalmalarını, güvenememelerinin maddi zeminini oluşturur. Bu daha çok feodal anlayışın bir yansımasıdır. El kızı almama, ya da el oğluna varmama için çoğu kez akraba evliliği yapılır. Bunda hem mülkiyetin yabancılaşmasını düşüncesi var, hem de kendi kanından olan birinin kadını bileceği ya da karşısındaki izmeyeceği düşüncesi var. Tabiki sonuçta akraba evliliği hiç de zevahiri kurtarmıyor. Sakat çocuk doğurma riski bir yana, özel mülkiyetin, feodal değer yargılarının olduğu toplumsal ilişkide her türlü olumsuzluğun ortaya çıkması kaçınılmaz oluyor. Amca kızı, ya da dayı oğlu vb. vb. olması sorunu çözülüyor. Sorun ancak kafa ve gönül birliği temelinde dayanarak, yaşamı birlikte üreten sağlıklı bir ilişki üzerine oturtulduğunda zaman çözümlenir. Yoksa senin anan benim babam, benim malım benim malım kavgası evden ekşik olmaz, oluyordur. Sürekli geleneksel kayrana

gelin ya da gelin görünce geçimsizliği veya damat tarafı kız tarafı gelişmesi az ya da çok kendini hissettirir. Damat ya da enişte, kız tarafına ilgili davranışa hemen "hanım köylü" ya da kılıbık damgasını yer. Erkek tarafı bundan pek hoşnut kalmaz. Kız da kendi ailesine ilgili davranışadığı için erkek tarafından soğur. Akraba ilişkilerindeki sorunlar zaten sağlıklı bir zemine oturmayan evliliği, yer bitirir. Bu durum sıradan evliliklerde yoğun bir şekilde yaşanır.

Feodal üretim ilişkilerinin çözülmesi her ne kadar büyük aile yapısını parçalasada aile, anne, baba ve çocuklardan oluşsa da artık her evleşen çogunlukta ayaç ev aynaya çalısın da bu tür sorunlar yine de yaşanmaktadır. Özellikle yaşlı anaların bakma sorunu eşler arasında sürekli hoşsuzluğa neden olmaktadır. Oysa bu sorumluluk kardeşler arasında adil bir şekilde paylaşılmalıdır. Birincisi anne-babanın verdiği emeğe saygı açısından böyle olmalı, ikincisi kişilerin kendileri de yaran muhtaç duruma düşmelerinde kendi evlatlarından ilgi beklene hakları olabilsin. Ama bu sorumluluk da mekanik bir şekilde kavranmamalıdır. Üç yıl ben deyse, üç yılda sende kalmalı, mutlaklığı getirilmeden olanaklar da göz önüne alınarak sorumluluk yüklenmelidir. Özellikle profesyonel devrimci çalışmada bulunanlar koşulları gereği bu sorumluluğu yeterince yüklenemedikleri zaman hoş görüyle karşılanmalıdır. Çünkü onlar sadece kendi anne ve babası için değil, insanların gelecek kaygısı ya da yaşlılık veya sahipsizlik korkusunu duymayacakları bir düzenin yaratılması uğruna savaşmaktadırlar.

Yukarıda sözünü ettiğimiz sorunlar sıradan evliliklerde oldukça yo-

ğun yaşanmaktadır. Bizim sözlünü etmek istediğimiz kendisine ilerici, demokrat hatta devrimciymi diye misyon biçenlerin de bu olumsuzlukları belli ölçüde, bazen de ağır bir biçimde yaşamalarıdır.

Bu tür olumsuzlukları aşan düzeye indirmek için her şeyden önce Birincisi, kafa ve gönül birliğine dayanarak bir evlilik ya da beraber yaşamaya özen gösterilmelidir. Başlangıçta bazı nedenlerden dolayı böyle olmasın şartları olmaması olsa bile süreç içerisinde böyle bir ilişki yaratma noktasında karşılıklı çaba gösterilmelidir. İkincisi, soruna senin ailem, benim ailem diye kan bağı anlayışıyla değil, haklı ya da haksız, olunlu ya da olumsuz olanlar-yarılar olarak bakılmamalıdır. Olumsuzlukları birlikte sahip çıkılırken, olumsuzluklara da birlikte karşı çıkılabilmelidir. Üçüncüsü ilişkilerde adil davranılmalıdır. Ben ne kadar kendi ailemle ilişki kurup onlarla belirli bir düzey tutturmak istiyorsam, karşımdakinin de aynı düzeyde hakkı ve istemi olacağı gerçeğini gönül rahatlığıyla kabul etmem gerekir diye düşünmelidir. Dördüncüsü, eğer eşimi seviyorsam ve onun insanlarla ilişkisine saygı duyuyorsam ben onun çevresine niye yansımam diyerek kişileri kendimi sorgulamamalıdır. Beşincisi, yaşamı, mücadeleyi ortak göğüsleyen eşler için artık, senin çevrem, benim çevrem değil bizim çevremiz anlayışı işlenmelidir. Bu tabiki bu mekanik bir şekilde kavranılmamalıdır. Birinin hoşlandığı ya da iyi ilişki kurduğunda diğeri aynı oranda kişilik yapısı gereği hoşlanmayabilir. Ama bu uç noktada olmamalıdır. Zira insan ilişkilerine yaklaşımda bir anlayış birliği varsa -ki bu yaşamı MLM temelinde yorumlamayla ilgilidir- bu uç yaklaşım

gündeme gelmez, gelmemelidir de. Altıncısı, yaşamı, mücadeleyi akraba-aile ilişkilerine göre değil tam tersi çevre ilişkilerimizi mücadelenin ihtiyaçlarına göre yönlendirme anlayışı içinde olunursa bu ilişkiler ayak bağı olmaktan, insanı bunaltmaktan uzaklaşır ve daha verimli hale gelir.

Bu sorunun kavranması özellikle işçi-emekçi kadınlar açısından önem arz etmektedir. Zira evlilik ya da akraba ilişkileri yaşamın önemli bir kısmını işgal etmekte, onları tek düze ve sorunlarla dolu bir yaşama hapsedmektedir. Bu da onların sosyal gelişmesi önünde engel teşkil etmektedir. Bu sorunlarla MLM kavrayışı temelinde başa çıkarsak -ki çıkmamız için bir engel yoktur- evlilik, birlikte yaşamaya da aile ilişkileri ayak bağı olmaktan çıkar ve hatta mücadeleye katkıda bulunabilir. Bu iki nedenden ötürü önemlidir. Birincisi, hepimizin şu ya da bu ölçüde aile-akraba çevresi vardır. Ve bu çevrenin büyük bir kısmı halkın ezilen kesimini oluşturmaktadır. Onları kazaama diye bir sorunumuz vardır. İkincisi, yarınki toplumun nüvelerini bugünden oluşturamazsak yarına umut nasıl ulaşacaktır? Yarın da aynı sorunlar, aynı bençillikler yaşanacaksa bugünkü çaba niye diye kararsızlığa düşebilir insanlar. Sorunu idealize etmeden, bu burjuva-feodal değer yargılarının kuşatılmışlığı altında bazı eksikliklerin de olabileceğini kabullenerek ama önümüze hedef koyarak o hedefe ulaşmaya çalışmalıyız. Zira unutmamalıyız ki SORUNLAR KAÇARAK DEĞİL, ANCAK AŞARAK ÇÖZÜMLENEBİLİR.

Teşhirciliği meslek edinen devletin, kendisi teşhir oluyor

3 Ocak 1994'te Artvin/Borçka'da devlet güçleriyle giriştiği çarpışmada yaralı yakalandıktan sonra kurşunlanarak infaz edilen TİKKO gerillası Nilüfer Atav ibret-i alem olsun diye, halka çıplak olarak teşhir edilmiştir. Cenazeyi almaya giden Nilüfer Atav'ın ailesi ve Yeni Demokratik Kadın Derneği üyeleri, halkın bu olaya çok büyük tepki gösterdiğini gözlemlediler. "Genç bir kız böyle teşhir etmenin aşağılık bir durum olduğuna ve insanlık onurunu zedelediğini" söyleyen çevre halkı, devletten iyice soğumuş durumdadır. Devlet, gerilla kadını çıplak teşhir ederek kendi acizliğini ve değersizliğini bir kez daha kanıtlamıştır. Köyler ölü olarak buldukları Nilüfer Atav'ın cenazesine sahip çıkarak O'nu yıkayıp kefenledikten sonra, ailesine verilmiş üzere devlete teslim etmişlerdir. Gerilladan çok memnun olduklarını söyleyen çevre halkı "Onlar bize yardımcı oluyorlar, bizimle birçok şeyi tartışıp konuşuyorlar. Yoksal evlerden yiyecek almamaya oldukça özen gösteriyorlardı." diyerek sempaticlerini dile getirmişlerdir. Halkın mutluluğu, onuru ve özgürlüğü için yaşamlarını seve seve veren herkes, insanlığın yarattığı en büyük değerdir. Ve bu değerler dünya döndükçe halkın yüreğinde saygıyla yer edinecektir.

Yeni Demokratik Kadın Derneği

Yüreklili bir ananın çağırısı

MGK'nın, terlinin tahsis sürelerinin 3 ay uzatılacağı yolundaki açıklamasından sonra askerler ve asker aileleri arasında oldukça büyük bir huzursuzluk baş gösterdi.

Son birkaç gündür, Özgür Gündem ve Aydınlık gazetelerinde -diğer burjuva gazeteler blampı olarak es geçseler de- konuyla ilgili şu haberler varılmaktadır. Dün 11. Tugayda 60 asker çarşı ortından dönmeyecek kadar emişti. İstanbul Havalide 3'er ar far etti, 3'er de inhar girişiminde bulundu. Ankara Elmesgut taki bir kilerden ve Ankara Merkez Komutanlığı'ndan 70'er far etti. Best FM'nin habere göre 10.000 aile Genel Kurmay'a protesto telgrafı çekti vb. vb.

Anne Yükele Atınc oğlunun terhisine 28 gün kala sürenin yenden 3 ay uzatılmasına tepki göstererek kararnı gen alınması noktasında asker ailelerine çağırda bulundu. Etelemem hukuk dışı olduğunu öne sürdü anne Atınc ANAP döneminde Körfez krizi bahane edilerek askerlik uzatılmıştı, şimdiki Kurt hakına karşı askerlerden savaşmalarını istiyorlar. Bizim Kurt halkıyla bir sorunumuz yok" diye isyanını dile getirmektir.

Ki bunlar basına yansıyan tepkilerin sadece bir kısmıdır. Basına yansımayan ya da henüz tepkiye dönüşmeyen yüreklerde bir kilitli yığına öke vardır. İşte bu yüzden patron ağa devleti ya da emperyalist efendileri onca silah-gereci, onca maddi gücüne, onca teknolojisine rağmen stratejik olarak güçsüzdürler. Çünkü haksız konumdadır. Şairin dediği gibi: Tankiniz ne güçlü ne güçlüyüz insan ezer geperama bir kusuru var ki insan öter başına. Artık asker, ben ne adına, kimin için savaşıyorum? Kimin için oluyorum ya da öldürüldüğüm kimdir? Sorununu soruyor. Bu sorular sorulmaya başlandı, öke örgütü bir şekilde tepkiye dönüşüğü an sömürücüleri için terlik çanı çalmaya başlamış demektir. Artık gün 24 saat basını, yayını, uşak medya aracılığı ile "savaşın benemalidir", "bu yıl terörün sorunu çöleceğiz", "ükesinin birliği-bütünlüğü için ölmeye hazır bilirsiniz geleceğimiz" demeyi başlıyoruz. Yaşamın kendi gerçeği hükümünü sürdü-

recektir.

Özel timleri, korucuları, kelle avcıları, hibarcıları ile için üstesinden gelemeyen devlet, şimdiki çaresizliğinde parasızlığı askerlik süresini uzatmakta anyor. Halk arasında sürenin sadece üç ay uzatılmasına olan inancın oldukça zayıftır. Bunun süresiz uzatılma anlamına geldiğini düşünüyor. Özellikle oligarşisi durumların, oligarşisi hali artık oligarşiye bağlanmış gibi her dört ayda, bir dönem uzatılarak oluşan bir hal almıştır. Terhisinin de üç ay sonra bir üç ay daha uzatılmayacağına hiç bir garantisi yoktur. İşte asker ve asker ailelerini de lediginleşiren devletin bu gerçeğidir.

Askeri gitmeyin, ya da askere oğul yollamayın çağırısı hergün biraz daha yakıcı bir talep haline gelmektedir. Zira Tansu Çillerin Kürdistan Sendromu, "94'de terör bilecek" haberi daha çok cana, daha çok kana mal olacaktır. On yıldır bitilirmeyen "terör" nesil bir yılda bilecek o da aynı bir demagog. Çiller "terörün" bitirilmesi için askerliğin uzatıldığını savunurken, Savunma Bakanı Göhan 32. Günde M. Ali Birand'ın sonuna "son günlerde kompulanımız tehlike altına girdi. Vatandaşlarımızı savunmak için başka çaremiz yok." demek zorunda kalıyor. Oysa o tehlike dün de vardı, sönürü sistemi olduğu müddetçe yarın da olacaktır. Sorusu açık bir gerçektir ki savaşın uzatıldığı her gün devletin aleyhine işlenmektedir. Devlet maddi ve manevi olarak korkunç bir oroznya uğramaktadır. Onca zorluk ve onca çabaya yetmişdikler oğulların sömürücüleri çıkar için hak bir savaşta ölmemesi ya da öldürülmesi için emekçi analar her zamanından daha fazla direngün olmalı ve daha fazla mücadele etmelidir. Ayrıca sorun salt Kürdistan'a asker yollamama konusunda değil, bu haksız ve halka karşı oluşturulan ordusu asker yollamamak ya da askere gitmemeye anlayışında olmalıdır. Halkın yeni hukuk ordusu olmalıdır. Tabiki bu görev salt anaların değil, haksız savaşta acı çeken, yediden yetmişe herkesin, hepimizin görevidir.

Spartaküslerin ruhu dünya halklarını sarıyor

Bundan 75 yıl önce 15 Ocak 1919'da Alman faşizmi tarafından katledilen Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht'in Berlin'deki anma törenine 80 binden fazla insan katıldı. Burjuvazinin unutturmaya çalıştığı ama asla başaramadığı sosyalist önderler gün geçtikçe daha çok dünya halklarının ilgisini çekmekte ve sahiplenme duygusu her geçen gün biraz daha çoğalmaktadır. Sosyalist ülkelerdeki geri dönüşün yokunu yavaş yavaş atan işçi emekçi kesimi, yaşadığı yoğun sömür, talan ve çürümüşlüğü nedeniyle sorgulamakta, sosyalizme yönelmektedir. Artık dünya halkları daha çok Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedong'u tartışıyor. 80 bin kişinin katılımıyla katıldığı, Stuttgart'da iki hafta sürecek olan Rosa Lüksemburg günleri bunun ufak bir göstergesidir.

O Rosa ki, yaşamını emperyalist sosyalist bir ruh ile dünya halklarına adanmıştı. Polonya'da dünyaya gelen Rosa, ilk gençlik yıllarından itibaren sosyalist harekette yer aldı. Politik nedenlerle ülkesini terkederek Rosa Avrupa'nın çeşitli yerlerinde aktif olarak mücadele yürüttü, sürgüne uğradı ve zindarlarda yatı. Paris'te, "İşçi Davası" gazetesinin önde gelen yazarlarından oldu. Almanya'da "Yeni Çağ" dergisinin teorik öne ilüğüünü yaptı. Birinci Dünya Savaşı patladığında arkadaşlarıyla birlikte Alman Sosyal Demokrat Partisi'ne (SDP) cepheaden savaş açtı. Savaş önderleri için olumsuz oy kullandı. "Emperyalist savaşçı iç savaşa dönüştür-

li komünist lider faşist Alman devleti tarafından 75 yıl önce hunharca katledildi.

rin" çağırısı yaptı. "Asıl düşman içimizdedir", "Halkların kırımına son" diyerek durup durulmadan kitle gösterileri düzenleyip grevleri örgütledi. Sosyalist geçinen SDP'nin sosyal-şoven yüzünü açığa çıkardı ve onların karşısında Spartaküsler grubunu oluşturdu.

O, haksız savaşlara can bedeli karşı çıkarken yine haklı savaşların yılmaz savunucusu ve yürütücüsü oldu. Öldürülmeden önce yazdığı son makalede "Vardım, varım, var

olacağım" diyen Rosa'nın sesine bugün milyonlarca işçi-emekçi eşlik ediyor ve bu zulüm-sömürü düzenine karşı diyorki "Vardım, varım, var olacağım".

Lenin'in dediği gibi "Rosa bir kartalı ve kartal kalacaktır" sözü yaşam tarafından her geçen gün bir kez daha kanıtlanıyor. Gün, sosyalist önderlere sosyalist değerlere sahip çıkma günüdür. Gün, kavga-gada nefes alma günüdür. Haydi saflara!

Çinli revizyonistlerden Mao'yu karalama kampanyasına katkı

Haber Merkezi- Uluslararası Komünist hareketin 5. öğretmeni Mao Zedung'un 100. doğum yıldönümü, emperyalistlerden sonra, Çinli revizyonistler tarafından da karalama kampanyasına dönüştürüldü.

Tiananmen Meydanı'nda toplanan parti üyelerinden ve halk kitlelerinden oluşan 10 bin kişilik kitleye hitaben bir konuşma yapan Çin Devlet Başkanı Jiang Zemin, halkın Başkan Mao'ya duyduğu saygıyı fazla incinmemeye çalışarak, Mao ile revizyonist Deng Xiaoping arasında köprü kurmak istedi. "Yoldaş Xiaoping" diyordu Zemin, "Marksizm'in temel kuralları ile Çin'in gerçeklerini çok başarılı bir şekilde birleştirdi. Ayrıca Mao'nun öğretilerini benimseyerek gelişmesine yol açtı."

Zemin, konuşmasında, sosyalizmin kuruluşu sırasında (siz Çin Komünist Partisi'nin pazar ekonomisini yerleştirdiği dönem anlıyoruz), ülke gerçeklerinin göz ardı edilmediğini büyük bir çabayla anlatmaya çalıştı.

Deng haini, nedense (!) kutlamalara katılmamıştı. Ama Zemin, onun boşluğunu doldurmaya çalışarak, konuşmasını şöyle devam ediyordu: "Deng, Mao'nun katkısına öncelik verilmesini istedi. Mao'nun ileri yaşlarında yaptığı hataların, katkılarını gölgelemesine izin vermezdi." Neydi Mao'nun "hataları"? Revizyonistlerin sözcüsü Zemin'e göre, Mao, 60'lı yıllarda başlayıp 1976'ya kadar sürmüş büyük bir ekonomik gerilemeye ve milyonlarca kişinin ölümüne neden olmuştu. Üstelik Kültür Devrimi'ni yaparak, toplumu yıkıma uğratmıştı. Dünya çapında incelendiğinde, Başkan Mao'nun 100. doğum yıl-

Çinli revizyonistler, hâlâ Mao Zedung'u aptıktan açığa reddedemiyorlar. Üstelik ihanetlerini, "Mao'dan esinlenerek" gizlemeye çalışıyorlar.

dönümü hakkında iki kampanyanın yürütüldüğü rahatlıkla gözlemlenebilir. Birisi, enternasyonal proletaryanın Marksizm-Leninizm-Maoizm bayrağını yükseltme kampanyası; diğeri ise emperyalist/kapitalist grupun bu bayrağı karalama kampanyasıdır.

Çinli revizyonistlerin "kutlamaları" ise, kesinlikle, Başkan Mao'yu benimseyenlerin kutlamalarına değil, emperyalist/kapitalist grupun "Mao'nun haremünde kaç kadın vardı?" karalama kampanyalarına daha yakındır.

Zemin Zemin'in çabalarını, bizatihi ödediği haşır boşa çıkardı. Protokol sırasında Jiang Zemin'in yanında kendisinden önce devlet başkanı olan Yang Şankun oturuyordu. Zemin henüz konuşmasının ortasında, Şankun salona terketti. Töreni izleyenler arasında bulunan ünlü revizyonist Çu Liyong ise, "Ruslar Stalin'in doğum yıldönümünü kutlamıyor. Eminim ki, Çinliler de Mao'nun 150. doğum yıldönümünü kutlamayacak," diyerek dışlarını gösteriyordu. Pekin'deki bu resmi kutlamaya katılmayan Deng haini ise, "Halk Gazetesi"nde yayımlanan bir makalesinde şunları yazdı: "Birçok şey için, Mao Zedung'un ösetirip de yapamadıklarını yapıyoruz; hatalı bir şekilde karşı çıktığı şeyleri yapıyoruz ve kendisinin kötü bir şekilde yapıklarını düzgün bir şekilde yapıyoruz."

Marksizm-Leninizm-Maoizm bayrağı, Başkan Mao'nun 100. doğum yıldönümünde daha yükseklerde. Bunun bilincinde olan emperyalist ve revizyonistler vargüçleriyle bu bayrağı saldırmıyorlar. Tapki kuduz köpeklerin son çırpışları sırasında saldırdıkları gibi...

Hintli kompradorlar telaşta

Ballarpur Industries'in patronu Vikram Thapar düşünceli

Haber Merkezi- Birçok önde gelen Hintli komprador, yardım çılgınları atıyor.

30 aylık ekonomik liberizasyon (veya "serbest pazar") politikası, Hindistan gümrük kapılarını, yabancı sermayeye sonuna kadar açmıştı. Bugün, yabancı sermaye, pazar neredeyse % 90 oranında kontrol altına almış durumda ve Hindistan adeta bir sömürge döşemini yaşıyor.

Kompradorlar, örneğin Japon firması Mitsubishi, ABD firması Procter and Gamble ile anlaşamıyorlar. Yani bu firmalar, doğrudan kendi temsilcileriyle pazara girmek istiyorlar. Böylece Hindistan ekonomisindeki büyük sektörler tamamen ve doğrudan emperyalistlerin hakimiyeti altında oluyor.

1993'te, Yeni Delhi, 25 milyar dolarlık yabancı yatırımı kabul etti. 1992'den bu yana, yabancı firmalar iç pazara %40 oranında sermaye yatırımı koyabiliyorlardı. Şimdi bu oran % 51'e çıkarıldı ve özel hükümet kararlarıyla % 100 oranında bile yapılabilecek.

Vikram Thapar, Ballarpur Industries'in idari temsilcisi. Thapar, "Hint şirketleri, bu anlayış yüzünden, yabancı partnerleri tarafından ikinci bir dalavereyle silinip süpürüleceklerdir. Yabancılar; biz yabancıardan kalan artıkları için savaştığımız sürece bize et vereceklerdir," diyor.

'92 Eylül'ün sonlarına doğru, önde gelen endüstricilerden 12 si, Bombay Oberoi Hotel'de toplanarak, hükümeti etkilemeye çalıştılar. Katılanlar arasında jip fabrika trolleri, lastik, süat motora gibi ürünlerin kodamanları güze çalışıyordu. Kodamanlar, Hint endüstrisinin "oyunabileceği bir alan" istiyorlardı. Bu alan "Hint endüstrisinin zayıf kalkanı gözöründe bulundurulacak" belirlenmeliydi. Ayrıca, büyük Japon ve İngiliz firmalarıyla rekabet edebilmek için modernizasyon süreci gerekliyordu ve hükümet kendilerine bu süreci tanımlıyordu.

Gereğince, bu kompradorların hepsi, Thapar'ın söze ettiği duruma düşmekten oldukça rahatsız olmuşlardı. Yani, emperyalistlerden kalan artıkları kapamak ve ele edilebilirlik için daha fazla çaba sarflemeleri gerekiyordu.

Bütün bunlar, insanı "Acaba Hindistan tekrar sömürgeleşmeye doğru mu gidiyor?" diye düşündürüyor. Örneğin Coca Cola, Hindistan'ın önde gelen alkolizite içki şirketlerinden Parle'yi satın aldı bile.

PKP vuruyor

Haber Merkezi- Peru Komünist Partisi, Mao'nun 100. doğum yıldönümünde bombalama eylemleri gerçekleştirerek Başkan Mao'yu selamladı. Başkent Lima'da, 36 saat içerisinde 4 bombalama eylemi gerçekleştirildi. Üzerine, Peru Meclisi Şiddet Komisyonu Başkanı Bernales, 93 Temmuz'undan bu yana yapılan saldırıların daha az ama daha iyi planlanmış olduğunu itiraf etti.

Eylemlerini sürdüren PKP militanları, 5 Ocak'ta da Sivil Savunma Ordu Biliği Komutanı Vasquez'i öldürdüler.

Gitmek de zor, kalmak da...

Haber Merkezi- Kasım ayının sonlarına doğru, El Fetih Şahinler kadrolu liderinin tutuklanmasıyla, İsrail askerleri ile Filistinliler arasındaki çatışmalar üst boyuta sıçradı. Çıkan çatışmalarda, 65 Filistinli yaralandı.

İşgal altındaki topraklarda bulunan Filistin mülteci kampları, İsrail askerlerinin sürekli baskınlarına uğramış. El Fetih'in Şahinler kadrolu lideri Salih Mansur vakalarından, Mansur önderliğindeki kamat, İsrail askerleri işgal altındaki topraklardan çekilene kadar silahlı mücadeleyi sürdürceklerini açıklamıştı. Bunun üzerine Gazze, Cibalıye, Şatti, Magazi ve Refah'ta bulunan mülteci kamplarını basan İsrail askerleri, mızrak ve

molotof kokteylleriyle karşılandılar. İşte çatışmaların alevlenmesi böyle başladı.

İsrail Başbakanı Rabin, sürekli "antlaşmanın yürürlüğe girmesinin birkaç hafta ertelenebileceği"nden bahsediyordu. Gerçekten de, Rabin kaygılanmakta haklıydı. İsrail askerlerinin acmasız operasyonlarıyla ertilmeye çalışılan Filistinliler Arafat'ın göz boyayan antlaşmasını ne kadar gerçekleştireceğini düşünmüştü. Ve silahlı Filistinli gerillaların resimleri boy boy gazeteleri sistemine başlamıştı.

ABD Dışişleri bakanı Warren Christopher, söze barış antlaşmasını nasıl tezgahladığını bu "antlaşma"yı

aynı şekilde sürdürmek için de biraz çaba göstermek zorunda kaldı. Sıra-sıra İsrail (Kudüs), Suriye (Şam), Ürdün (Amman), her ne hikmetse yeniden İsrail, Tunus (FKO merkezi) turu yaparak, olayların silahlı mücadele boyutuna sıçramasını engellemeye çalıştı.

13 Aralık. Bu tarih 13 Eylül'de Washington'da imzalanan Arafat-Rabin antlaşmasının bir gereği olarak, İsrail askerlerinin Gazze Şeridi ile Batı Şeria'nın Eriha kentinden çekileceği tarihtir. Ancak, İsrail Dışişleri Bakanı Peres, 10 Aralık'ta ordu rahatsızından yaptığı bir konuşmada ilkesini "güvenlik konusunda öden vermeyeceğim" söyledi. Ertesi gün Arafat ile Rabin Mısır'ın başkenti Kahire'de buluştular. Ancak liderler antlaşmadılar (!). Bu yüzden de İsrail askerlerinin çekilme işlemlerinin ertelenmesine karar verildi.

İsrail Başbakanı Rabin, antlaşma için, şarlar ve Eriha'nın yüzölçümü gibi konulardan kayraklamıştı açıkladı. Rabin'e göre, ekonomik sorunları arızalanmazlık yoktu. Ama güvenlik sorunlarındaki durum tam tersiydi.

Kahire'deki toplantıdan sonra Bakanlar Kurulu'na bilgilendiren Rabin, konuşmasını şöyle dile getiriyordu: "FKO ile kriz büyük. Kriz, Ürdün ve Mısır sınırlarında geçiş rotaları, asker hatlarının denetimi ve Eriha kentinin büyüklüğü ile ilgilidir."

Çözumsuzlük görüşmeleri Filistinliler ile İsrail askerleri arasındaki çatışmalar eşliğinde sürerken, Ürdün Kralı Hüseyin, Arafat'ı son bir dile uyandı. 2 Ocak günü Askeri Komuta Köşeyi önünde yaptığı konuşmada, Hüseyin "Ona sözünden konfederasyon terimini silmesini söyledim," dedi. "İki taraf arasında belirlenen yükümlülükler geçiş yükümlülükler olmalıdır, havada kalan sözler değil," şeklinde konuşmasına devam eden Hüseyin, "Var olmayan antlaşmalar konusunda sürekli konuşup duramazsınız. Bu nedenle anlamlı bir yükümlü-

Rabin-Arafat antlaşmasıyla, polislik yapan Filistinliler

lük altına girmek gerekir, söz vermez," diyordu. Arafat, Hüseyin'e göre "bedel ödemeksiniz", Ürdün-Filistin konfederasyonundan söz ediyordu. Sözün özü, Ürdün güdümünde bir özerk devlete razı olursa, işte o zaman Ürdün yapılan pazarlıkta Arafat'ı destekleyebilirdi.

Ocak ayının başlarında, İsrail ile FKO birliğini suçlamaya başladılar. Arafat, sanki yeni bir şey keşfediyormuş gibi şöyle diyordu: "İsraililer bizi Güney Afrika da siyahların yaşadığı bantustan benzeri yerlere kapatmaya çalışıyor." İsrail Dışişleri Bakanı Peres ise sürekli Arafat'ı yalıtıyordu.

Bütün bu karmaşık trafiğin ortasında, Filistin halkının haklı silahlı mücadelesi filizleniyordu. Bu filiz, çok fazla zamanı gerek duymadan güçlenecekti.

İsyanı haykıran Filistinliler.

